

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

IX legislatura
Quart període

Sèrie C - Número 301
2 de maig de 2012

Comissió d'Afers Institucionals

Presidència de l'H. Sra. Marina Geli i Fàbrega

Sessió núm. 23

SUMARI

Sessions informatives

acumulades amb la vicepresidenta del Govern i consellera de Governació i Relacions Institucionals sobre les retallades a la funció pública en matèria de personal (tram. 355-00025/09) i sobre el Pla d'ocupació per a la racionalització de l'organització i l'optimització del personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya 2012-2014 (tram. 355-00112/09) p. 5

Preguntes

al Govern acumulades relatives a l'efecte de la reestructuració de les empreses del sector públic de la Generalitat (tram. 311-02251/09 i 311-02252/09) p. 25

Preguntes

al Govern acumulades relatives a l'aplicació de la rebaixa salarial als treballadors públics (tram. 311-02516/09, 311-02518/09 i 311-02519/09) p. 27

Pregunta

al Govern sobre la destinació de l'estalvi procedent de l'aplicació de les mesures que estableix l'article 34 de la Llei de pressupostos per al 2012 (tram. 311-02517/09) p. 29

Pregunta

al Govern sobre l'aplicació d'una mesura correctora perquè els treballadors públics recuperin el poder adquisitiu (tram. 311-02520/09) p. 30

Preguntes

al Govern acumulades relatives als treballadors públics (tram. 311-02521/09, 311-02523/09 i 311-02524/09) p. 31

Preguntes

al Govern sobre el lliurament als representants socials dels treballadors de la informació suficient que ha d'acompanyar el Pla d'ocupació 2012-2014 (tram. 311-02522/09) i sobre les funcions de la representació sindical en el comitè de seguiment de les diagnosis de cada departament (tram. 311-02526/09) p. 32

Pregunta

al Govern sobre la conversió del canvi forçós de destinació en un acte discrecional (tram. 311-02525/09) p. 33

Pregunta

al Govern sobre la solució de les disfuncions que crearà la reducció d'hores del servei públic prestat pel personal interí (tram. 311-02527/09) p. 34

→

Preguntes

al Govern acumulades (tram. 311-02528/09, 311-02529/09 i 311-02530/09) p. 35

Preguntes

al Govern acumulades relatives al responsable de Seguiment de Relacions amb el Territori i als responsables de les oficines dels delegats territorials (tram. 311-00579/09, 311-00580/09 311-00581/09, 311-00582/09 i 311-00583/09) p. 37

Pregunta

al Govern sobre el nomenament dels adjunts dels delegats territorials (tram. 311-00602/09) p. 39

Preguntes

al Govern acumulades relatives al deute de la Generalitat als ajuntaments (tram. 311-01306/09, 311-01307/09, 311-01308/09, 311-01309/09, 311-01310/09 i 311-01311/09) p. 40

Preguntes

al Govern acumulades relatives al cost del canvi de nom de les conselleries (tram. 311-01106/09 i 311-01107/09) p. 43

Preguntes

al Govern sobre el programa d'actuació de la Subdirecció General de Participació Ciutadana (tram. 311-00188/09) i sobre el programa d'actuació de l'Oficina de Promoció de la Pau i els Drets Humans (tram. 311-00198/09) p. 44

Proposició de llei

per la qual s'estableix l'aplicació a l'Ajuntament de Reus del règim d'organització dels municipis de gran població (nomenament de la ponència) (tram. 202-00038/09). p. 45

Aquesta publicació és impresa en paper ecològic (definició europea ECF), en compliment del que estableix la Resolució 124/III del Parlament, sobre la utilització del paper reciclat en el Parlament i en els departaments de la Generalitat, adoptada el 30 d'abril de 1990.

El DSPC reproduïx només les intervencions orals fetes durant la sessió. La resta de documentació que acompanya la intervenció es pot consultar a l'expedient de la comissió.

Transcripció i correcció: Mallol Traductors Associats · Impres a Multitext, SL
ISSN: 0213-7976 (general), 0213-7992 (sèrie C) · DL: B-3.468-1982 · www.parlament.cat

SESSIÓ NÚM. 23

La sessió s'obre a les deu del matí i dotze minuts. Presideix Marina Geli i Fàbrega, acompanyada del vicepresident, Pere Regull i Riba, i de la secretària, M. Mercè Jou i Torras. Assisteix la Mesa el lletrat Antoni Bayona Rocamora.

Hi són presents els diputats Dolors Batalla i Nogués, David Bonvehí i Torras, Lluís M. Corominas i Díaz, Ramon Espadaler i Parcerisas, Annabel Marcos i Vilar, Neus Munté i Fernández i Salvador Bordes i Balcells, pel G. P. de Convergència i Unió; Laia Bonet Rull i Ernest Maragall i Mira, pel G. P. Socialista; Pere Calbó i Roca i Maria José García Cuevas, pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; Mercè Civit Illa, Hortènsia Grau Juan i Joan Herrera Torres, pel G. P. d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa; Violant Mascaró i López, pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya, i Uriel Bertran Aruè, pel S. P. de Solidaritat Catalana per la Independència.

Assisteix a aquesta sessió la vicepresidenta del Govern i consellera de Governació i Relacions Institucionals, Joana Ortega i Alemany, acompanyada de la secretària d'Administració i Funció Pública, Pilar Pifarré i Matas

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb la vicepresidenta del Govern i consellera de Governació i Relacions Institucionals sobre les retallades a la funció pública en matèria de personal (tram. 355-00025/09). Comissió d'Afers Institucionals. Sessió informativa.

2. Sessió informativa de la Comissió d'Afers Institucionals amb la vicepresidenta del Govern i consellera de Governació i Relacions Institucionals sobre el Pla d'ocupació per a la racionalització de l'organització i l'optimització del personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya 2012-2014 (tram. 355-00112/09). Comissió d'Afers Institucionals. Sessió informativa.

3. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'aplicació d'una nova retallada de la retribució anual dels treballadors públics al complement específic de la paga extraordinària de desembre (tram. 311-02516/09). Violant Mascaró i López, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 298, 43).

4. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la destinació de l'estalvi procedent de l'aplicació de les mesures que estableix l'article 34 de la Llei de pressupostos per al 2012 (tram. 311-02517/09). Violant Mascaró i López, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 298, 43).

5. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'aplicació de la rebaixa salarial als treballadors públics amb criteris de progressivitat (tram. 311-02518/09). Violant Mascaró i López, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 298, 44).

6. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'existència d'informes jurídics que avalin l'aplicació de la retallada salarial a les pagues extraordinàries dels treballadors públics (tram. 311-02519/09). Violant Mascaró i López, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 298, 44).

7. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'aplicació d'una mesura correctora perquè els treballadors públics recuperin el poder adquisitiu (tram. 311-02520/09). Violant Mascaró i López, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 298, 45).

8. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els treballadors afectats per la reassignació del Pla d'ocupació 2012-2014 (tram. 311-02521/09). Violant Mascaró i López, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 298, 45).

9. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el lliurament als representants socials dels treballadors de la informació suficient que ha d'acompanyar el Pla d'ocupació 2012-2014 (tram. 311-02522/09). Violant Mascaró i López, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 298, 45).

10. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la redistribució de treballadors públics (tram. 311-02523/09). Violant Mascaró i López, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 298, 46).

11. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la convocatòria d'un concurs de trasllats per a cobrir places en els departaments (tram. 311-02524/09). Violant Mascaró i López, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 298, 46).

12. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la conversió del canvi forçós de destinació en un acte discrecional (tram. 311-02525/09). Violant Mascaró i López, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 298, 47).

13. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les funcions de la representació sindical en el comitè de seguiment de les diagnosis de cada departament (tram. 311-02526/09). Violant Mascaró i López, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 298, 47).

14. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la solució de les disfuncions que crearà la reducció d'hores del servei públic prestat pel personal interí (tram. 311-02527/09). Violant Mascaró i López, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 298, 47).

15. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la possibilitat del personal interí de reduir la jornada abans que no es publiqui la modificació en la relació de llocs de treball (tram. 311-02528/09). Violant Mascaró i López, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 298, 48).

16. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'existència d'informes jurídics que avalin que la reducció de jornada i sou basada en el tipus de contractació no és discriminatòria (tram. 311-02529/09). Violant Mascaró i López, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 298, 48).

17. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la comunicació als treballadors interins de llur nou horari (tram. 311-02530/09). Violant Mascaró i López, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 298, 48).

18. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la relació de llocs de treball de la Casa de la Generalitat a Perpinyà (Rosselló) (tram. 311-01076/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 215, 70).

19. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la previsió de modificació de la relació de llocs de treball de la Casa de la Generalitat a Perpinyà (Rosselló) (tram. 311-01077/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 215, 70).

20. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els criteris per a modificar la relació de llocs de treball de la Casa de la Generalitat a Perpinyà (Rosselló) (tram. 311-01078/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 215, 71).

21. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la participació dels treballadors en la modificació de la relació de llocs de treball a la Casa de la Generalitat a Perpinyà (Rosselló) (tram. 311-01079/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 215, 71).

22. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nombre d'acomiadaments previstos a la Casa de la Generalitat a Perpinyà (Rosselló) (tram. 311-01080/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 215, 71).

23. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el criteri seguit en la previsió d'acomiadaments a la Casa de la Generalitat a Perpinyà (Rosselló) (tram. 311-01081/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 215, 72).

24. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les retallades salarials al personal de la Casa de la Generalitat a Perpinyà (Rosselló) (tram. 311-01082/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 215, 72).

25. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la redistribució de tasques després dels acomiadaments a la Casa de la Generalitat a Perpinyà (Rosselló) (tram. 311-01083/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 215, 72).

26. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre les activitats suprimides després dels acomiadaments a la Casa de la Generalitat a Perpinyà (Rosselló) (tram. 311-01084/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 215, 73).

27. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'augment de sou del responsable de Seguiment de Relacions amb el Territori (tram. 311-00579/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 67, 95).

28. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la modificació de tasques del responsable de Seguiment de Relacions amb el Territori (tram. 311-00580/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 67, 96).

29. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'augment de sou dels responsables de les oficines dels delegats territorials (tram. 311-00581/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 67, 96).

30. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la modificació de tasques dels responsables de les oficines dels delegats territorials (tram. 311-00582/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 67, 97).

31. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'anàlisi del lloc de treball en l'establiment dels nivells retributius dels responsables de les oficines dels delegats territorials (tram. 311-00583/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 67, 97).

32. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el nomenament dels adjunts dels delegats territorials (tram. 311-00602/09). Laia Bonet Rull, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 103, 27).

33. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'import total del deute de la Generalitat als ajuntaments en data del 31 de desembre de 2011 (tram. 311-01306/09). Jaume Bosch i Mestres, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 232, 37).

34. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el calendari del pagament del deute de la Generalitat als ajuntaments per al 2012 (tram. 311-01307/09). Jaume Bosch i Mestres, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 232, 37).

35. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la previsió de compensacions durant el 2012

pel deute als ajuntaments (tram. 311-01308/09). Jaume Bosch i Mestres, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 232, 37).

36. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la previsió d'abonament d'interessos als ajuntaments pel deute amb les administracions locals (tram. 311-01309/09). Jaume Bosch i Mestres, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 232, 37).

37. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la previsió de mesures extraordinàries per a ajudar els ajuntaments el 2012 (tram. 311-01310/09). Jaume Bosch i Mestres, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 232, 38).

38. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la previsió de sol·licitud de préstec a alguna entitat financera per a fer front als deutes de la Generalitat als ajuntaments (tram. 311-01311/09). Jaume Bosch i Mestres, del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 232, 38).

39. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els motius per a no recórrer davant el Tribunal Suprem contra la Sentència 262 de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (tram. 311-00599/09). Joan Ferran i Serafini, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 103, 26).

40. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre la defensa de les seves competències davant del Tribunal Suprem amb relació al recurs contra la Sentència 262 de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (tram. 311-00600/09). Joan Ferran i Serafini, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 103, 26).

41. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'assignació de freqüències de ràdio i canals de televisió digital terrestre a les entitats públiques arran de les sentències que limiten la seva actuació en aquesta matèria (tram. 311-00601/09). Joan Ferran i Serafini, del Grup Parlamentari Socialista. Substanciació (text presentat: BOPC 103, 26).

42. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el cost del canvi de nom de les conselleries (tram. 311-01106/09). Jaume Bosch i Mestres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 215, 75).

43. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el cost del canvi del nom de les conselleries amb inclusió dels conceptes derivats d'aquest canvi (tram. 311-01107/09). Jaume Bosch i Mestres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 215, 75).

44. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'efecte de la reestructuració de les empreses

del sector públic de la Generalitat en diverses entitats d'aquest sector (tram. 311-02251/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 272, 76).

45. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre l'efecte de la reestructuració de les empreses del sector públic de la Generalitat en els treballadors de diverses entitats d'aquest sector (tram. 311-02252/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 272, 78).

46. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el programa d'actuació de la Subdirecció General de Participació Ciutadana (tram. 311-00188/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 28, 32).

47. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre els acords de la Generalitat amb el Partit Popular a canvi del suport a les mesures d'austeritat aprovades al Congrés dels Diputats l'11 de gener de 2012 (tram. 311-01518/09). Oriol Amorós i March, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació (text presentat: BOPC 258, 39).

48. Pregunta al Govern a respondre oralment en comissió sobre el programa d'actuació de l'Oficina de Promoció de la Pau i els Drets Humans (tram. 311-00198/09). Joan Herrera Torres, juntament amb un altre diputat del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. Substanciació (text presentat: BOPC 28, 35).

49. Proposició de llei per la qual s'estableix l'aplicació a l'Ajuntament de Reus del règim d'organització dels municipis de gran població (tram. 202-00038/09). Nomenament de la Ponència que ha d'elaborar l'Informe (text presentat: BOPC 70, 26)

La presidenta

Bon dia a tots i a totes. Benvinguda, honorable vicepresidenta del Govern, secretari general i les persones que l'acompanyen... (*Veus de fons.*) Podríem tancar, si us plau? (*Pausa.*) Gràcies. Per tant, iniciariem la Comissió d'Affers Institucionals.

Sessions informatives

acumulades amb la vicepresidenta del Govern i consellera de Governació i Relacions Institucionals sobre les retallades a la funció pública en matèria de personal (tram. 355-00025/09) i sobre el Pla d'ocupació per a la racionalització de l'organització i l'optimització del personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya 2012-2014 (tram. 355-00112/09)

Tal com hem parlat amb els senyors i senyores portaveus, l'honorable consellera substanciarà conjunta-

ment el primer punt i el segon punt, que són les sessions informatives amb relació..., sobre les retallades a la funció pública en matèria de personal, i amb relació al Pla d'ocupació per a la racionalització de l'organització i l'optimització del personal al servei de l'Administració de la Generalitat 2012-2014.

Un cop ella hagi finalitzat la seva intervenció, establirem el torn ordinari d'intervencions. Com sempre, iniciarà el Grup Socialista..., de major a menor, però tancarà el grup que dona suport al Govern, de Convergència i Unió. A partir d'aquest moment, ella contestarà –l'honorable consellera contestarà. Si no s'obre nou torn, pararem un moment la sessió i reprendrem amb les preguntes orals en comissió; que els diferents portaveus ens diran a la Mesa, en aquell moment, les agrupacions –en l'intermedi que fem–, si els sembla. D'acord?

Per tant, iniciariem sense més preàmbuls aquesta sessió informativa. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern i consellera de Governació i Relacions Institucionals.

La vicepresidenta del Govern (Joana Ortega i Alemany)

Moltes gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, permetin-me primer que doni les gràcies a la secretària general de Funció Pública que avui m'acompanya, així com a la directora general de Funció Pública i al director general de Relacions amb el Parlament, així com als responsables sindicals que també estan avui a la sala.

Comparec avui davant d'aquesta Comissió d'Afers Institucionals del Parlament, com vostès saben, per dos motius: d'una banda, per realitzar aquestes dues sessions informatives –que faré de forma conjunta– que ha aprovat aquesta comissió amb referència a diferents aspectes de la funció pública; i de l'altra, per atendre aquelles preguntes que han tingut vostès per bé formular, per tal que es responguin de manera oral en aquesta comissió.

Començaré així, doncs, per les sessions informatives, que les he estructurat per intentar donar resposta o bé retre comptes, de la manera més clara possible, de les coses que fins ara hem realitzat des del Departament de Governació i Relacions Institucionals en matèria de funció pública. Començo així pel primer punt, que afecta aquelles mesures de contenció de la despesa del personal al servei de la Generalitat. Però em permetran que em remunti una mica als orígens de la situació que ens ha dut on estem en aquest moment, perquè crec que, si no, doncs, no seria just.

Vostès són conscients de la crisi econòmica i financera, que es va iniciar, de fet, l'any 2008, i que ha esdevingut una crisi llarga, una crisi duradora, una crisi profunda i de desenllaç incert. Les dades macroeconòmiques que anem coneixent aquests dies ofereixen indicadors que ens porten a concloure que aquesta situació de crisi tendeix a ser més profunda durant els propers mesos. Així, aquesta delicada situació econòmica ha obligat –de fet, obliga– totes les administracions a prendre mesures de generació d'estalvi pressu-

postari i de contenció de la despesa per poder complir els objectius d'estabilitat pressupostària i de control de dèficit.

Quan des de l'actual Govern vam començar a caminar, el dèficit que ens vàrem trobar en el si de la Generalitat era d'un 4,28 –de fet, un insospitat i mai reconegut dèficit d'un 4,28. Recordem que la previsió del dèficit inicial, l'any 2010, fou d'un 3,25; que el Govern anterior al final de la legislatura va reconèixer un 3,7; però que un cop concretat, liquidat i auditat va resultar d'un 4,28. Per tant, el cicle que portaven les finances de la Generalitat, indicat pel seu dèficit, era totalment insostenible. Per això el propòsit del Govern per a l'any 2011 va haver de ser forçosament una reducció d'aquest dèficit que tendís al 2,6. I això va obligar, en el seu dia, a aprovar uns pressupostos per al 2011 que reduïen la capacitat de despesa en un 10 per cent de mitjana; un fet totalment inèdit en democràcia.

Aquest ajustament va ser important i, com vostès saben, va obligar a replantejar i a ajustar totes les partides pressupostàries d'una manera ineludible. Malgrat tot, com vostès saben, la reducció del dèficit ha estat d'un 3,72. El 3,29 és responsabilitat del Govern, responsabilitat nostra perquè certament no hem volgut traspasar aquelles línies vermelles que posem en perill el nostre estat del benestar. I fins al 7,72 –per tant, aquest 0,43– ha estat responsabilitat de l'Estat en incomplir l'establert a la disposició addicional tercera de l'Estatut, els 759 milions d'euros, i pels canvis en els perímetres del SEC a les entitats del sector públic, sobrevinguts després de l'aprovació dels pressupostos.

Abans de l'aprovació dels pressupostos per al 2011 ja s'havien hagut de prendre mesures de contenció de la despesa en matèria de personal. S'havien pres a través d'un decret de pròrroga dels pressupostos i també a través d'un acord de govern que restringia els nomenaments de personal temporal i també restringia la reposició de vacants, només excepcions aquells col·lectius de serveis essencials i finalistes.

També voldria recordar aquí, sense ànim de retreure res, que el Govern de l'Estat d'aleshores, el Govern socialista, pretenia que aquesta reducció fos exactament el doble de la que vam portar a terme, és a dir, que permetés arribar a un dèficit de l'1,3 en un únic any. I vostès saben, o poden imaginar, vistos els ajustos que ens hem vist obligats a fer, que si haguéssim fet cas del que deia el Govern socialista això hauria portat Catalunya a un carreró sense sortida, com ja vam denunciar en el seu moment.

La davallada de l'activitat econòmica durant el 2011 es va veure agreujada, per tant, per dos incompliments per part del Govern de l'Estat d'aleshores: la manca de pagament dels més de 1.400 milions del Fons de compensació i, després, dels 759 milions de la disposició addicional tercera de l'Estatut, que van agreujar de manera insostenible les finances de la Generalitat.

Malauradament, doncs, la gravetat de la situació econòmica en què estava immersa Catalunya i la resta dels països del seu entorn va obligar el Govern a seguir implementant mesures per a la reducció de la despesa, amb l'objectiu clar de no abocar el país a un carreró sense

sortida que pogués comportar la pèrdua de credibilitat internacional i la fi del nostre autogovern. I és en aquest sentit, doncs, que els pressupostos per al 2012 han hagut d'orientar-se en la reducció de la despesa corrent, en bona mesura a través de la reducció i contenció també de les despeses de personal, ja que aquestes constitueixen, com vostès saben, un gruix significatiu del total, i arriben aquest any a 9.548 milions d'euros, és a dir, un 28,5 del total del pressupost de la Generalitat.

Sé que a vostès segurament no els agradarà –a alguns de vostès– sentir això, no?, però aquest pes específic dona idea de la mateixa insostenibilitat del sector públic, que ha anat creixent de manera sostinguda en els darrers anys, sovint en àmbits on aquest increment no estava suportat ni per un augment de competències ni per un augment de la població receptora. I és per a la seva pròpia supervivència, doncs, que s'ha imposat la necessitat d'una racionalització i de l'adopció de mesures de contenció.

Aquests pressupostos s'han elaborat amb la clara voluntat de minimitzar l'afectació dels serveis públics que es presten a la ciutadania, i sobre els quals, com he dit, ja s'havia aplicat una reducció en els pressupostos del 2011. Aquest esforç obligat de contenció i reducció de les despeses en matèria de personal es combina amb la voluntat de garantir la viabilitat de funcionament de l'Administració, i es combina també amb la voluntat de garantir per sobre de tot el servei públic.

Alhora, les mesures que s'han plantejat han estat amb la voluntat de mantenir –de mantenir– el màxim possible l'ocupació pública. Per tant, les mesures que es contenen en la Llei de pressupostos per al 2012 i en la Llei de mesures fiscals, financeres i administratives tenen un doble objectiu. En primer lloc, l'objectiu és incrementar la competitivitat i l'eficiència de l'Administració com una condició necessària i imprescindible per a la seva continuïtat. I en segon lloc, revisar determinades condicions laborals per tal d'adequar-les necessàriament a l'actual context socioeconòmic. I ho hem dit repetidament –hi hem insistit–, que algunes d'aquestes mesures tenen caràcter temporal i, per tant, no consoliden, amb el desig que la seva durada també sigui el més curta possible. Però d'altres sí, d'altres són de caràcter estructural i s'incorporen a l'ordenament jurídic en matèria de funció pública, per fer, com els deia, una administració competitiva, sostenible i flexible.

Els recordaré les mesures de caràcter temporal. Hi ha una sèrie de disposicions que afecten les retribucions globals i que tenen un impacte puntual. Entre aquestes mesures trobem la suspensió puntual de determinats complements i ajuts en espècie que no afecten la nòmina mensual. I entre aquests conceptes es troben el tiquet menjador, l'aportació al pla de pensions i el complement de productivitat; la revisió de determinats complements en alguns col·lectius, per tal d'adaptar la seva percepció a l'acompliment dels objectius dels quals van ser creats en el seu dia; una reducció no consolidable de la retribució en còmput anual, aplicada preferentment els mesos de juny i setembre en què s'abonen les pagues extraordinàries. Aquesta reducció

que s'ha aprovat, insistim que no consolida i que té un caràcter excepcional i temporal.

En aquest sentit jo voldria recordar que, l'any 2010, el Govern de l'Estat va aprovar una reducció del 5 per cent, que va arribar a un 7 i a un 8 per cent en alguns casos –alguns grups de funcionaris–, i que en aquell cas sí que va consolidar. Per tant, jo torno a repetir que aquesta reducció no és consolidable i, per tant, en aquest sentit és temporal.

Per als alts càrrecs i personal directiu, aquesta reducció salarial es va començar a aplicar ja el 2011, amb la supressió de l'import equivalent a una paga extraordinària, mesura que es veurà repetida enguany per a tot aquest personal. L'estalvi obtingut per aquesta mesura és d'uns 2 milions d'euros.

Igualment, en aquest àmbit s'ha aprovat també la suspensió de l'abonament dels imports de retribucions variables per al personal directiu del sector públic per al 2012. I també és bo recordar –perquè sovint sembla que es vulgui oblidar– que després de la reducció inicial de departaments –vostès saben que vam passar de quinze departaments a dotze–, aquest Govern també ha reduït un 23 per cent els alts càrrecs i un 43 per cent –un 43 per cent– el nombre de personal eventual, la qual cosa suposa, com vostès saben, una severa disminució de l'estructura i càrrecs polítics respecte del Govern anterior. I l'estalvi d'aquestes dues mesures és d'uns 11 milions d'euros, que es consoliden en el pressupost.

Però també, com els deia, es va aprovar un altre bloc de mesures –aquestes sí de caràcter estructural–; es tracta de propostes per incrementar la competitivitat i l'eficàcia de l'Administració, com he dit abans, i que incideixen especialment, entre altres aspectes, en els següents àmbits.

Hi ha una modificació en les millores econòmiques directes destinades a completar la prestació per incapacitat laboral per contingències comuns. La prestació per malaltia professional es manté. Això significa que fins ara la incapacitat laboral transitòria rebia el 100 per cent del sou durant els divuit mesos; en aquest moment el que fem és ajustar-ho al que diu la llei –al que diu la llei a dia d'avui, no al que diu la llei segurament d'aquí a una setmana, en la qual és possible que això variï– i, per tant, hem acotat aquest 100 per cent als tres primers mesos. Si bé és cert que el Govern de l'Estat es fa un plantejament de reduir encara aquesta bonificació dels tres primers mesos.

Un altre aspecte que hem posat sobre la taula ha estat l'habilitació de la denegació de perllongament en el servei actiu més enllà de l'edat legal de la jubilació. Aquesta és una mesura que va ser aportada i plantejada pels sindicats, en una de tantes mesos i tantes reunions que hem tingut amb les mesos sectorials i amb la mesa general.

També, una altra de les mesures que s'ha posat sobre la taula és una disminució dels dies i les hores de lliure disposició addicionals de vacances. Per tant, això significa, com vostès saben, una presència activa i efectiva. I aquesta mesura, en definitiva, representa la

recuperació de feina efectiva quantificada amb l'equivalent de feina que s'efectués en un centre compost per més de nou-centes persones durant tot un any; La feina que efectués un centre amb més de nou-centes persones durant tot un any si es compte només el personal administratiu i tècnic. Per tant, poden entendre que aquesta és una mesura també important, a més a més tenint en compte el fet que en molts casos el gaudiment d'aquests dies addicionals comportaven l'obligatòria substitució de personal i, per tant, suposaven un sobrecost afegit. Per tant, passem dels nou dies que hi havia en aquest moment, als sis dies que marca la llei.

També hem implementat mesures d'increment de la flexibilitat en el desenvolupament de la jornada laboral, així com altres mesures relatives a la conciliació de la vida familiar i laboral. I aquí cal fer esment també de la incorporació d'un nou supòsit d'excedència voluntària amb reserva del lloc de treball i còmput de triennis, que ha estat molt ben vist pels treballadors i també pels agents socials.

S'han revisat les plantilles per tal de dimensionar-les a les necessitats reals de la prestació dels serveis i de l'activitat econòmica del país. I és en aquesta darrera proposta que és on cal emmarcar l'aprovació d'un pla d'ocupació per part del Govern, que dona així compliment al que s'estableix a la disposició addicional cinquena de la Llei de mesures.

I enllaçant amb aquest darrer punt –i un cop efectuada a grans trets, però d'una manera detallada també l'aplicació sobre les mesures que ha pres el Govern amb relació a la contenció de la despesa–, passo a la segona part d'aquesta sessió informativa, que és l'explicació del Pla d'ocupació per a la racionalització de l'organització i l'optimització del personal al servei de l'Administració de la Generalitat. Però abans deixin també que els enquadri les circumstàncies que ens han portat a aquesta revisió.

Primer de tot, com vostès en són molt conscients, hi ha un descens innegable de l'activitat econòmica –i que té una repercussió directa, com no pot ser d'altra manera– de l'activitat administrativa en diferents àmbits de l'Administració pública. De fet, l'evolució de determinats indicadors en els darrers exercicis aporten dades objectives a aquesta afirmació.

A tall d'exemple, els n'esmentaré alguns. Hi ha hagut un descens de més del 50 per cent de procediments de tramitació d'expedients aprovats pel Govern que impliquen compromisos de despesa plurianual respecte als exercicis del 2009 i del 2010. Hi ha un descens superior al 36 per cent del nombre de projectes d'inversions reals. L'evolució negativa de la despesa en inversió. Un descens, també superior al 53 per cent respecte a l'exercici 2010, del nombre d'informes d'impacte econòmic elaborats pel Departament d'Economia, l'emissió dels quals és preceptiva en qualsevol actuació amb incidència pressupostària. I també la disminució sostinguda del volum de disposicions normatives publicades al DOG, amb un descens en el seu conjunt superior al 31 per cent del volum de pàgines publicades.

Aquests exemples que els he posat i aquest descens de l'activitat econòmica i administrativa, que és trans-

versal, ha conduït, com no podia ser d'altra manera, a una davallada significativa de les càrregues de treball en un nombre no menyspreable d'unitats vinculades a aquestes activitats. La disminució del grau d'intervenció pública, obligada per les circumstàncies, comporta la sobredimensió temporal d'unes plantilles que es van dissenyar –i en alguns casos es van sobredotar– per a determinats nivells d'activitat que no s'assoliran en els propers mesos ni en els propers anys.

A aquesta evidència s'hi sumen altres fets, dels quals s'ha parlat en la primera part de la compareixença. D'una banda, les reorganitzacions administratives que ha efectuat aquest Govern i que han reduït, com els deia, significativament les estructures departamentals –d'una banda. I d'altra banda, la implementació d'altres mesures legals, la disminució dels dies d'assumpes personals, l'eliminació de dies addicionals de vacances, que, com poden imaginar, comporten també un nivell més elevat de presència efectiva del personal en el seu lloc de treball.

Per tant, aquesta és la realitat. I atenent aquesta realitat, calia plantejar-se un procés de racionalització de la despesa a través de la reorganització dels recursos humans i, si cal, de les tasques que els assignen.

A banda, doncs, de donar estrictament compliment al que estableix la disposició addicional cinquena de la Llei de mesures, les causes que fonamenten l'aprovació del Pla d'ocupació es troben en la combinació entre la necessitat de gestionar els serveis públics amb qualitat, però també la convicció de fer-ho amb eficiència econòmica, evitant tots aquells sobrecostos i vetllant per la seva planificació racional.

El Pla d'ocupació neix, per tant, de la constatació que cal disposar d'un element, d'una planificació que permeti conèixer en cada moment quina és la realitat de l'organització, que posi de manifest quins són els excedents o quins són els dèficits que es presenta en les diferents àrees i quines són les necessitats a cobrir.

Els plans d'ocupació són una eina idònia per detectar i redreçar els desequilibris entre excedents i dèficits de personal, i són imprescindibles per a superar estructures burocràtiques rígides i inamovibles, i per tant també per facilitar l'adaptació de les organitzacions en els canvis que es produeixen en l'entorn i al llarg del temps. Un instrument, doncs, essencial per a un plantejament global de les polítiques de recursos humans de les administracions.

Per tant, aquest pla d'ocupació aprovat és un projecte d'ampli abast, que té, com els deia, com a objectiu garantir una major eficàcia en la prestació dels serveis públics, garantir una major eficiència en la utilització dels recursos de l'Administració, humans i econòmics. L'àmbit d'aplicació s'estén al personal funcionari i laboral al servei de l'Administració de la Generalitat, amb exclusió del personal docent no universitari i del personal estatutari i de l'ICS.

El pla, com hem explicat diverses vegades, s'articula al voltant de dos eixos. Hi han unes actuacions que són d'intervenció immediata, vinculades a la constatació, com els deia, exposada abans, de la necessitat d'adequar

la dimensió de les plantilles i de les tasques a la disminució global de l'activitat i a l'increment de presència efectiva en el lloc de treball. I un conjunt de mesures que tenen com a element previ una anàlisi en forma de diagnòstic de les necessitats i disponibilitats del personal, des d'un punt de vista tant qualitatiu com quantitatiu, així com les càrregues de treball dels diferents llocs, amb la revisió dels seus objectius, finalitats i tasques assignades als diferents òrgans i unitats. Aquesta diagnòstic anirà seguida de l'adopció de les mesures planificades que se'n deriven i seran oportunitats, com no podia ser d'altra manera, negociades en els àmbits corresponents.

La primera mesura d'intervenció immediata –és a dir, aquest primer eix– ha estat la reducció en un 15 per cent de la jornada per als llocs de treball ocupats per personal interí en l'àmbit de l'Administració i tècnic. I en aquest sentit, l'Estatut bàsic de l'empleat públic estableix la possibilitat que el personal funcionari pugui realitzar la seva jornada a temps complet, o bé a temps parcial. La prestació de serveis a temps parcial és prevista, en el marc dels plans d'ocupació que es puguin aprovar, com una actuació per a l'òptima utilització dels recursos humans en l'àmbit que els afectin. Cal recordar que la jornada parcial és una mesura freqüentment utilitzada en el règim laboral, en el marc de processos similars de racionalització de les organitzacions i de contenció de la despesa.

També s'ha de recordar l'antecedent amb el qual aquesta mesura fou plantejada en el si de la Mesa General de Negociació de l'Empleat Públic de l'Administració de la Generalitat, durant els mesos de novembre i desembre, quan es va negociar l'aleshores Projecte de llei de pressupostos i de mesures fiscals i financeres. En un principi, la proposta inicial que s'havia portat a la negociació va ser la revisió de plantilles ocupades per personal interí, i per tant la desocupació i l'amortització de llocs de treball. Però la voluntat explícita del Govern de la Generalitat, del departament que presideixo i del mateix president de la Generalitat va ser que les mesures de contenció de les despeses de personal s'havien d'adoptar amb el compromís de mantenir els màxims llocs de treball possible. I aquest ha estat l'eix que ens ha guiat en totes aquestes reformes.

Per tant, el Govern va adoptar, durant la negociació, el compromís de no amortitzar llocs de treball per raons pressupostàries i, per tant, reduir aquesta despesa de personal a través d'una reducció temporal de jornada i de sou del personal interí. Aquesta ha estat la voluntat i aquesta és la situació en què ens trobem en aquest moment.

La proposta finalment aprovada pel Parlament i que s'emmarca dins del Pla d'ocupació és, com els deia, la reducció d'un 15 per cent de la jornada i de les retribucions dels llocs de treball ocupats pel personal interí, excepte –i aquí hi ha una llarga llista d'excepcions– el personal del Cos de Bombers, del Cos d'Agents Rurals, dels cossos d'auxiliars tècnics i tècnics especialistes del grup de Serveis Penitenciaris, dels veterinaris d'escorxadors, excepcions que preveu la mateixa Llei de mesures. I, com vostès saben, es tracta de col·lectius i de grups que efectuen una tasca de permanència obligada i de compliment de torns i guàrdies de vint-i-quatre hores al dia i de 365 dies l'any.

L'àmbit temporal de la mesura ve fixat pel mateix manament legal: és un període màxim de dos anys, incloent aquí les recomanacions emeses pel Consell de Garanties Estatutàries, en el sentit que, per raons de seguretat jurídica, la possibilitat de modificació de la vigència s'ha d'interpretar com un escurçament d'aquest període, no pas com una extensió. Així, la proposta fixa el seu desplegament des de l'1 d'abril del 2012 fins al 31 de març del 2014. Una durada que, els ho torno a dir, es pot modificar atenent el compliment dels objectius de reducció del dèficit públic.

Hi ha alguns col·lectius, a banda dels que estan directament excepcionats en la mateixa llei, pels quals el Govern ha considerat necessari demorar la implementació de la mesura. Aquests col·lectius són els de professors de les escoles de capacitació agrària, per als quals la mesura entrarà en vigor un cop acabi aquest curs escolar; o bé els educadors socials dels centres de justícia juvenil i dels centres de menors, i per al personal adscrit al sistema de guàrdies operatives de Protecció Civil, per als quals la mesura entrarà en vigor, com el mateix pla indica, quan s'implementin altres instruments de racionalització que permetin garantir la correcta prestació dels serveis.

Per tant, identificats els llocs de treball ocupats pel personal interí que han de veure reduïda la seva jornada en un 15 per cent, salvant, com els deia, les excepcions que determina la llei i les demores en la seva aplicació que estableix el mateix Pla d'ocupació, es fa necessari reordenar les funcions i els temps de treball entre tot el personal adscrit a les unitats, per tal de mantenir, com els deia, i garantir una adequada prestació dels serveis.

Aquesta mesura es considera perfectament assumible per les diferents unitats i no ha d'implicar cap disminució del servei públic, i es poden utilitzar per a aquesta finalitat altres instruments de racionalització de l'organització i del personal, com per exemple són la reassignació o la redistribució d'efectius. El pla preveu que aquesta mesura es faci extensiva, a més a més, a tot aquell personal funcionari que s'hi aculli voluntàriament. I aquesta intervenció sobre els llocs de treball implica la seva modificació en la relació dels llocs de treball, i aplica una jornada a temps parcial en els llocs afectats per la mesura.

Pel que fa als efectes econòmics i administratius d'aquesta mesura, l'elevat nombre de llocs de treball afectats porta que l'acord de govern disposi que aquesta anotació en la relació de llocs de treball es pugui anar efectuant amb posterioritat a la implementació de la mesura.

D'altra banda, tenint en compte que la disposició addicional cinquena de la Llei de mesures estableix que la mesura afecta només els llocs de treball ocupats per interins, quan la plaça es proveeix per personal funcionari de carrera cal modificar el lloc de treball en la relació de llocs de treball i assignar-li la jornada ordinària, tret que el funcionari opti per realitzar una jornada parcial en aquest sentit.

Així, doncs, i de manera coherent amb aquesta reducció de jornada en els llocs de treballs ocupats per per-

sonal interí i com a conseqüència de la davallada, com els deia, de l'activitat administrativa, el Pla d'ocupació preveu limitar l'autorització de gratificacions per serveis extraordinaris del personal que ocupa aquests llocs de treball i restringir-la a aquells casos justificats amb força major.

La segona mesura d'intervenció immediata és la revisió del règim de jornada i horari especial de dedicació de quaranta hores. Aquesta va ser una altra mesura, també, que des dels sindicats varen posar sobre la taula, i que, efectivament, el mateix argument de descens de l'activitat de l'Administració de la Generalitat, que comporta, com els deia, un descens significatiu de les càrregues de treball, així com l'esmentada necessitat d'estalvi pressupostari, provoquen que el Pla d'ocupació plantegi la limitació dels supòsits de percepció de complement de dedicació especial. Aquest complement saben vostès que reconeix les responsabilitats del personal que ocupa aquests llocs, que tenen una disponibilitat i una flexibilitat horària per atendre una correcta prestació dels seus serveis. En aquest sentit, el pla preveu la reducció d'un 30 per cent dels llocs de treball de cap de servei i assimilats als quals es pot assignar aquest tipus de jornada, i aquesta mesura també s'estableix d'una manera transitòria per un període de dos anys.

El segon eix del Pla d'ocupació és el que en diem «la diagnosi i adopció de les mesures de racionalització». Aquest segon eix és l'elaboració d'una diagnosi sobre les necessitats i disponibilitats del personal dels departaments, a fi d'obtenir uns indicadors de referència que permetin un dimensionament del personal dels diferents òrgans i unitats. Aquesta diagnosi indicarà si l'organització té el personal adequat, tant pel que fa al seu nombre de persones com a la qualificació professional d'aquestes, amb una especial atenció als sectors prioritaris o que afecten el funcionament dels serveis públics essencials.

Per fer aquesta diagnosi s'utilitzarà una metodologia homogènia per assegurar els resultats, basats en criteris uniformes de tota l'organització. Els departaments, en aquest sentit, podran comptar amb l'assessorament de la Secretaria d'Administració i Funció Pública. El Pla d'ocupació dóna un termini màxim; de fet, el departament havia previst un termini màxim fins al 31 d'octubre per a l'elaboració d'aquesta anàlisi. Si no recordo malament, hi ha una resolució del Parlament que obliga que aquest pla d'ocupació sigui realitzat el 31 de juliol. I, per tant, amb aquest calendari treballarà el departament per tal de complir, com no podia ser d'altra manera; amb aquest calendari, tot i que en seu parlamentària jo ja vaig posar sobre la taula les dificultats que comportaria. No obstant això, les resolucions del Parlament són per complir, i en aquesta línia, com dèiem, treballarem, per poder en aquesta data presentar, per part dels departaments, els resultats de l'anàlisi de les disponibilitats i necessitats del personal.

El període de diagnosi conclourà amb la proposta dels instruments de planificació necessaris per assolir les necessitats que es posin de manifest. I, a partir d'aquí, aquest pla recull també un seguit de mesures que s'han

d'aplicar, fruit d'aquesta diagnosi abans esmentada, i que ja estan regulades en la normativa existent en matèria de funció pública. Vostès saben que el Decret legislatiu 1/97, que refon en un text únic la normativa en funció pública vigent a Catalunya, i el VI Conveni únic del personal laboral i l'Estatut base de l'empleat públic ho contemplen.

Els criteris generals que han de regir en l'aplicació d'aquestes mesures per part dels departaments són igualment aquells que preveu la normativa en funció pública: primer, la preferència per la voluntarietat; l'objectivitat i el servei als interessos generals; la proximitat geogràfica; la subjecció als principis d'igualtat, mèrit i capacitat, i la màxima difusió i publicitat de les actuacions.

Vaig acabant, presidenta. Les mesures que es poden aplicar en concret en reordenacions funcionals són: reorganització interna de funcions, reorganitzacions horàries, modificacions d'estructures al lloc de treball, redistribució d'efectius, canvi d'adscripcions en llocs de treballs, reassignació o assignacions provisionals de llocs de treballs; mesures aquestes que s'aplicaran dins del mateix departament o de manera interdepartamental, si s'escau, sempre sota la coordinació de la Secretaria d'Administració i Funció Pública.

Per tant, d'aquesta diagnosi derivarà, com els deia, una racionalització dels recursos humans de l'Administració i dels seus departaments, com no s'ha abordat mai encara. Una racionalització que és avui més necessària que mai; primer, per fer sostenible l'Administració, i per adaptar-la a les noves necessitats de la ciutadania i dels serveis que ha de prestar.

Les actuacions que s'hagin d'implementar seran negociades amb els agents socials quan afectin les condicions de treball dels empleats públics, igual que s'ha fet fins ara. Aquest precepte és d'obligat compliment, d'acord amb la normativa bàsica, però de tota manera el Pla d'ocupació ho referma d'una manera expressa, per voluntat expressada pels agents socials durant la negociació del pla.

Deixin-me que els faci esment d'un petit debat, jo diria «surrealista», que hi ha hagut sobre les implicacions que aquest pla tindria amb relació a la mobilitat geogràfica s'ha arribat a dir de 45.000 persones. Jo suposo que tothom en aquesta sala sap que això no és cert, i que ningú es pot creure un canvi de localitat de 45.000 persones. Jo crec que s'ha de ser bastant més rigorós a l'hora de donar crèdit a determinades elucubracions que es llencen al debat públic, perquè això és un gest d'irresponsabilitat i de manca de maduresa i de no tenir altres arguments, no? El que no pot ser és que es digui que hi haurà una mobilitat de 45.000 persones, que és una xifra molt superior a les persones a qui s'aplicaran aquestes mesures. Però, bé.

Com a conseqüència de les accions de dimensionament que en resultin, el pla preveu que els departaments impulsin plans específics de formació, amb actuacions específiques, destinades totes elles a garantir l'adaptació funcional del personal que hi pugui resultar implicat, precisament per vetllar per la millor prestació dels serveis amb els professionals més preparats.

I per últim, i amb la finalitat d'efectuar el seguiment del desenvolupament i concreció del Pla d'ocupació, és crea la Comissió de Seguiment del Pla d'ocupació; una comissió integrada per dotze membres i constituïda de manera paritària entre els representants de l'Administració i els representants de les organitzacions sindicals presents a la Mesa General de Negociació de l'Empleat Públic. La comissió serà informada dels resultats de la diagnosi, de les mesures i dels instruments que s'hagin d'aplicar per a la seva implementació, i evidentment sens que hi hagi perjudici entre l'obligatorietat legal de negociar aquelles decisions i aquelles mesures que afectin les condicions de treball dels empleats públics, com bé estableix l'Estatut bàsic *del empleado público*.

El Pla d'ocupació –i ara sí, acabo– recull i està inspirat en els principis que impulsen l'actuació del Govern en matèria de funció pública, i que constitueixen en tot moment l'eix de la nostra proposta per a la reforma de l'Administració pública: racionalització, eficiència, agilitat i capacitat d'adaptació de l'Administració, professionalitat i professionalització.

En definitiva, el capteniment del Govern en matèria de funció pública passa per establir les bases sòlides i fermes per a una administració flexible, moderna i sostenible. Una administració que perquè sigui sostenible es necessiten adoptar mesures estructurals en aquest sentit, es necessita analitzar i dimensionar una administració que en les darreres legislatures ha crescut de manera desigual, desordenada i insostenible, i adoptar també mesures temporals de reducció de la despesa per tal d'evitar que el dèficit –el que vam començar l'actual legislatura i ens vam trobar l'actual Govern– i els diversos incompliments del Govern de l'Estat socialista ens aboquin a una situació de marxa enrere, ens aboquin a prendre mesures més dràstiques.

Per últim, insisteixo que la construcció d'aquesta Administració flexible, moderna, sostenible és el full de ruta que ens conduirà a la proposta d'una reforma de la funció pública durant aquesta legislatura. Jo crec que la conjuntura actual ens porta a tots a tenir un plus de responsabilitat i a sumar, en la mesura que tots volem una administració sostenible, flexible, competitiva, però especialment una administració que pugui respondre als reptes que tenen avui en dia els ciutadans, i que doni, per tant, el millor servei als nostres ciutadans.

Moltes gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, vicepresidenta del Govern. Abans no he saludat –la vicepresidenta ho ha fet– els cinc representants sindicals de la funció pública que ens acompanyen; benvinguts en aquesta sessió.

Ara passàrem el torn als diferents grups parlamentaris. La senyora Laia Bonet, del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula.

Laia Bonet Rull

Gràcies, presidenta. I gràcies, vicepresidenta, per la seva intervenció. Agrupar les dues sessions informati-

ves ha permès probablement fer una anàlisi global de la situació sobre la funció pública, que crec que era molt necessària, i que és molt necessària –segueix essent molt necessària– també, després d'aquesta compareixença, penso.

En tot cas, vostè en la seva intervenció feia un repàs de quin era l'origen de la presa de decisions i situava uns quants elements en aquest escenari de context. En alguns elements jo no tornaré a entrar, perquè, si no, potser ens fem repetitius, crec que vam tenir ocasió de parlar-ne en una interpellació, ara fa algunes setmanes en el Ple, sobre la situació de la funció pública; una interpellació en què, de fet, li plantejava que només pretenia qüestionar com s'havien fet les coses i no entrar en el contingut de les mesures, objecte al qual sí que respon, entenc, la compareixença d'avui: explicar el contingut de les mesures.

Però ja en aquella ocasió vostè situava el problema de l'escenari de dèficit..., només reiterar –ja ho dic, no entraré més en detall– una dada que ja li vaig donar en aquell moment: la desviació respecte al dèficit previst ha estat major el 2011 que el 2010; per tant, això no pot servir d'excusa a l'hora d'anunciar determinades mesures; mesures que, d'altra banda –no aquestes, sinó la necessitat de prendre-les–, crec que podem compartir-les tots en aquesta sala. Per tant, això que vagi per davant: crec que tothom és conscient que estem en una situació difícil com a país i en què tots ens hem d'esforçar al màxim –arromangar les mànigues, si m'ho permeten– i, per tant, treballar-hi conjuntament.

Això precisament és, una miqueta, l'alerta que li fèiem en la interpellació aquella, que justament quan tots reconeixem la necessitat de prendre mesures..., i crec que des dels grups parlamentaris, tots, des dels que donen recolzament al Govern als que estan a l'oposició majoritàriament –en tot cas, els principals grups parlamentaris de l'oposició–, i també els agents socials –crec que és indiscutible que també aquest ha estat el seu comportament, pel que hem pogut seguir en els mitjans de comunicació. Probablement el com és molt important –el com es fan les coses–, i per tant generar un clima de confiança en què tots siguem conscients que podem contribuir a la bona sortida, a aportar solucions a la situació que tenim per davant –a la difícil situació que tenim per davant–, i no, en canvi, mirar-nos els uns als altres amb la desconfiança aquella que impedeix finalment que es pugui arribar a acords o, en tot cas, que es puguin escoltar amb rigor i amb serietat les posicions legítimes i respectables de tots els que volem interlocutar.

Dit, per tant, això respecte a la desviació del dèficit, permetin-me que entri a continuació en un tema que trobo més que rellevant. Perquè vostè en el seu plantejament inicial també destacava una important atenció al fet, a allò que podríem dir-ne «no hi ha alternativa» –«no hi ha alternativa». Ja li ho avanço: creiem que sí que hi ha alternativa. I l'alternativa que defensem nosaltres, com ja li deia abans, no és no fer res; no fer res no és una alternativa. Però no podem estar d'acord que no hi ha alternativa a les mesures que posen sobre la taula, com les posen sobre la taula, i concretament les mesures amb el contingut amb què les plantegen i com les plantegen.

I ens plantejava que no hi ha alternativa en un context d'insostenibilitat, i ha repetit reiteradament: «Volem una administració sostenible.» La paraula «sostenible», hi estic d'acord, s'ha posat de moda. Va entrar per a medi ambient i l'anem adaptant ara a tots els sectors. Però anem amb compte a utilitzar-la –i penso que també depèn de tots nosaltres que la utilitzem bé en cada un dels àmbits. Que diguem que el sector públic català i, per tant, que l'Administració pública a Catalunya no és sostenible, fa pensar en una lògica...: que això és un llast, és a dir, que l'Administració pública és un llast per a la competitivitat real del país. Si m'ho permeten: fer una afirmació com aquesta no es pot fer si no es tenen dades o si no s'aporten dades que ho recolzin.

Els països del nord d'Europa són globalment els països més competius del món i, alhora, els que tenen un estat del benestar desenvolupat des de fa més anys. I això no és casualitat. Al capdavant s'hi troba Suïssa, amb un 5,7; Suècia, amb un 5,6; Finlàndia, amb un 5,5; Alemanya, un 5,4. I si seguim, en aquest ordre hi trobaríem encara Països Baixos, Dinamarca, i Regne Unit a la posició número deu. En aquesta escala, Espanya –Espanya– està situada en el lloc trenta-sis.

El problema de la nostra competitivitat és, per tant, una administració excessivament engreixada? –utilitzant paraules que jo, diguem-ho així, no em faig meves, però que s'han utilitzat per part dels responsables de la matèria des del primer dia. Doncs, permetin-me que els digui rotundament que no és així. No és així, perquè aquestes aproximacions no són res més que fruit d'un cert dogmatisme i amaguen que la condició necessària per al creixement econòmic és si hi ha teixit productiu capaç de guanyar mercats i de generar projectes empresarials solvents. Evidentment –evidentment–, una administració que sigui ineficient no serveix bé ni l'economia ni les persones, i senzillament hi ha d'haver persones necessàries per a les finalitats marcades, ni més ni menys. És a dir, no podem tenir més persones que les funcions que s'han de complir.

Ara vostè ens deia, avui, que l'Administració ha estat més dotada de les feines, dels serveis, dels sectors en què s'ha de treballar; està sobredimensionada, i més en un moment de crisi. M'aplicarà el mateix vostre, aquesta afirmació, tenint en compte quina és l'evolució de les necessitats en àmbits com la gestió de la PIRMI o el SOC? L'afirmació pot ser la mateixa, en un moment de crisi, si fem realment un detall de les necessitats que té la població? Jo crec que no pot ser de cap manera la mateixa. En tot cas, és evident que massa sovint s'ha utilitzat aquesta crítica a l'Administració: excessivament engreixada.

Per saber si està realment..., o sobredimensionada, aquesta administració, només ho podem saber si ho comparem amb dades solvents. Per exemple, amb països del seu entorn o, per exemple, tenint en compte el registre de personal –dades concretes. En aquest sentit, si valorem on se situa el nostre Estat –l'Estat–, sempre en termes de comparació amb el que ens podem comparar, eh? On se situa? Doncs, és un país intermediet entre els desenvolupats i per sota de la mitjana de l'OCDE. I ja li ho dic així: per sota de la mitjana de l'OCDE.

Els treballadors públics són un 13 per cent del total de la força de treball; ocupa el lloc cinquè en aquesta escala. I si veiem el quadre anterior que els apuntava, amb l'esglaonat, i el contrastem amb el quadre d'índex de competitivitat, doncs, veiem que Suècia, amb el nivell de competitivitat que els deia, té un 28 per cent de pes del sector públic. Bé, em sembla que no podem arribar a la conclusió que el nostre és un país sobredimensionat pel que fa al sector públic.

És cert, a més a més, que parlo en termes d'Espanya en contrastar-ho amb la resta de països de l'OCDE, però aleshores hauríem d'arribar a la conclusió de quin és el paper que juga Catalunya en el context global de l'Estat. I si ho comparem, resulta que Catalunya està no precisament als llocs capdavanters en el pes del sector públic respecte al conjunt de la seva economia. Per tant, aleshores, també arribem a la mateixa conclusió que els deia: no podem arribar tan fàcilment a la conclusió que tenim una administració sobredimensionada.

Per arribar a aquesta conclusió no ho podem fer de cap altra manera que contrastant les tasques a què es dedica aquesta Administració. I en això sí que no –ja li ho avançava abans– crec que sigui responsable anunciar, com s'ha fet avui aquí, que avui l'Administració té menys feina de la que tenia abans de la crisi, perquè hi han àrees que segur, segur que tenen un pes; l'altra cosa és la decisió de no dedicar-hi esforços en personal, però la necessitat per part de la ciutadania hi és. I, per tant, l'obligació d'atendre-la per part dels poders públics també hi és.

Deixo feta aquesta reflexió sobre la competitivitat, que crec que és més que rellevant i vaig molt més al gra respecte als continguts del que avui s'ha anunciat.

Presentat el conjunt de mesures, tal com s'ha presentat..., ha començat amb els pressupostos de la Generalitat per a 2012; amb la Llei de mesures, que obria, a través de la disposició transitòria cinquena, la possibilitat de fer o l'obligació de fer un pla d'ocupació; els nous anuncis de retallades del 3 més el 2 que porten a un 5 per cent –juny i desembre 2012–, per molt que no siguin, com deia la vicepresidenta, «consolidables», però que sí que són, en qualsevol cas, lineals –lineals. I en aquest context arriba el Pla d'ocupació. Un pla d'ocupació que efectivament té com a emparament, com deia la vicepresidenta, la disposició transitòria cinquena.

Deixi'm que li faci una reflexió primera sobre el títol. Un pla d'ocupació que ens arriba amb un títol –amb un títol– ben pompós: «Pla d'ocupació per a la racionalització de l'organització i l'optimització del personal al servei de l'Administració de la Generalitat de Catalunya 2012-2014.» Quines són les paraules clau? «Racionalització» i «optimització». Quina era la mesura que preveia la Llei de mesures que pertocava a aquest pla d'ocupació? La retallada del 15 per cent. No apareix en el títol. I en canvi era l'única mesura que sabíem, per la Llei de mesures, que pertocava col·locar en aquest pla d'ocupació. No apareix en el títol i, en canvi, ocupa, evidentment, la meitat d'aquest o una part destacada d'aquest acord de govern.

Per tant, d'entrada crec que el títol no és el que per tocava. Hem d'admetre que si la situació és difícil, ho hem de poder dir amb aquesta claredat i, per tant, també crec que és hora d'evitar determinats eufemismes com els que s'utilitzen massa sovint en determinats sectors, i al sector públic i la funció pública sobrerament.

Títol. Però, clar, si aleshores ens mirem el contingut, resulta que en el contingut també trobem una gran disparitat respecte a allò que preveia la Llei de mesures i el que ens trobem realment en l'acord de govern. Permeti'm que li ho digui: no necessàriament el Pla d'ocupació potser s'havia de cenyir al que preveia la Llei de mesures, però el que no és admissible és que inclogui el que inclou realment, el que ha inclòs realment aquest acord de govern.

En definitiva, considerem que és un pla mal estructurat i ple de mancances, perquè si realment es volia fer un autèntic pla d'ocupació, d'acord amb el nom i no només amb el contingut que li venia a mandat la Llei de mesures, aleshores probablement hauria d'haver contingut mesures de promoció professional, com estableix l'EBEP, hauria d'haver inclòs la diagnosi com a fase prèvia i no posterior, com preveu el pla, i hauria d'haver fixat, determinat uns objectius clars que no veiem per enlloc, no trobem per enlloc...

La presidenta

Se li ha acabat el temps, senyora diputada.

Laia Bonet Rull

...en aquest pla de mesures.

Per tant, en definitiva, ni pel que fa al títol ni al contingut –i perdoni, i acabo amb això–, ni pel que fa als subjectes afectats, perquè resulta que aquí teníem un anunci fet del 15 per cent de la reducció de la jornada i sou dels interins, i ens trobem un pla d'ocupació que afecta també els laborals i que, a més a més, pel que fa als col·lectius exclosos de l'aplicació d'aquest pla d'ocupació, també ens hem perdut pel camí respecte a les declaracions que va fer en una altra sala d'aquest Parlament respecte als penitenciaris, al personal penitenciari exclòs i que finalment, parcialment ha estat inclòs en aquest pla d'ocupació.

I vostè ara esmentava els quaranta mil. Bé, els quaranta mil probablement...

La presidenta

S'ha acabat el temps, senyora diputada...

Laia Bonet Rull

...no els trobaríem... –acabo, presidenta–, probablement no hi hauria la problemàtica dels quaranta mil si vostès haguessin fet la diagnosi, haguessin marcat els objectius i després haguessin anunciat ja, definitivament, les mesures. Quaranta mil no són probablement els afectats per la mobilitat, però sí que són els possi-

blement o els amb probabilitat de ser afectats per la mobilitat. Aleshores, què vol dir? Que...

La presidenta

Senyora diputada...

Laia Bonet Rull

...necessitem simplement la dada, la dada...

La presidenta

Senyora diputada...

Laia Bonet Rull

...de a quants realment s'afectarà. Crec que simplement tot això...

La presidenta

S'ha acabat –s'ha acabat–, senyora diputada, el seu temps.

Laia Bonet Rull

Bé. Molt bé, crec que ha quedat prou clar.

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Té la paraula el portaveu del Grup Parlamentari, el senyor Pere Calbó.

Pere Calbó i Roca

Gràcies, senyora presidenta. Nosaltres, atenent la situació econòmica i especialment també els dèficits ocults que governs anteriors han deixat, entenem que el Govern està legitimat per poder adoptar mesures que afectin la funció pública, que puguin afectar els treballadors de la Generalitat.

Home, nosaltres no compartim aquesta estratègia política de les amnèsies temporals, d'oblidar-nos del que ha succeït, i per tant obviar que, l'any 2010, aquí hi havia 8.000 milions de dèficit en el Govern de la Generalitat, en el pressupost del Govern de la Generalitat, i que el 2011, per ficar un altre exemple, al Govern de l'Estat han sigut 90.000 milions. Escolti, amb 8.000 milions i amb 90.000 milions es poden fer moltes coses. I sobretot s'haurien pogut evitar moltes mesures que ara segurament s'han d'adoptar, precisament, en part, a causa d'aquests dèficits. Per tant, nosaltres no compartim aquestes amnèsies temporals i les hem de ficar sobre la taula, sobretot perquè els que les van provocar ràpidament s'obliden del que va succeir.

Per tant, des d'aquest punt de vista, nosaltres entenem que hi ha una legitimitat del Govern per adoptar mesures a través de la Llei de pressupostos i la Llei de mesures fiscals, i també té una legitimitat per poder adoptar o implementar un pla d'ocupació per a la ra-

cionalització de l'organització del personal al servei de la Generalitat.

Dit això, nosaltres creiem que hi han dos extrems que són igualment irrealistes: dir que l'Administració pública no funciona, que és un desastre, que està sobredimensionada, etcètera –perquè tenim una funció pública que cal posar en valor–; com també l'altre extrem, que és dir: «Escolti, aquí tot ho hem gestionat bé, tot ho hem fet bé, i per tant creiem que no cal fer res més.» Per tant, creiem que tots dos extrems..., crec que no s'ajusten a la realitat. Creiem que tenim una bona funció pública, però també creiem que hem de millorar aquesta funció pública i intentar fer-la més eficaç. I sobretot dir una obvietat: entendre que aquesta funció pública no pot ser estranya a la situació econòmica que viu el conjunt del país.

Per tant, el que ens pertoca ara és intentar analitzar, per part dels grups parlamentaris, si les mesures adoptades pel Govern són les més adients, si són les més eficaces, i com ha estat aquest procés d'implementació. En definitiva, després de quinze mesos de responsabilitat del nou Govern al capdavant de les polítiques de personal, si aquestes s'implementen correctament, es poden millorar, i quins aspectes s'han pogut fer malament.

Nosaltres, molt ràpidament, des d'aquest punt de vista, vam possibilitar per responsabilitat que s'aprovessin, i ho diem i ho reconeixem, els pressupostos de la Generalitat per a l'any 2011 i 2012, malgrat haver-hi aspectes –i els coneix perfectament el Govern– que nosaltres no compartíem i no ens agradaven. Malgrat això, els vam aprovar per responsabilitat, perquè l'alternativa hauria estat un desastre, una catàstrofe; o sigui, pensar en dos anys de pròrroga dels pressupostos de la Generalitat hauria estat una catàstrofe per a Catalunya, i l'actuació dels altres grups portaven a això, a la pròrroga d'aquests pressupostos.

Per tant, entenem que calia permetre aquesta aprovació, malgrat que hi havia mesures que nosaltres no compartíem i no ens agradaven. I hem vist com des del Govern de l'Estat algunes polítiques les hem fet diferents, sense dir si són millors o pitjors, però sí que unes qüestions les hem fet diferents, les hem entomat diferent. I, per tant, també era possible fer algunes coses diferents de com s'han fet des del Govern de la Generalitat.

Nosaltres, després d'escoltar atentament la vicepresidenta, home, la primera conclusió a què arribem és que el cost de la intervenció, el nucli de la intervenció, és el que ja va explicar amb motiu d'una interpellació al Ple del 10 d'abril de 2012; inclús repassant-la abans, pràcticament hi han frases que són absolutament idèntiques, expressions, dades. I per tant és, una mica, repetir el que ja es va dir en el Ple.

Sí que ens ha sonat una mica, al principi, la seva intervenció, la justificació que en la seva política personal la culpa no és seva –ens fa la impressió, eh?–; que la culpa no és seva, que la culpa és dels altres. Allò de –sí em permet l'expressió més col·loquial– «jo no volia i les circumstàncies m'han obligat». I el que només ja li faltava –per tot aquest tipus d'argumentacions que

acostuma a utilitzar– dir és que si algú es pensa que el Govern «disfruta» o està content adoptant aquest tipus de mesures; és l'única argumentació que li ha faltat, amb el tòpic, respecte a això.

No, nosaltres no ho compartim. Vostè té una responsabilitat al capdavant de la gestió del personal. I, per tant, reconeixent que hi ha una situació que li ve heretada, que l'hem de parlar i no l'hem d'oblidar, i per tant l'hem d'entomar –i nosaltres això, des d'un punt de vista..., creiem que s'ha de posar sobre la taula quin és el debat, quina és la situació–, vostè té una responsabilitat. I vostè governa ara –i fa quinze mesos–, i ja no serveix el «jo no volia» o «les circumstàncies m'hi han obligat»; cal alguna cosa més, cal quelcom més en la seva compareixença. Per tant, si hi ha hagut una mala gestió del Govern tripartit posem-ho sobre la taula –posem-ho–, expliquem què ha succeït; però escolti, només amb això no n'hi ha prou. Cal adoptar i cal explicar i cal valorar quina ha sigut la seva política de personal. I això és el que ens pertoca analitzar en aquests moments.

Vostè ho ha explicat: hi han algunes mesures que són de caràcter temporal i altres que són de caràcter estructural. I des d'aquest punt de vista, les primeres estan vinculades a la situació econòmica, i les segones..., la impressió que a nosaltres en fa respecte a les de caràcter estructural és que vostès les van adoptant, però fa la impressió que no tenen un full de ruta clar. Veiem que van adoptant mesures, que algunes són de caràcter estructural, però el que no sabem veure és cap a on volen anar, quin és el destí final i quin és el model de funció pública que vostès impulsen. I això és el que trobem a faltar d'una forma clara. I segurament no som els únics que ho trobem a faltar, perquè si tinguéssim clar quin és aquest model..., no el que explicaven en campanya electoral –que nosaltres vam compartir amb alguns membres del Govern alguns debats sobre aquesta qüestió–, sinó realment quin impulsen, quin és el possible, i vostès cap a on van. I això ho trobem a faltar. I per això creiem que això..., és necessari que vostès expliquin cap a on volen anar.

Evidentment, amb la moció que es va aprovar la setmana passada en el Ple del Parlament hi ha un primer pas: hi ha un compromís, un mandat del Parlament..., i li agraeixo que vostè sigui un membre del Govern que es cregui aquest Parlament i es comprometi a complir els mandats del Parlament, cosa que no tots els seus companys de govern fan. Doncs, des d'aquest punt de vista, hi ha un mandat clar d'abordar un projecte de llei, l'any 2013, de la possible llei de la funció pública. Per tant, aquí sí que..., si em permet l'expressió, serà «la prova de l'algodó»; no tindran més escapadòria que definir-ho d'una forma clara. Crec que es pot fer més ràpid, crec que podem avançar d'una forma clara i que ens expliquin quin és el model que vostès impulsen i realment cap a on vostès van, on volen anar.

Des d'aquest punt de vista –parlant molt ràpidament, pel temps que tenim– respecte del Pla d'ocupació del personal de la Generalitat, vostè a la compareixença el que ha fet és descriure el que diu el Pla d'ocupació; esperàvem alguna cosa més, quelcom més de la seva

intervenció, perquè ens feia la impressió que ens diria, una mica, el que ha estat publicat al DOG. Però des d'aquest punt de vista, creiem que el Ple del Parlament sí que va impulsar alguns mandats del Govern importants en aquesta matèria. I creiem que aquesta manera és la manera de poder actuar, sempre des de la responsabilitat. Vostè ha apel·lat a un plus de responsabilitat. Em sembla que el nostre grup parlamentari ho ha demostrat fefaentment i sense cap mena de dubte. I, per tant, també en aquesta ocasió vam actuar amb responsabilitat. Per tant, no vam donar suport a suspendre el pla, però sí que vam donar suport, d'una forma clara i determinant, a establir determinades directrius perquè el Govern..., aquest pla d'ocupació sigui realment un pla d'ocupació i no acabi sent una altra cosa.

Hi ha un punt important –i és el pal de paller–, que és la diagnosi. Vostès estableixen un termini de sis mesos. Nosaltres creiem que una quarta part del pla, de la vigència temporal del pla, amb la diagnosi..., era innecessari; que calia donar-li realment una prioritat per poder implementar com més aviat millor aquest pla en positiu, i per tant calia avançar aquesta diagnosi al 31 de juliol. Realment, si és una prioritat per al seu Govern, nosaltres estem convençuts que aquest termini és suficient. Parlem de quatre mesos des de l'aprovació formal del pla, però parlem que vostè... (*Veus de fons.*) Sí, home, començarà l'1 d'abril; de l'1 d'abril al 31 de juliol seran quatre mesos des de l'aprovació formal del pla. Vostès durant el mes de març han estat negociant aquest pla, però vostès fa quinze mesos que governen; per tant, s'espera que aquesta diagnosi no només se'ls hagi ocorregut a partir de l'1 d'abril, sinó que ja la treballassin. I, per tant, cal que això sigui una prioritat i cal establir realment quin és aquest contingut, perquè això determinarà quin serà realment el contingut real d'aquest pla d'ocupació.

Com deia abans, un altre aspecte importantíssim respecte d'aquest full de ruta que reclamàvem era aquest compromís que hi hagi un projecte de llei de la funció pública abans del 31 de març de 2013. I aquí serà realment on caldrà, d'una forma clara i determinant, establir fil per randa el model de funció pública que vostès volen.

Nosaltres li diem –pel temps que ens queda, ja anirem conclouent–, en primer lloc, que podem comprendre i comprenem que és necessària una reorganització del personal de la Generalitat; creiem que l'aprovació del Pla d'ocupació del Govern no s'ha gestionat prou bé –i ja li ho vam dir la setmana passada en el Ple i avui li ho reiterem d'una forma més directa–; que algunes mesures del pla i d'altres s'han adaptat des d'altres grups i en ocasions sense valorar la singularitat de cada col·lectiu. I aquí sí que li demanem que tinguin aquesta capacitat de valoració i de veure realment si les mesures adoptades compleixen la finalitat que vostès preveien. I en el cas que es vegin disfuncions, tinguin vostès la capacitat de corregir-les. I així li ho demanem.

I, per tant, nosaltres compartim aquest objectiu d'una administració sostenible –econòmicament i socialment–, una administració flexible, una administració eficaç, i una administració que doni el millor servei possible al ciutadà; compartim aquests objectius. El que instem és

que vostè es defineixi; defineixi el seu model de funció pública, que ens fa la impressió que fins ara no ho ha fet. Ens fa la impressió que les circumstàncies del moment els han superat i entre les mesures temporals i estructurals han fet el que han pogut. Però ha arribat el moment de fer una definició de model clarament, de com som capaços de reorganitzar aquesta Administració que cal posar en valor –i des d'aquest punt de vista el treball dels funcionaris públics nosaltres el posem en valor–, però el que realment volem és aquesta Administració sostenible, flexible, eficaç, i que doni millors serveis al ciutadà, perquè realment és el que esperen tant els ciutadans com els treballadors de la Generalitat.

Gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor portaveu. Ara té la paraula la senyora Mercè Civit, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Mercè Civit Illa

Gràcies, senyora presidenta. Senyora consellera..., en primer lloc, saludar la secretària d'Administració i Funció Pública i el personal del departament que l'acompanya, i així mateix els representants dels sindicats Comissions Obreres, UGT i la Intersindical, que estan avui, aquí, presents.

Bé. Senyora consellera, vostè ens defineix les seves propostes en dues bases. Una, per una banda, pel dèficit públic, per eixugar el dèficit públic. I per l'altra banda perquè, segons vostès, l'Administració pública de la Generalitat està sobredimensionada i a més a més no és sostenible. Bé, davant d'aquestes dues premisses, en primer lloc el que hem de dir són dues coses. És un problema de política fiscal. Nosaltres som conscients que hi ha crisi, nosaltres som conscients que els ingressos de la Generalitat són menors; això ho compartim. Però també –no toca en aquesta comissió– hi han dues sortides: retallar despesa, però incrementar ingressos també. I és aquest punt el que d'entrada ja no compartim, perquè vostès, la seva política –l'única– és retallar despesa, i en el que a vostè li correspon, doncs, despesa en l'àmbit de la funció pública.

I, per una altra banda, pel que fa referència al fet que l'Administració pública està sobredimensionada, i això és culpa del tripartit que va contractar no sé quanta gent, etcètera, doncs, també és un criteri polític. Ho ha dit la diputada socialista –portàvem nosaltres les mateixes dades sobre l'OCDE–, que és un 13 per cent, la mitjana; a l'Estat espanyol un 10. Vol dir que és molt més baixa la relació que hi ha entre empleat públic i població ocupada. I no parlem també de la resta de comunitats autònomes de l'Estat espanyol, que Catalunya és de les que té menys proporció d'empleat públic per habitant.

Per tant, no és un problema de sobredimensió. I a més a més no cal que tornem a dir en quins serveis. És una qüestió de voluntat política. Si són les administracions públiques les que han de donar aquest servei, quins serveis volen que es donin? Això per una banda.

I després, per una altra banda, perquè pot passar que el capítol I vagi baixant, però es vagin incrementant uns altres capítols; depèn de si la gestió de determinats serveis es fa des de l'Administració pública o es contracten empreses privades per fer aquesta gestió. I, per tant, això també són dos models diferents, perquè hi han serveis que s'han de donar. I aquí és on nosaltres tenim la diferència i, per tant, no compartim d'entrada l'anàlisi que fa de la situació. El que sí compartim és el tema de la crisi, això està clar; però les sortides que hi donem són completament diferents. Això per una banda.

Per una altra banda, vostè el que fa és..., ha vingut a explicar-nos el pla d'autoocupació del 2012 i totes les mesures que s'han anat prenent. Bé, nosaltres li ho agraïm. El nostre grup diverses vegades va demanar la seva compareixença, no es va aprovar; finalment es va aprovar i, per tant, creiem que és important. Però crec que per explicar el pla del 2012..., no ha de ser aïllat. Abans ja hi ha hagut, des del primer moment, tota una sèrie de mesures –des que vostès van començar a governar, des del 2011. I es parla de mesures conjunturals i de mesures estructurals, però per nosaltres..., la preocupació que tenim és que les conjunturals es vagin fent estructurals i que quan parlem d'una reforma de l'Administració pública, ja la tinguem feta. Perquè són dos anys que es van prenent mesures, mes darrere mes, i, per tant, en la pràctica ja es reforma l'Administració pública sense tindre un projecte global i dir cap a on vol anar. I això a nosaltres també ens preocupa. I el que els demanàrem és: si us plau, no prenguin més mesures. Així ho vàrem intentar aprovar en una moció del mes de juny, que vàrem aprovar altres coses, però que no prenguessin més mesures fins que realment aquesta diagnosi que vostès diuen que fan no estigui del tot feta i que realment tingui un projecte global que pugui ser consensuat entre tothom.

Però com ja li deia, des del 2011 es prenen mesures. Cal parlar de tot el tema dels interins: quants interins menys treballen a la Generalitat des del principi del 2011 fins ara –n'hi ha hagut una reducció important–; clar, cal parlar també de tot el tema –interins i temporals laborals. O els acomiadaments de les empreses públiques –no em diguin que no, perquè és públic i notori, i alguns treballadors que han recorregut, bastants d'ells han guanyat i han tingut acomiadament improcedent, fins i tot nuls alguns d'ells. I, clar, jo no sé quant han pagat a les gestories..., perdó, a les empreses que fan els informes, a les auditories, per fer aquests acomiadaments; però realment no han sortit a compte, perquè a més a més a alguns els han hagut de pagar tots els salaris de tramitació fins que s'han incorporat. Vol dir que si això és per reduir despesa, doncs, possiblement en aquest sentit l'han incrementada pel fet de no tindre realment un projecte global. Podem parlar d'això en el 2011. O podem parlar del mes de desembre, que se'ls va reduir l'IRPF de la paga extra quan encara no l'havien cobrat, als empleats públics; i les reduccions del complement específic que vostès van anunciar. Jo crec que ha sigut tot un any 2011, allò de..., el que abans es deia el «Dragon Khan»; doncs, jo crec que a la seva conselleria això ha estat. I ara aquí ho anem continuant aquest any 2012.

Què passa en aquest 2012? Doncs, bé, continuem –vostè ho ha dit–: pla de pensions, tiquet menjador, plus de productivitat, fons social... Cal dir que molts d'aquests aspectes eren a canvi de salaris; que els mateixos sindicats anys enrere havien estat negociant i que això era a canvi de salaris. I que suposo que allò que els empleats públics són uns privilegiats que tenen feina segura i un bon salari, aquest mite ja deu haver caigut per sempre. I, bé, va bé també que la ciutadania sàpiga que aquest mite no existeix, perquè la realitat i la seva política ho deixen claríssim.

Però sí que voldríem entrar també en les mesures del Pla d'ocupació. Miri, les han fetes sense fer-ne la diagnosi. El mes de juny... Jo celebren que vostè digui que complirà la moció que es va aprovar en el darrer Ple, que la va presentar el Grup Socialista; ho celebrem. Esperem que sigui així, perquè la que va aprovar tot el Parlament, que la va presentar el nostre grup, no s'ha complert: eren cinc mesos per fer la diagnosi de tots els departaments. Repassi-se-la. I si vol, al final, li passo jo la moció que es va aprovar. Si us plau, això vol dir, si m'està dient que no, que ni se l'ha llegida. I això encara em preocupa més, eh? Llegeixi-la. I volia dir que en cinc mesos havia d'haver-hi una diagnosi de tots els departaments, de quines necessitats tenien de personal i quina era la seva afectació en els serveis públics. Això no s'ha complert, perquè ara podrien haver fet el Pla d'ocupació –o de desocupació, no sé quin és el terme més adient– amb molts més criteris i sense tanta afectació. No ho han fet. Facin-ho ara, compleixin la moció del Ple de l'altre dia.

Perquè, clar, retallada dels interins del 15 per cent: vostè ha donat algunes exclusions; compartim aquestes exclusions. Però què passa a les oficines de treball? Què passa amb els orientadors laborals? Què passa a les residències de la gent gran? Perquè és que precisament també on hi ha més gent temporal és en els àmbits de la prestació de serveis socials. I què passa en aquests àmbits? Com s'han organitzat els serveis? O és que realment la gent gran, els centres d'infants, etcètera, tindran menys serveis o el seu servei es reduirà? Que creiem que és el que passa, a part de les conseqüències que té per al personal laboral.

Vostè justificava la seva mesura dient: «No, és que hi han moltes empreses privades que, davant d'un moment de crisi, el que fan són reduccions del temps de treball, no? I això és normal.» És cert, però sap quina és la diferència, senyora consellera? Que les empreses privades el que han fet és un expedient de regulació, i treballen un temps i la resta cobren del subsidi d'atur. Ara què passa? Que treballen menys, pitjor prestació del servei..., però també els empleats públics treballen menys, cotitzen menys a la seguretat social, i no tenen cap seguretat que això arribi fins al 2014 perquè se'ls pot acomiadar abans. I la seva cotització durant aquest temps a la seguretat social haurà sigut més baixa, per tant un subsidi d'atur més baix. Vull dir, no és únicament per ara, sinó també de cara al futur: què és el que passarà amb aquests treballadors o treballadores. Per tant, estaria bé que hi hagués el compromís que continuessin tots treballant fins al 2014, que vostès diuen que presentaran unes altres mesures.

I a més a més això ho fan... Vostè deia també: «És que, clar, una plaça que està ocupada per un interí» –que hi ha una reducció del 15 per cent– «si hi va el funcionari que té la seva plaça, el que faran serà canviar la relació de llocs de treball perquè sigui el cent per cent de la jornada.» Senyora consellera, per què no publiquen ja les relacions de llocs de treball? És un compromís que tenen i no ho han fet. I realment a les relacions de llocs de treball és on hi ha la denominació, la funció, l'horari i les característiques de cada lloc de treball. És el primer instrument que hi ha per a ordenació dels efectius de la Generalitat. I vostès es passen de termini, es passen més d'un any i no l'han publicada, senyora consellera. Nosaltres, el nostre grup li demana que publiqui les relacions de llocs de treball, i que a més a més també publiqui el calendari del concurs de trasllats. Vostès ho saben, han de fer-ho amb un concurs de trasllat; possiblement gent que està interina ja no ocupi el seu lloc de treball perquè hagi d'anar al carrer i, per tant, hauran de tornar a canviar l'horari o la jornada d'aquest lloc de treball.

El que li demanem és que realment faci les seves propostes dintre d'un marc organitzatiu global, amb una certa coherència i no mica en mica, perquè, si no, realment el que passa és que fan una reforma encoberta. I crec que això té dos problemes. Un, la prestació de serveis. Ho hem dit en el tema dels interins... Vostè deia que «ara la Generalitat...» –deixi'm mirar com ho deia exactament– «ara te menys feina a fer el Govern.» Doncs, clar, possiblement –possiblement. Si vostès redueixen els serveis d'ocupació... Possiblement el que volen és privatitzar el servei d'ocupació i, per tant, el Govern té menys feina a fer. Jo voldria saber..., potser no hem entès la seva expressió, que ens l'expliqui i si realment va per aquí.

Dels treballadors i els empleats públics de la Generalitat, a mi el que em preocupa és que, clar, la motivació pot ser petita; a més pot baixar, vull dir, perquè, clar, just entrar el senyor Mas els va dir que haurien de treballar més amb menys –en una carta a tots els empleats públics. Ho estan veient; però no han comptat amb ells ni amb els sindicats per com poder-ho fer. I això és preocupant. El que sí que els podria dir és que els valors aquells que diu el senyor Oriol Pujol d'aixecar-se aviat i treballar molt, els empleats públics de la Generalitat els tenen. Jo estic convençuda que cada dia s'aixequen molt aviat per arribar puntuals al seu lloc de treball i que fan la seva feina ben feta.

Per tant, el que li demanem és que ens contesti aquestes preguntes i que realment puguem tindre un projecte d'organització de l'Administració pública coherent, que pugui ser pactat amb els sindicats. I nosaltres hi volem treballar. I si és coherent, tindrà el nostre consens; però parlem-lo. Porti'l. No el vagin fent a trossets, sinó que portin un projecte global.

Moltes gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora portaveu. Ara té la paraula la senyora Violant Mascaró, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Violant Mascaró i López

Gràcies, presidenta. Benvinguda a la vicepresidenta, a la secretària i directora general, als representants dels sindicats que avui ens acompanyen.

Bé. Moltes coses ja crec que han estat dites, i, a més a més, aquests darrers plens, entre alguna pregunta que jo mateixa he formulat a la vicepresidenta sobre aquesta matèria, o la moció subsegüent a la interpellació del Grup Socialista i amb les esmenes acceptades del meu grup parlamentari, crec que hem aprovat una moció útil per als treballadors públics.

Crec que moltes coses aquests dies han quedat dibuixades, però no per això, avui, a la compareixença que finalment celebrem, no podem posar alguns temes sobre la taula. Intentaré no ser gaire repetitiva, però sí que a mi m'agrada emmarcar tot el que parlem dels treballadors públics en l'àmbit dels serveis públics que presten a una ciutadania que en aquests moments els necessiten; més que mai necessiten uns serveis públics forts i acollidors per encarar una nova realitat social. I hem parlat aquí, doncs, d'Empresa i Ocupació, del SOC, hem parlat del PIRMI, de departaments concrets que quan ara la vicepresidenta deia que l'Administració havia baixat en nombre d'expedients administratius, doncs, bé, m'agradaria també puntualitzar, com la resta de grups, que hi ha departaments que han multiplicat la seva acció justament per aquest component social, econòmic i laboral que la crisi ens imposa. I, per tant, cal emprendre amb valentia propostes sòlides per oferir –i en això estem absolutament tots d'acord– una administració i una funció pública flexibles, modernes i competitives i sostenibles, evidentment.

Jo crec que ningú dels que som aquí, avui, dubta que qualsevol fet, qualsevol acció que vingui del Parlament no hagi d'anar cap a aquesta línia. De fet, el 2010 ja hi havia un decret de reestructuració que preveia la reducció de seixanta ens públics, i avui hem estat parlant del Pla d'ocupació dels treballadors públics, però a mi també m'agradaria parlar d'un sector que no surt tan directament, com són les empreses públiques, totes les agències..., i l'altre dia, doncs, no va prosperar, crec que per sort, perquè és feina del Govern preparar una llei que modifiqui, que agiliti les empreses, no des del punt de vista que alguns grups pensen, que és simplificar i racionalitzar –que és fusionar i eliminar per la línia directa–, sinó fer-ho amb intel·ligència i amb el concert de tots els agents que som avui, aquí, representats, i que som, al cap i a la fi, el que ens demana la ciutadania.

Per tant, en aquesta línia hem d'unir esforços i concertar unitats especialitzades –i aquí tenim la Secretaria i la Direcció General de Funció Pública, els grups parlamentaris i els representants dels treballadors–, per tant hem de recuperar per força la confiança del Govern, no només en la seva funció pública sinó també en els seus representants, que s'ha vist seriosament afectada en el moment en què no s'ha arribat ni a un sol acord en vuit mesos de negociació, abans d'imposar les mateixes mesures que s'intentaven pactar en les mesos..., d'imposar-les a la llei d'acompanyament i a la llei de pressupostos del 2012, una de les quals ha cristallitzat

en aquest Pla d'ocupació. Per tant, és urgent legislar la funció pública, és urgent legislar les agències, l'empresa pública, és urgent també que algunes d'aquestes mesures, com en la moció aprovada pel Ple de l'altre dia..., s'haurien de modificar o s'han de replantejar, com és el criteri de progressivitat i no de linealitat, en algunes de les mesures adoptades.

Vostè em deia..., per exemple, hi ha altres mesures, que no n'hem parlat avui; avui no hem parlat d'estalvi en la Llei d'incompatibilitats dels càrrecs públics, per exemple, no? Hi ha moltes altres petites mesures, com per exemple la reducció dràstica, no sé si del 30 per cent..., sinó dràstica en els complements, d'aquest 11 per cent en els caps de servei, però també directors territorials i alts càrrecs, per aquest horari especial, que en aquest moment se'ls pot demanar també que treballin més per menys.

Hem de parlar..., i això..., doncs, intento dir alguna cosa que no hagi estat dita, que en aquestes mesures aplicades –el Grup d'Esquerra Republicana ja ho hem denunciat en algunes de les preguntes que després també formularem oralment perquè siguin respostes– hi ha una discriminació clara dels treballadors públics; discriminació clara per qüestions que s'han comentat aquí, perquè som una administració..., i hem parlat de comparacions amb altres països, però en la comparació amb les mateixes comunitats espanyoles, la inversió i la despesa pública de Catalunya és la penúltima respecte a la resta de comunitats. I Extremadura, i Castella la Manxa, i Astúries, i Andalusia, i Galícia tenen una inversió pública que multiplica dràsticament el que es gasta en servei públic a l'Administració de la Generalitat Catalunya. I és pel que és, És perquè la política de majors ingressos és la que és. Podem no imposar una taxa a les transaccions bancàries, però aleshores hem de buscar l'estalvi d'aquests 600 milions d'euros en l'estalvi de cara al treballador, no?

Perquè parlem de flexibilitat a l'Administració i de modernització, però a l'hora de la veritat el que fem es que ho paguin només els treballadors –no les estructures, sinó els treballadors–; els treballadors, que amb aquest 15 per cent de reducció de jornada i de retribució no s'han pogut acollir a mesures que potser amb un canvi legislatiu s'hi haurien pogut acollir igual que la resta de treballadors afectats per un ERO empresarial, no? Doncs, que la seguretat social, ja que cotitzen, es pugui fer càrrec d'aquesta reducció salarial. És a dir, hi ha canvis normatius que es poden haver treballat amb previsió i, en tot cas, es demanen i es posen. Però això és el diàleg amb els agents socials –que els agents socials són els que porten sector públic i també sector privat–; però, en tot cas, és la incapacitat que han tingut els treballadors públics de poder-se acollir a... Per tant, per això parlo de discriminació, però d'una discriminació respecte a un treballador de l'empresa privada.

I també discriminació perquè aquest 15 per cent retalla segons el tipus de contracte, que és interinatge, i no pel tipus de feina selectiva que es pugui estar fent. Per tant, aquesta diagnosi, que hauria pogut servir per dir en quins espais de l'Administració es treballa menys perquè la crisi fa que hi hagi menys activitat..., no ho hem aplicat així, sinó que ho apliquem pel tipus de

contracte –que és l'interinatge–, per igual una reducció horària i de salari, amb la qual cosa reduïm personal en espais tan sensibles com departament de treball, Departament de Benestar i Família, o en espais administratius d'escoles i instituts.

Hem parlat de linealitat i progressivitat, i hem parlat també que vostès sempre es refereixen a la retallada salarial que es va fer el 2010, però parlen d'un 5 a un 7 per cent. No, perdoni, va ser una retallada d'un 0 fins a un 15 per cent, perquè els sous més baixos no van ser retallats. I en aquest cas no ha estat així, ha estat una retallada del 15 per cent dels interins, més el 3 per cent del còmput anual, més un 2 per cent que ja sembla que serà aplicable, no? Per tant, sí que es va fer una retallada; és evident, perquè crec que tothom sap quina és la situació del país, nosaltres que som aquí, la gent que és al carrer i els mateixos treballadors. Per això mateix, en els últims deu anys els treballadors públics ja tenen reduït el seu poder adquisitiu en un 23 o un 24 per cent abans d'aquest pressupost. Aquest pressupost apuja espectacularment encara més aquesta retallada, sobretot als interins, que, com deia l'altre dia en la meva exposició amb motiu de la moció, afecta els més febles, afecta les persones més joves que han entrat a treballar més tard, que tenen unes càrregues familiars a vegades superiors a les persones que tenen un contracte, doncs, de més llarga durada, com pot ser de funcionariat.

Parlàvem de l'aplicació del Pla d'ocupació. Ha estat una aplicació heterogènia, i això també és un tret que cal remarcar. Ha estat heterogènia i ha estat improvisada. Vostè ha parlat de la modificació de relacions de lloc de treball, que la llei els empara o que han trobat un article que empara que es pugui fer amb posterioritat a la modificació del lloc de treball; bé, en tot cas, és una de les preguntes que tenim formulades per ser respostes també. Però, en qualsevol cas, abans d'una diagnosi per saber no només el lloc, sinó quines possibilitats de reducció horària... L'altre dia li deia en el Ple un exemple concret, agafat al vol, que dona a una treballadora que té atenció directa a la persona quatre formulacions diferents d'horaris al llarg de l'any; unes setmanes concretes treballa vint-i-quatre hores la setmana; unes altres, vint-i-vuit hores; unes altres, trenta-dues hores. Això no només lamina, sinó que tritura qualsevol possibilitat de conciliació familiar i, a més a més, en aquest cas, sense la possibilitat d'escollir. Em poden dir: «Hi havia dues opcions.» No, no n'hi ha hagut, perquè hi ha hagut departaments que han avisat els seus treballadors de l'aplicació d'aquest pla un cop ja estava vigent; és a dir, que han tingut una nota a sobre la taula per dir-los: «A partir de dilluns» o «Amb efecte posterior.»

Vostè ens parla de demagògia i ens diu: «Home, parlar de l'aplicació a 45.000 persones» –o s'ha dit «a quaranta mil persones»– «la mobilitat, la possibilitat de mobilitat...» Bé. En tot cas, són xifres que també es mouen en funció de la incertesa que es genera amb l'aplicació pràcticament immediata d'unes mesures molt dràstiques, però en qualsevol cas, si no són 40.000 o 45.000 les xifres que s'han estat dient aquí, vostè potser sí que ens pot informar de quina és la xi-

fra màxima de persones afectades per aquesta situació de mobilitat. Ningú ha dit, m'ho sembla –jo no ho he llegit enlloc–, que l'Administració vulgui moure 45.000 treballadors. Jo no ho he llegit, jo he llegit que hi ha un univers de 45.000 treballadors que es poden moure; si no en són quaranta-cinc, digui'ns vostè quin és l'àmbit al qual es poden aplicar aquestes mesures de mobilitat.

Per cert, que si al Consell de Garanties Estatutàries, que de vegades, doncs..., no, «de vegades» no: el seguim al peu de la lletra perquè interessa, perquè ens dona tota la credibilitat del món. El Consell de Garanties Estatutàries establia que la Llei de reforma laboral transgredia, més enllà del que és factible, les condicions laborals dels treballadors. Bé, la reforma laboral nostra, el Pla d'ocupació, transgredeix, creiem que una mica més enllà del que toca, aquestes possibilitats de mobilitat i d'afectació directa en horaris i en retribucions, que no han estat, doncs, consensuades ni han estat comentades.

Per tant, celebrem la moció aprovada l'altre dia, per la qual s'insta el Govern a recuperar aquest diàleg de què parlàvem, les negociacions amb els agents socials, en el marc de la mesa però també en el marc de debatre dintre d'aquesta casa, en el marc d'un ple, amb els experts, amb els grups parlamentaris, amb els agents socials, totes aquelles mesures que impactin sobre els treballadors socials.

I celebrem especialment que una esmena presentada...

La presidenta

S'ha acabat el seu temps, senyora Violant Mascaró.

Violant Mascaró i López

...–sí–, pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana –sí, dos segons–, que l'hem estat intentant posar a la Llei de pressupostos, a la llei d'acompanyament, doncs, s'hagi aprovat que abans del 2012 es puguin establir mecanismes de recuperació progressiva del poder adquisitiu que aquest personal funcionari estatutari, i sobretot aquells afectats directament pel Pla d'ocupació, hauran perdut amb aquestes mesures d'estalvi adoptades pel Govern durant l'exercici 2012. Ho celebrem.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora portaveu. Ara té la paraula la senyora Annabel Marcos, en nom del Grup Parlamentari de Convergència i Unió.

Annabel Marcos i Vilar

Moltes gràcies, senyora presidenta. Igual que els grups parlamentaris que m'han precedit en l'ús de la paraula, agrair la compareixença de la vicepresidenta del Govern..., igualment al seu grup de treball i, per descomptat, als representants sindicals que ens acompanyen.

Bé. No vull ser reiterativa amb paraules que ha dit la vicepresidenta, però no podem obviar una sèrie de cri-

teris i una sèrie de xifres que ens hem trobat des de fa un any i mig i que són conseqüència directa de la situació que ens toca viure actualment. La crisi econòmica i financera, els grups parlamentaris que m'han precedit en l'ús de la paraula crec que coincidim tots que existeix. El que passa és que hi ha un problema de tempos. Hi ha gent que la crisi la va veure fa un any i mig, quan va entrar al Govern el Grup de Convergència i Unió, i en canvi hi han altres grups parlamentaris que, com el Grup de Convergència i Unió, la veiem, la preveníem i des de l'oposició, des que estava el tripartit al Govern, se'ls deia, ja, que anàvem malament.

Amb xifres que es comentaven abans, la previsió que hi havia l'any 2010 –el novembre del 2010– era d'un 3,25 per cent, i la xifra real que ens vam trobar de dèficit va ser d'un 4,28. Per tant, un punt més; més d'un punt de dèficit que ens trobem. Evidentment aquí qualsevol grup, qualsevol partit ha de modificar el seu sistema i el seu full de ruta per poder governar, en trobar-se el tema que es va trobar.

Llavors, quant al pressupost del 2011, la reducció d'un 10 per cent quant a aquest pressupost no és més que una responsabilitat que havia de complir el Govern per la manca de recursos que tenia. Igual que la manca de recursos econòmics que tenia en el sentit de no arribar a cobrar el Fons de competitivitat, com tampoc la disposició addicional tercera que marca l'Estatut; ingressos que ens deuen aquí, a Catalunya, i que per desgràcia a hores d'ara encara no hem rebut –no els hem rebut i, en tot cas, no voldria entrar al cas de si estan o no estan pendents de rebre.

La reducció de despesa evidentment que s'ha de controlar; s'ha de controlar des del Govern, d'una manera..., realment hi ha hagut un augment desproporcionat del sector públic i la necessitat que hi ha de racionalitzar és una necessitat òbvia, que crec que també tots els grups parlamentaris som conscients que s'ha de fer.

La viabilitat de mantenir i tenir un sector públic com el que hem tingut fins ara i que volem mantenir, només es pot fer posant un tipus de mesures sobre la taula. Si no tenim una sèrie de mesures sobre la taula de contenció del dèficit, mai podrem sostenir el sector públic que tenim actualment. Des del primer moment, el Govern va fer una reducció –una reducció molt important– de nombre d'alts càrrecs, igual que de nombre de personal eventual; reducció que, com bé deia la vicepresidenta, va comportar un estalvi d'11 milions d'euros –un 23 per cent de reducció d'alts càrrecs i un 43 per cent de nombre de personal eventual. Ja s'ha explicat i no vull tornar a incidir sobre les mesures que s'adopten; mesures que s'han adoptat de caràcter estructural, igual que mesures de caràcter temporal, que moltes vegades hi han molts grups parlamentaris que no les saben diferenciar.

Quant a la Comissió de Seguiment del Pla d'Ocupació, dir-los que sempre, des del primer moment, s'ha negociat i es treballa amb els agents sindicals per poder arribar a acords. En tot moment han estat informats de tot i crec que, per les dos parts, tant per part del Govern com per part dels representants sindicals, s'ha fet un esforç i es continua fent un esforç per tirar-ho tots endavant.

El creixement de l'Administració anterior, del Govern que teníem anteriorment, evidentment ha sigut desordenat, desmesurat, insostenible. Abans sentia dir al Grup Parlamentari del Partit Socialista que l'Administració estava «engreixada». Jo la primera paraula que sento com a engreixada, la sento dir des d'aquest grup parlamentari. Perquè, en tot cas, el que des del grup que dona suport al Govern i des del mateix Govern s'ha sentit sempre és una administració desordenada, desmesurada, insostenible, tal com estava.

S'ha fet referència també quant a l'Estat espanyol..., de comparar el nostre sistema públic, d'empleats públics, amb el sistema de l'Estat espanyol. Crec que és de rebut comparar el sistema públic català, que hem sigut pioners a tot l'Estat espanyol com a sistema públic de referència, amb altres comunitats autònomes o amb els treballadors públics de l'Estat espanyol.

La manca de responsabilitat del Govern anterior crec que ens ha portat on som i ens ha portat també a prendre mesures que realment aquest Govern i aquest grup parlamentari que dona suport al Govern no voldríem fer en cap moment. Jo crec que no es tracta de criticar l'abans o el després, el que es fa o el que no es fa, sinó que el que hem de fer és portar una línia –la mateixa línia– quant a treballar tots junts per mantenir el nostre sistema, els treballs del sector públic i poder mantenir l'Administració que realment volem i la que realment tenim.

Quant al Grup Parlamentari del Partit Popular, és obvi que hem tingut una herència que hem rebut, i que segurament les mesures, tal com ells comentaven també, no les hauríem hagut d'adoptar. Però crec que no han sabut diferenciar ben bé el que és la culpa del que és la responsabilitat. La culpa la té el Govern anterior, però la responsabilitat la té el Govern actual, que és el que tira endavant el nostre país.

El projecte de llei de què han parlat els altres grups parlamentaris que m'han precedit en l'ús de la paraula..., estem tothom d'acord en un projecte de llei de funció pública, però un projecte de llei de funció pública que des del primer dia el Govern ja ens ha donat lliçons que hi creu, que el vol fer, però l'hem de fer de forma sòlida, de forma que siga mantenable i que siga sostenible. No podem fer volar coloms i crear un projecte de funció pública que s'hagi de millorar o rectificar en un període de dos anys.

També voldria fer esment que des del Govern sempre s'ha demanat que els agents socials, que els sindicats, que els empleats públics accepten, com a mínim entenguin, que s'han de prendre mesures; mesures que no agraden al Govern, que no agraden a cap grup parlamentari, evidentment, però que s'han de prendre.

Quant a la diagnòsi que tenim avui en dia sobre la taula, hem de dir una cosa... –i a tall d'exemple, com a altres grups els agrada posar–, un exemple: si tu vas al metge i et diu que tens un problema i hi ha una diagnòsi inicial, s'hi ha de posar mesura sobre la diagnòsi inicial, mèdicament parlant. I quan està la diagnòsi definitiva, llavors es pot arribar a reestructurar i arribar al consens de dir: «La via que tenim és aquesta.» No és que anéssim «a salto de mata», que es diu vul-

garment, sinó que el que fem és treballar, treballar el dia a dia, per poder tirar endavant i per poder sostenir el nostre sistema d'administració pública.

Bé. Quant a la progressivitat que comentaven, ja se'n va fer esment a la moció subsegüent del darrer Ple i avui se'n torna a fer esment un altre cop. Jo només els he de dir, els he de comentar que aquesta progressivitat que tant reclamen i que tant demanen l'haurien pogut posar en pràctica el Govern anterior en el seu moment quan van prendre les seves mesures que els pertocava.

I ja, per acabar, l'únic que em manca per dir és que el Govern creu en la funció pública, creu en la feina feta pels funcionaris i pels empleats públics. Per això, des de primera hora i des del primer moment, s'ha posat en marxa i s'ha intentat mantenir el màxim nombre de llocs de treball.

I, des d'aquest grup parlamentari que els parla i que dona suport al Govern, els agraeixo la feina feta, l'esforç fet, i que en tot moment ens tindran per poder escoltar-los, per poder donar-los el suport i per poder arribar al consens màxim possible.

Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, senyora portaveu. Ara passarem la paraula, per al torn de contesta, a l'honorable vicepresidenta del Govern. Té vostè la paraula.

La vicepresidenta del Govern

Gràcies, presidenta. Molt ràpidament, però sí voldria contestar, si més no, el gruix de totes les intervencions.

Començaria amb la diputada socialista. Jo li he de dir que per entendre les mesures, senyora Bonet, i sobretot la necessitat de prendre-les, un s'ha de remuntar al perquè. Perquè les mesures tenen un perquè, no? I, per tant, en aquest sentit jo celebri per primer cop que vostè faci un reconeixement de la situació de crisi i també de la necessitat de prendre mesures. Deixi'm que li digui que, aleshores, no entenc algunes resolucions que vostès fan, que tenen un increment de cost. Quan veuen que les xifres, doncs, del Govern de la Generalitat són les que són, vostès fan unes propostes de resolució i unes mocions en què exigeixen una sèrie d'accions que saben que són impossibles d'acomplir, o inclús, doncs, deixen sense efecte algunes mesures com les que posem aquí a la taula. I, per tant, en aquest sentit jo li demanaria suma des del rigor.

Vostè diu: «Que no hi ha alternativa?» Vostè diu que sí que hi ha alternativa, no? Doncs segurament, senyora Bonet, si vostès haguessin pres mesures quan va començar la crisi l'any 2008, en comptes d'incrementar d'una manera desordenada l'Administració, doncs, segurament les mesures que ara pren el Govern de la Generalitat no serien tan dràstiques. I l'alternativa? Doncs, segurament l'alternativa en molts casos és l'acomiadament. I li repeteixo que el Govern, aquesta, no l'ha volgut tenir sobre la taula.

Jo crec que el país és més competitiu com més competitiva és la seva Administració. I és en aquest sentit que treballem des del Govern, i em consta que és la voluntat de tots els grups parlamentaris, no?

Vostè em posava d'exemple què fan països de l'entorn, no? Miri's també què fan països de l'entorn, doncs..., o què s'han vist abocats a fer països de l'entorn com Portugal, com Anglaterra, com Irlanda, com Grècia, com Itàlia; miri també aquests països de l'entorn. Miri també quines mesures estan fent també les diferents comunitats autònomes a l'Estat espanyol. Obri els ulls ja a les mesures que es veurà obligat a prendre el Partit Popular i que algunes d'elles, doncs, ja s'han mig anunciat. Per tant, quan fem aquest dibuix, veiem també quina és la situació i la conjuntura actual i quines són les mesures, algunes de molt, molt dràstiques, que prenen països del nostre entorn.

Senyora Bonet, per saber com està de sobredimensionada la nostra Administració, cal fer un pla d'ocupació, que és el que fem, no? I tant de bo l'haguessin fet vostès. Perquè aquesta és una mesura que no s'havia pres mai; però tant de bo l'haguessin fet vostès, aquests darrers set anys, quan van fer créixer d'una manera, deixi'm que li ho digui, molt, molt irresponsable, no? Per tant, aquest pla d'ocupació té un valor afegit i permet aquest redimensionament tan important.

No sé abans qui deia que, en tot cas, el que hi havia hagut no era un creixement molt alt. Deixi'm que li posi una xifra. Crec que era a principis de desembre del 2011 –per tant, vostès ja no estaven en el Govern, hi havia el canvi, la transició; vostès havien perdut les eleccions, però estaven al Govern–, doncs, miri, hi va haver més de 320... (*Veus de fons.*) Sí, hi va haver més de 320 persones que es van convertir en laborals indefinits. (*Veus de fons.*) Sí –sí, sí...–, alguna fins i tot quan el president Mas havia pres possessió. Per tant, senyora Bonet, aquestes són xifres, són indicadors del fet que a vegades els creixements, doncs, es fan més d'una manera desordenada i atenen altres criteris que no són els estrictament necessaris per la feina que es fa.

Senyora Bonet, que hi ha menys feina no és una percepció, és una realitat: l'activitat econòmica del país ha baixat, no es gestionen als departaments ni tantes subvencions, ni tants expedients d'obra, hi ha gent que treballa més hores... Per això es fa un pla d'ocupació, no?

Jo..., deixi'm que digui que jo no poso l'accent en el títol, sinó en el contingut. Però l'important és saber de quina manera es pot equilibrar aquest dèficit o aquest excés de persones en aquells departaments que efectivament tindran més activitat i en aquells que en tindran menys.

Senyor Calbó, deixi'm que li digui una cosa: el Govern mai ha dit que l'Administració sigui un desastre –mai ho hem dit–; s'atribueixen generalment unes afirmacions al Govern de la Generalitat que no són certes. El que sí que hem dit és que és perfectible i que cal adaptar-la als nous temps. El que hem dit és que s'ha de tendir cap a una sostenibilitat, amb una flexibilitat i una eficiència, sí. I que cal una reforma, també. I que aquestes mesures no són grates de prendre, també, deixi'm que li ho digui. Que és responsabilitat, com diu la

senyora Marcos, del Govern prendre mesures i ser rigorós, i a més a més actuar amb la màxima contundència, sí. Però li asseguro que moltes de les mesures no són fàcils de prendre. I segurament quan el seu Govern es vegi abocat a prendre'n..., el seu partit, perdoni, que governa a l'Estat es vegi abocat a prendre'n –algunes de complicades–, segurament m'entendrà millor.

Miri, nosaltres hem pres mesures a curt i a llarg termini. A curt termini, primer, per un estalvi necessari; després, per la necessitat d'adaptar unes condicions de treball al nou marc i a la nova conjuntura. I després, nosaltres treballem més a llarg termini en una reforma de la funció pública, no? En aquest moment, hi ha un grup de persones que hi treballen; un grup d'experts que treballen i que elaboren documents que ens permetran, doncs, poder portar al Parlament una llei que voldríem que fos, senyora Civit –i aquí enllaço amb vostè–, amb el màxim consens, no?

Vostè es queixava, deia: «Oh, ha vingut a explicar...» Jo he vingut a explicar el que m'han demanat: el Pla d'ocupació i les mesures. El que passa, que té raó vostè en una cosa: ho he explicat tantes vegades, m'han interpellat tantes vegades... Després em preguntaran sobre el mateix. Per tant, jo dic el mateix, però això és per un principi de coherència. Si els digués cada vegada una cosa diferent, doncs, no seria coherent.

No parlem del dèficit, totalment d'acord.

Sobredimensionem. Diu: «No compartim les dades.» Bé. Jo crec que no és una dada política, li parlo de xifres i indicadors; ara li he donat una xifra a la senyora Bonet, aquestes 320 persones. Bé. Això és un creixement, no?, i segurament, com deia, doncs, no sé a quins criteris podia respondre.

Pla d'ocupació. Miri, nosaltres les mesures que hem pres –no únicament en el Pla d'ocupació, sinó totes les mesures que hem pres en la funció pública– tenen un objectiu clar, que és mantenir, en la mesura del possible, el màxim de llocs de treball. Aquest és l'objectiu en què s'ha basat tot.

I vostè diu: «Escolti, com estaran de motivats els funcionaris quan el president els diu que han de treballar més amb menys?» Però, escolti, no als funcionaris, no, al país –al país. Perquè s'han de canviar valors, senyora Civit. Jo sé que a vostè aquest tema, doncs, no li agrada, però s'han de canviar les maneres de fer les coses, i s'han de canviar valors i s'ha de canviar la manera de treballar. I l'Administració n'ha de ser un exemple –i l'Administració ja n'ha de ser un exemple. Igual que ha estat un exemple el Govern de la Generalitat a l'hora d'aplicar-se les mesures de reducció dels seus sous. I n'ha estat un exemple. Des del 2007, però especialment el 2011 i el 2012, els membres del Govern han rebaixat un 25 per cent el seu sou. Per tant, senyora Civit, exemple és el que cal des del Govern, des de l'Administració pública, i en aquest sentit és el que treballem.

La senyora Mascaró deia: «És veritat que hi han departaments en què ha baixat l'activitat i altres que l'han incrementat.» I és veritat, els més socials l'han incrementat, no? Per això és tan important tenir aques-

ta radiografia i aquest dibuix, perquè és important saber equilibrar els dèficits i els excedents de personal, no? I ho hem fet amb els sindicats? Sí. I les mesures no s'han imposat? No, s'han dialogat. Però vostè sap que per arribar a un acord es necessita cedir des d'ambdues parts.

Jo no estic gens descontenta de l'actuació dels sindicats, ho he dit moltes vegades –ho he dit moltes vegades. L'única vegada, a més a més, que el Govern de la Generalitat s'ha aixecat de la taula és quan les protestes han posat en perill o bé la vida de les persones o bé els serveis públics essencials; però si no, mentre, s'ha treballat i el Govern de la Generalitat no s'ha aixecat de la taula. I els sindicats, des de les seves posicions, han aportat mesures que el Govern moltes d'elles les ha acollit. Hi han mesures que s'han pactat i que s'han acordat des de l'estricta silenci i des de l'estricta no-confrontació.

Escolti, en aquest moment s'ha pactat el decret de jornada i horaris, que facilita que molts funcionaris públics –molts treballadors públics– puguin compactar i, per tant, millorar les condicions d'horari. I aquí no hi ha hagut cap confrontació. I en aquest sentit, molts altres aspectes, doncs, en què s'ha pogut arribar a acords. Que en altres no s'ha arribat a acords? És veritat –és veritat. Però jo també entenc la situació dels sindicats; de la mateixa manera que crec que ells també entenen la situació del Govern i el plantejament del Govern.

I jo el que no els admeto de cap manera és que diguin que no hi ha hagut diàleg. Perquè diàleg n'hi ha hagut sempre –sempre. Jo mateixa he tingut un diàleg quasi-setmanal i algunes vegades més d'una, de dues i de cinc vegades a la setmana amb els responsables sindicals. I la mesa de negociació s'ha reunit onze vegades aquest any; el 2010, una vegada. D'onze –perdó, el 2011, onze vegades– a una vegada. Per tant, això també són indicadors, deixi'm que li ho digui i que ho posi sobre la taula. Perquè el que no es pot és llençar i dir: «Escolti, és que aquest Govern no parla amb els sindicats. És que aquest Govern...» No, clar que hi parla, clar que hi dialoga. Que intentem arribar a acords? Clar que sí. Que hi arribarem? Clar que hi arribarem. Que hi ha el compromís també dels sindicats i del Govern de treballar, com de tots vostès, per una millora i una reforma de la funció pública? Clar que hi és. I és amb aquesta voluntat que treballem.

Racionalització del sector públic. Doncs, escolti, miri, som la primera administració que ens hi hem posat –la primera–, i en aquest sentit som un exemple. I deixi'm que li digui una cosa i que torni a ser, en aquest sentit, molt taxativa. Vostè diu: «No hi ha una alternativa a la reducció del 15 per cent?» Sí que hi ha una alternativa, és l'acomiadament. Vostè sap que els interins fan una feina concreta i temporal i que ha baixat l'activitat. I que es podia haver optat per fer acomiadaments i el Govern ho ha volgut evitar. I, per tant, en aquest sentit, doncs hem intentat fer aquelles mesures que crèiem que, bé, serien menys dures per al personal. Vostè recorda que vam començar amb una reducció del 30 per cent dels interins i vam poder-la limitar a un 15 per cent. Per tant, escolti, des del Govern s'ha anat treballant i s'ha anat fent conjuntament amb els sindicats. Escolti, hi ha diàleg.

Vostès es pensen que nosaltres fem un concurs, a veure qui posa mesures més dràstiques perquè sí? Vostès no saben que el Govern el que fa en aquest moment és preservar el màxim de llocs de treball possible i que això té un cost? I que això significa haver de repartir la feina entre més? I que això no és tirar pel camí més fàcil; això és intentar, de totes totes, doncs, que la gent de la funció pública –que els treballadors públics– puguin tenir les màximes condicions laborals en una situació de crisi importantíssima i atenent també aquelles mesures que prendrà –que pot prendre o que prendrà– el Govern de l'Estat i que poden arribar a afectar els treballadors públics; també tenim la mirada allà.

Per tant, deixi'm que li digui, per això, en aquest sentit, que jo no he tingut en cap moment sensació de no-diàleg, que jo tinc un gran respecte pels sindicats, crec que han fet la seva feina; des de l'acord i des del desacord, però sempre amb un diàleg sobre la taula i sempre, doncs, podem-ne parlar, de tots i tots els temes que hi han hagut.

I acabo donant les gràcies a la senyora Annabel Marcos. Vostè té raó, la responsabilitat és del Govern i, per tant, és el Govern qui ha de prendre les mesures. Jo crec que mai –mai– s'havien pres mesures tan estrictes com aquestes. Per tant, en aquest sentit, som un govern tremendament responsable. Malauradament, no són les mesures que li agradaria prendre a cap govern, però jo crec que tot hem de positivar-ho i hem d'intentar que d'aquí en surti una administració molt més forta, molt més eficaç, molt més eficient, i poder treballar per fer aquesta reforma que ens permeti realment fer una funció pública molt més professionalitzada, amb una carrera, dintre de la funció pública, molt més àmplia i que hi puguem treballar plegats.

En aquest moment hi han una sèrie d'experts, que tots vostès coneixen, que treballen en uns documents. Així que tinguem aquests documents, elaborarem el projecte de llei. I tan aviat com el tinguem, el portarem al Parlament per tal de cercar el màxim consens públic i també dels agents sindicals.

Jo crec que compartim –i tots hi coincidim– l'objectiu, no?: una administració potent, flexible, eficaç, que doni el millor servei al ciutadà. Però hem de ser capaços de fer un pas més i de professionalitzar-la més. Per tant, aquest és el desig del Govern i la voluntat és de diàleg, d'entesa i de poder arribar al màxim consens possible.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable vicepresidenta. Em demana la paraula, senyora Mascaró? *(Pausa.)* Violant Mascaró? *(Pausa.)* Sí? *(Veus de fons.)* Molt bé.

Un torn de dos minuts, si us plau, per aclariments. Ceneixin-se en el temps. Hi són. L'han demanat tots –vostè no l'ha demanat–, tots els senyors i senyores portaveus. I, per tant, senyora Laia Bonet, dos minuts.

Laia Bonet Rull

Sí, gràcies, presidenta. Vicepresidenta, ens diu que demanem impossibles, des d'aquesta sala. Jo crec que ha

quedat prou clar que tots estàvem disposats a parlar de la necessitat de prendre mesures. No és avui que reconeixem per primera vegada l'existència d'una crisi; no digui coses que sap perfectament vostè que no són certes.

No demanem impossibles, demanem que es faci amb rigor i que s'avaluïn totes les possibilitats. I efectivament li'n deien una: no haver renunciat a ingressos. Perquè en un moment on ja cauen tant els ingressos, doncs, renunciar a més a més a ingressos addicionals, aleshores porta a haver de prendre més mesures de retallades de les que s'haurien hagut de prendre. En qualsevol cas, li discutim quines mesures de retallades. I el que no pot ser és venir després aquí a generar estrictament un clima de por: «És que hem fet això perquè, si no, l'alternativa era l'acomiadament.» No és la manera d'enfocar-ho, crec, quan es troba amb intervencions com les que hem fet o hem mantingut tots els d'aquesta sala.

En qualsevol cas, ja que diu que l'alternativa era l'acomiadament, digui'ns, si us plau, quants acomiadaments hi han hagut entre 2011 i 2012, perquè crec que el que vostè planteja com que l'alternativa...

La presidenta

S'ha acabat el temps, senyora diputada, eh?

Laia Bonet Rull

Acabo –acabo. I, per tant, el que li demano és que tingui present –que tingui present– que aquí estem tots per parlar de mesures –de mesures a llarg termini. Que també voldríem saber quines noves mesures es posaran sobre la taula, donades les noves retallades anunciades pel Govern de l'Estat. També volem saber això, si és que se'n preveuen de noves.

I, finalment, pel que fa a la llei de funció pública, evidentment estarem aquí per dialogar –per dialogar– veritablement. No computem el nombre de reunions de la Mesa. Hi ha més reunions de la Mesa quan hi ha conflictivitat; n'hi ha menys quan no hi ha conflictivitat; vostè ho sap. Per tant, no torni a caure en el parany de calcular-ho tot només en termes de xifres...

La presidenta

Senyora diputada, s'ha acabat el temps.

Laia Bonet Rull

I estarem per un diàleg, efectivament, però volem saber cap a on va el Govern. I ara com ara, realment, no tenim ni la més mínima idea sobre el full de ruta.

Gràcies.

La presidenta

Senyor Pere Calbó, té vostè la paraula, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya.

Pere Calbó i Roca

Moltes gràcies, senyora presidenta. Conclusió, amb aquesta segona intervenció: una oportunitat perduda.

Vostè, amb to... –a mi m'ho ha semblat i és una apreciació subjectiva–, amb un cert to de queixa, diu: «Escolti, és que m'interpellen molts cops sobre el mateix i he vingut a explicar molts cops el mateix.» Bé, vostè tenia dues opcions, vicepresidenta: fer el que ha fet, que és reiterar el mateix, o anar un pas més enllà i explicar-nos i anar avançant quin és el model de funció pública que vostè vol implementar i que vostè defensa. No ho ha fet. S'ha limitat a dir que hi ha uns experts que hi treballen.

Molt bé, senyora vicepresidenta, segurament ens hem equivocat a l'hora de demanar-li que comparegués vostè, hauria estat més fàcil –i diu que sí, clar. És més fàcil... (*Veus de fons.*) Bé, però és molt greu, eh?, que em digui que sí. I ara li explicaré per què. Seria més fàcil fer comparèixer els experts que ens expliquin quin serà el model. Llavors, quin sentit té el Govern de la Generalitat? Vostès diuen que sí. Quin sentit té el Govern de la Generalitat? Vostès han de tindre un model; que vostè el pot complementar, millorar, analitzar, valorar amb una comissió d'experts. Jo no trec aquest treball que pugui haver-hi. Ara, que tot vostè ho limiti al fet que hi ha uns experts i que quan els experts acabin ja presentarà el projecte de llei... Pobre bagatge; pobre bagatge realment per a una política de personal que vostè diu que vol impulsar.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor portaveu. Té la paraula la senyora Mercè Civit, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa.

Mercè Civit Illa

Gràcies, senyora presidenta. Senyora consellera, en primer lloc, jo el que li demanaria és que no malinterpreti les meves paraules. El valor del treball és un principi bàsic per al nostre grup, per a mi mateixa i crec que per a l'esquerra en general en la política. Hi ha gent que es guanya la vida especulant i hi ha gent que es guanya la vida treballant. I, per tant, nosaltres apostem per aquest segon, per guanyar-se la vida, i un model econòmic en base al valor del treball, no de l'especulació. Un cop dit això, espero que canviï la seva opinió sobre el que li he comentat.

Un parell de coses. Miri, d'acord, el Govern s'ha rebaixat els salaris –ja se'ls havia rebaixat també l'anterior Govern–, cosa de què no tenim res a dir i creiem correcta. Però les seves mesures, que diuen que no són per acomiadar gent, repercuteixen directament en la gent que té menys, per dir-ho d'alguna forma, o que té una situació més precària. Una: en primer lloc, en els interins; repercuteix més en els interins que no pas en el personal fix. La reducció salarial: no és el mateix qui té un salari alt que qui el té baix. I, per tant, aquestes mesures no són equitatives.

I cal recordar –ho dic per a qui no tingui memòria– que sí, que el darrer Govern va fer la mesura de la reducció del 5 per cent, però que no la va fer lineal per a tothom, sinó que va haver-hi collectius..., que ara pos-

siblement són els interins de categories més baixes que cobrarien el 15 per cent, que no els pertocaria. Crec que val la pena tenir memòria i revisar els papers.

Finalment, un parell de coses: quan publicarà la relació de llocs de treball? Quan farà públic el calendari del concurs de trasllats? Són dues preguntes concretes, que crec que les havia fetes abans i que no m'ha contestat.

I, finalment, esperem aquesta llei de funció pública. Esperem –i ens agradaria– que quan els experts hagin fet la seva diagnosi, doncs, que també la poguessin compartir, que la poguéssim tenir, perquè també hi han experts de molts tipus i no sabem si és ESADE qui farà aquesta llei o com funcionarà això.

La presidenta

Acabi, senyora Mercè Civit, si us plau.

Mercè Civit Illa

Esperem que no. I, per tant, que el nostre grup està disposat a veure el projecte de llei, a dialogar, a estudiar-lo, i realment, si és possible, a arribar als acords que es necessitin.

La presidenta

Moltes gràcies. Senyora Violant Mascaró, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té vostè la paraula.

Violant Mascaró i López

Sí, gràcies. Una qüestió prèvia, que és a la intervenció de la senyora Alonso. Ha dit paraules com: «La culpa és del Govern anterior. Va ser un govern irresponsable.» I aquí també la...

La presidenta

Senyora Violant Mascaró...

Violant Mascaró i López

Sí, no..., la vicepresidenta també ha fet aquestes...

La presidenta

No, és que no hi ha cap senyora Alonso. Es refereix a la senyora Marcos?

Violant Mascaró i López

Ai, perdó. Annabel Alonso... Perdó. (*Veus de fons.*) Marcos. Jo li dic «Alonso». Noia, perdó. Demano que no se'm computi el temps.

En tot cas, les paraules aquestes, «culpa» i «irresponsabilitat», home, quan demanem responsabilitat justament als grups parlamentaris de dir segons quines coses, simplifica molt també les coses que passen, no? Nosaltres també podríem dir que es va fer aflorar el

nombre real de treballadors públics a través del llibre blanc i que aquest augment de treballadors, per simplificar també, va fer dimensionar la plantilla bàsicament també en Seguretat, en Sanitat i Ensenyament, no?

Vostè ha parlat d'«engreixar o no engreixar». Home, va ser la mateixa secretària d'Administració i Funció Pública que, acabada de nomenar, a Catalunya Ràdio va dir que a l'Administració hi havia un excés de greix. És per això també que..., la senyora Marcos no se'n recorda, però aquestes declaracions han estat fetes.

En tot cas, ha dit que preparen el projecte de llei i que el portaran al Parlament. Home, a mi m'agradaria pensar que el portaran abans, perquè la moció que van portar l'altre dia al Ple i que va ser aprovada, és donar compte al Parlament de totes les mesures que s'adoptin en aplicació de documents de diagnosi, posar en funcionament mesures estructurals dels grups parlamentaris, experts i agents socials. Per tant, jo sí que demanaria, com a prec, que abans de portar un projecte de llei tancat, puguem fer reunions de treball en seu parlamentària, d'una manera o d'una altra.

I, en tot cas, parlar..., em deia que diàleg n'hi ha hagut sempre. Home, les mesures importants, les han sabut els sindicats a través dels mitjans de comunicació, com hem sabut. L'endarreriment de les nòmines del mes de novembre, que va provocar preguntes del grup parlamentari, no ho sabia ningú...

La presidenta

Acabi, senyora Violant Mascaró, si us plau.

Violant Mascaró i López

...i el nombre d'interins afectats pel pla es va saber abans per mitjans escrits que... Clar, la voluntat ha de ser no portar ja decisions fetes a les meses, sinó acordar mesures entre les dues parts, amb una voluntat clara d'arribar a acords.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la portaveu del Grup Parlamentari de Convergència i Unió, la senyora Annabel Marcos.

Annabel Marcos i Vilar

Moltes gràcies, presidenta. Bé. Només dues matisacions. Quant a la portaveu del Grup Parlamentari dels Socialistes, dir-li que no ens vingui a donar lliçons de com hem de prendre mesures que signifiquen un increment d'ingressos, perquè en aquesta cambra, al Parlament, s'han portat moltes mesures d'increment d'ingressos, a les quals a cap –i quan dic «cap» és a cap de les mesures– el seu grup parlamentari hi ha donat suport.

I simplement fer referència a la portaveu del Grup d'Esquerra Republicana. Dir-li que reitero el que he dit abans. La diferència entre culpa i responsabilitat: la culpa és del Govern anterior i la responsabilitat és del Govern actual.

Res més. Només agrair la compareixença de la vicepresidenta, del seu equip de treball, dels representants sindicals també, i mantenir que en la compareixença de la vicepresidenta s'ha vist una coherència en el seu discurs, una coherència en el seu debat, ja que tot i que sigui reiteratiu, el to reiteratiu entenc que ve donat per la quantitat i per la praxi que últimament s'ha tingut en seu parlamentària d'incorporar mocions, interpellacions a la vicepresidenta sobre el mateix tema.

Res més. Moltes gràcies, senyora presidenta.

La presidenta

Moltes gràcies. Cedim la paraula a la vicepresidenta, perquè hi han hagut demandes molt concretes de les senyores i senyors diputats. I, per tant, li passem la paraula. Tancaríem torn, en principi, després de la seva intervenció.

Senyora honorable vicepresidenta del Govern, té vostè la paraula.

La vicepresidenta del Govern

Gràcies, presidenta. Senyor Calbó, jo he vingut..., sento haver-lo decebut, però jo he vingut a respondre el que m'han preguntat. Si vostè m'hagués preguntat i m'haguessin interpellat sobre la futura reforma de la funció pública, li adverteixo que els ho hauria explicat. Però vostès m'han preguntat sobre el Pla d'ocupació i sobre les mesures, i jo he intentat contestar el que vostès m'havien interpellat. Però vostè sap que en parlarem i, per tant, el diàleg totalment obert, només faltaria.

Senyora Civit, no, no he dubtat del seu valor respecte al treball, només faltaria. Jo a vostè fa molts anys que la conec, i a més a més ens hem trobat en diferents tribunes i espais i conec perfectament... No, no, jo a l'únic que feia esment és al fet que vostè, doncs, digués: «Home, això de fer més amb menys, segurament desmotiva.» I per mi aquest valor de l'esforç és un valor que està intrínsec en la funció pública. En cap cas he dubtat dels seus valors, com vostè sap, no?

I després –molt ràpidament–, home, d'interins se n'ha fet una reducció progressiva –una reducció progressiva. Per tant, en aquest sentit... Després hi han preguntes sobre el mateix i tindrà ocasió de tornar a explicar el mateix.

I, senyora Mascaró –només acabo això–, quan la secretària de Funció Pública parla del «greix de l'Administració» es refereix a la burocràcia. El greix és la burocràcia. Ho hem parlat. I, per tant, en aquest sentit no és cap altre adjectiu que no vagi en aquest sentit. I vostè, com jo, coincidirem que ara és necessari poder pal·liar un excés de burocràcia que hi ha, que és, en general, per un excés també de normativa que segurament en aquest moment tampoc té sentit.

Acabo només dient que la llei aquesta..., en aquest moment hi treballen experts de totes les universitats catalanes; experts també que són responsables de funció pública, i que, en tot cas, fan valoracions i aporten idees del que ha de ser una llei, una reforma de la funció pública, que, com jo ja he fet amb una altra llei que està en

curs, la llei de governs locals, he convidat prèviament –vostè n'és testimoni– els grups parlamentaris a tenir un diàleg abans que la llei es posés en marxa i entrés al Parlament. Però, home, em demanen coses que vostès no han fet. Jo ho faré perquè és el meu tarannà i perquè crec que aquests moments requereixen que es tinguin aquestes actituds obertes, de diàleg, especialment quan treballem en un aspecte que ens preocupa a tots.

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputats.

La presidenta

Moltes gràcies, vicepresidenta del Govern.

Suspenem deu minuts la sessió i reprendrem amb el torn de preguntes orals a l'honorable consellera.

La sessió se suspèn a un quart d'una del migdia i cinc minuts i es reprèn a tres quarts d'una del migdia i set minuts.

La presidenta

Reprenem la sessió.

Abans volia informar –i n'han estat informats els senyors portaveus–, en nom de la Mesa, que queden posposades les preguntes relatives sobre la Casa de la Generalitat a Perpinyà, a proposta del grup, que figuraven en el números d'ordre de la 18 a la 26. També queden posposades, sobre la sentència 262 del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, la 39, la 40, i la 41.

Hi ha hagut una petició de substanciar ara, a l'inici, les preguntes 44 i 45.

Hi han agrupacions fetes amb els portaveus. L'honorable vicepresidenta del Govern s'avé a aquestes agrupacions, que n'anirem informant a mesura que anem fent pas, anem fent via en l'ordre del dia.

Preguntes

al Govern acumulades relatives a l'efecte de la reestructuració de les empreses del sector públic de la Generalitat (tram. 311-02251/09 i 311-02252/09)

Per tant, iniciariem..., tornariem a reprendre aquesta sessió amb les preguntes 44 i 45 sobre la reestructuració del sector públic. Té la paraula la senyora Mercè Civit per a la seva formulació.

Mercè Civit Illa

Gràcies, senyora presidenta. Senyora vicepresidenta, el nostre grup parlamentari voldria saber quins projectes, quins plans té sobre la reestructuració de les empreses en l'àmbit del sector públic.

Bé. Podríem coincidir que en depenen, de la Generalitat, tot un seguit d'ens, d'ens instrumentals amb diferents fórmules jurídiques, i que potser no totes tenen en aquests moments un sentit. El darrer Govern d'entesa ja va iniciar un procés de racionalització. També coneixem que vostès n'han fet alguna, n'han fusionat algunes i tal.

Però el que a nosaltres ens interessaria és saber amb quins objectius, com ho estan fent, què en pensen fer.

I també, totes aquestes empreses el que fan és donar serveis; llavors, n'hi ha alguns que són encara molt necessaris en aquests moments, des de l'habitatge a molts d'altres. I és en aquest sentit que també voldríem saber si tenen previst no únicament fusionar o eliminar, sinó incorporar, en l'àmbit del departament corresponent, les funcions que fan aquestes empreses, perquè tornar que les executin determinats departaments també suposa una reducció de la despesa del que és l'estructura de les empreses públiques o d'aquests ens.

I al mateix temps, també nosaltres voldríem saber quines repercussions això tindria per al personal d'aquestes empreses, d'aquests ens públics, sobretot tenint en compte –ja ho comentava abans a les preguntes– que hi han hagut acomiadaments en aquestes empreses. (*Veus de fons.*) No em digui que no, perquè li puc portar sentències; sentències on hi ha hagut la resolució de l'autoritat laboral o del jutjat del social, que han estat acomiadaments improcedents i acomiadaments nuls, i que aquests tornen a treballar.

I també voldria saber la despesa, en l'àmbit de l'assessorament, que han tingut per poder executar això. I al mateix temps –també ha sortit públic–, doncs, alguns ERO s'havien anunciat en determinades empreses.

Bé. La pregunta en concret és: quin projecte té? En quines empreses? Amb quines finalitats? Hi haurà serveis que passaran a ser exercits des dels departaments de la Generalitat? I el tema del personal. Sabem el que ha passat, volem saber si aquí ja para o tenen més propostes.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Gràcies. Diputada, de fet, el capteniment que té el Govern recull o parteix d'unes mesures de reestructuració que van començar en la legislatura anterior, on en un acord de govern del 24 de febrer del 2010 es va fer una primera diagnosi sobre les necessitats –en aquell moment, doncs, des del Govern ja n'eren conscients– de racionalització del sector públic. No cal que li recordi que ha tingut un creixement exponencial, i el mateix Govern tripartit ja va veure la necessitat de reordenar també aquest creixement. I va iniciar actuacions de simplificació, que en total posava sobre la taula quaranta-una entitats que havien de desaparèixer; però finalment el Govern, d'aquesta proposta, només va fer actuacions en nou d'aquestes entitats –de juliol a novembre–, i lluny encara de fer una racionalització, es van crear nous òrgans per decret llei, just abans de l'esmentat decret que volia racionalitzar.

Per tant, què hem fet nosaltres? Doncs, d'alguna manera hem agafat el compromís –jo diria que l'hem renovat i l'hem reforçat– de simplificació de l'estructura del sector públic, que crec que la voluntat ja era de l'an-

terior Govern, però es va quedar al principi. I aquest compromís l'hem recollit en el Ple de govern, i hem xifrat una reducció del 25 per cent de les entitats actives a començament del 2011. Hem dit que aquest pla el faríem en dos anys. Com vostè sap, aquest procés de simplificació té per objecte evitar duplicitats, afavorir economies d'escala, i sobretot, també garantir una millor governança del sector.

Això no vol dir, en cap cas, que es deixi de prestar el servei o es desprenguin dels recursos materials i humans de l'organització, no? La majoria s'integren, es fusionen; algun és cert que s'elimina, però la majoria, com li deia, es fusionen o s'integren o els passa a prestar el mateix departament.

Per tant, en aquest sentit, de les 140 entitats que crec que li vam relacionar en una pregunta per escrit, en 21 casos s'ha previst alguna mesura de simplificació, 15 estan sotmeses en aquest moment a mesures de supressió, en 11 supòsits es tracta d'operacions de fusió amb altres entitats. Per exemple, l'Entitat Autònoma de Museus d'Arqueologia, que s'incorpora a l'Agència Catalana de Patrimoni Cultural; Regsa i Regesa que s'integren a GISA; i en la resta de casos, les funcions i els recursos s'integren igualment a l'estructura departamental o bé en altres entitats. Cinc desvinculacions; però aquestes desvinculacions no porten ni impliquen la desaparició de les entitats, sinó que impliquen l'assumpció de la gestió d'aquestes per part d'altres actors.

I això és, a grans trets, el que vostè em preguntava. Vostè em deia: «Tindrà repercussions en el personal?» Doncs, fins ara, n'ha tingut molt poques, però jo no li puc dir que no en tingui; sincerament, no li puc dir que no.

La presidenta

Gràcies, honorable vicepresidenta. Té la paraula la senyora Mercè Civit, en nom d'Iniciativa per Catalunya.

Mercè Civit Illa

Gràcies, senyora presidenta. La primera pregunta, que la faré a partir d'on vostè acaba: ho negociarà amb els sindicats? Veurà quines sortides poden tindre, les repercussions que tinguin en el personal, amb els sindicats? Agraeixo la seva claredat, que m'ha dit que no. Per tant, el pas seria aquest. De reducció de personal ja n'hi ha hagut molta –parlem de GISA, Ferrocarrils de la Generalitat, Adigsa... Bé, tinc tot un reguitzell d'empreses i ens públics on s'ha destruït ocupació; uns perquè han acabat el contracte, els altres perquè realment han estat acomiadaments. En tot cas, sí que els demanaria una certa sensibilitat i, al mateix temps, també si tenen previst que determinats serveis els puguin fer els departaments.

Vostè parlava de l'agència de cultura, amb la funció d'unes empreses. És cert. Però vostè sap que hi han funcions que feia el Departament de Cultura, com és l'atorgament de les subvencions; ara ja no les fa el Departament de Cultura, les fa l'agència de cultura. Per tant, en alguns àmbits vostès, en comptes de suprimir funcions o reorganitzar aquests ens públics, el que els fan és encara donar-los més paper, perquè ara fan fun-

cions que abans no feien, que les feien directament els departaments. La nostra preocupació és cap a on aniran. I la nostra preocupació és: aquests serveis, alguns d'ells al final aniran només en mans privades, amb concerts, i per tant desapareix el dret públic i ens n'anem al dret privat?

Gràcies.

La presidenta

Gràcies, senyora portaveu. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Sí..., senyora Civit, jo li he dit que no li puc garantir que no n'hi hagin; tampoc li puc garantir que sí que n'hi hagin. Vull dir que... Però, sí, deixi'm ser... Miri, el redimensionament és necessari; vostès ho comparteixen, només faltaria, perquè coneixen el sector públic, no?, i, per tant, és necessari. I a més a més, també, per un tema d'agilitat.

Ara vostè feia referència al Departament de Cultura, que s'ha creat una oficina per tal de tramitar les subvencions. Però és que és molt més àgil el procés. Però vostè ha obviat que s'han eliminat quatre altres empreses del sector públic vinculades amb Cultura, que s'han fusionat. Per tant, del que es tracta és de poder arribar a aquest 25 per cent, que creiem, doncs, que pot ser una reducció prou important, però sobretot està fet en base al necessari redimensionament del sector públic, en què hi han molts casos que es pot fer des del mateix departament i, per tant, no té sentit que es faci d'una manera externa.

I aquí sí que li he de dir que totes aquelles persones, doncs, que hagin acabat el seu contracte i que no siguin necessàries, com és lògic, això més que un acomiadament és acabar i extingir un contracte. Però pensi que ho fem amb la màxima sensibilitat, ho farem amb el màxim diàleg amb els sindicats i que treballarem amb la mateixa dinàmica que ens hem marcat: mantenir els màxims de llocs de treball possible, i la màxima –per no dir tota– i la mateixa prestació del servei, però sobretot intentant fer, en una administració també en el sector públic que ha crescut d'una manera molt exponencial, doncs, fer-lo sostenible, fer-lo viable i sobretot fer-lo eficient.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable vicepresidenta.

Preguntes

al Govern acumulades relatives a l'aplicació de la rebaixa salarial als treballadors públics (tram. 311-02516/09, 311-02518/09 i 311-02519/09)

Ara passaríem a les preguntes formulades pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. La seva portaveu, la senyora Violant Mascaró, agrupa-

rà les preguntes que porten el número d'ordre 3, 5 i 6. Té vostè la paraula.

Violant Mascaró i López

Gràcies, presidenta. Vicepresidenta, acabem de fer una compareixença llarga, extensa, amb intervencions de tots els grups. Crec que moltes de les qüestions que podrien interessar els grups parlamentaris han quedat respostes –ben o mal respostes, segons el criteri dels diferents ponents. Però, en tot cas, formulem avui preguntes que hem hagut de formular, de fet, per ser respostes oralment, perquè no ens n'hem sortit amb les preguntes que hem fet per ser respostes per escrit, i en tot cas, també, perquè el període en què canvien les novetats respecte als treballadors públics i les condicions, doncs, és tan ràpid que, de vegades, quan arriben les respostes ja no són novetat.

Però, en qualsevol cas, hem agrupat tres preguntes que tenen a veure amb la retenció del 3 per cent de la retribució anual, que s'aplicarà al complement específic de la paga extraordinària del mes de juny, en les retribucions dels treballadors.

I una primera pregunta seria sobre el fet que s'ha anunciat que hi haurà una segona retallada en la mensualitat, en la paga extra del mes de desembre. En tot cas, doncs, preguntariem sobre aquesta qüestió, perquè ens doni llum al respecte.

Una segona qüestió, que seria la pregunta formulada en el punt de l'ordre del dia número 5, era sobre la progressivitat de la retallada. Es fa una rebaixa percentual de la massa salarial, però igual per a tothom –igual als nivells més alts que als nivells més baixos. La pregunta és molt clara, és si ha estudiat, el Govern, l'aplicació d'una rebaixa salarial amb criteris de progressivitat. I, en qualsevol cas, si tenen intenció o han estudiat la manera de corregir aquest fet.

Hem estat parlant abans, doncs, que la retallada salarial que es va fer l'any 2010 va ser una retallada que va anar del 0 al 17 per cent –corregixo alguna de les intervencions que s'han fet abans–; del 0 per cent a les categories més baixes, que van quedar exemptes d'aquesta retallada –i en tornarien a quedar exemptes ara–, i un 17 per cent, per exemple, als secretaris generals. La qüestió és: s'ha estudiat i no s'ha pogut aplicar per algun motiu? En qualsevol cas, en funció de la resposta que em donarà de la primera pregunta: en la retallada posterior es podrà fer una qüestió de retallada salarial pensant en criteris de progressivitat?

I la pregunta que està en el punt de l'ordre número 6, que té a veure també amb el fet que aquestes retallades salarials s'apliquin en les mensualitats de juny –ara, de moment–, o de juny i desembre, si es confirmen. I ens ha de confirmar el fet del 2 per cent addicional de retallada.

A vegades parlem de l'Estatut bàsic de l'empleat públic i per això, doncs, hem anul·lat les mesures..., hem justificat suspensió de pactes i acords, en funció de l'article 38.10 de l'estatut; però també diu l'Estatut bàsic que les pagues extres són dobles. A nosaltres ens agradaria saber si aquestes dues propostes de retallada salarial que s'apliquen sobre les pagues extraordinà-

ries..., creiem que entren en contradicció amb aquesta norma, amb l'estatut, que és de rang superior. En tot cas, quins informes jurídics avalen aquesta acció de govern que entenem que incompleix l'EBEP? I en funció de les respostes que em pugui donar, doncs, li demanaré alguna altra explicació.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Sí. De fet, al principi ja vàrem dir que la reducció d'aquest ajust pressupostari –aquest esforç que s'havia de demanar als funcionaris–, que en principi la voluntat és que fos d'un 3 per cent, però –i el mateix president de la Generalitat en va fer esment en una compareixença davant dels mitjans, d'una manera solemne, el mes de novembre– que en funció de com s'anessin desenvolupant els pressupostos de l'Estat, i també en funció de si el Govern de l'Estat prenia mesures que podien afectar els funcionaris, no descartàvem que aquesta mesura de reducció arribés al 5 per cent.

De fet, vostès saben que vàrem ja posar de manifest que la reducció del 3 per cent es faria en la nòmina del mes de juny, atenent que és quan es cobra la paga extra, amb la qual cosa la repercussió de cara al treballador públic seria menor. Sàpiga vostè també que, a més a més, això afecta els complements dels treballadors, no? Per tant, vam adoptar aquesta mesura, que, li ho torno a repetir, és excepcional, i que és temporal, i que a més a més té caràcter proporcional sobre el total de les retribucions anuals. I en les pagues addicionals, la reducció que hi ha és dels conceptes que tenen la consideració de complement específic o equivalent. Això pel que fa al personal funcionari.

I, pel que fa al personal laboral, la llei disposa que l'aplicació es distribuirà en dos mesos, en funció de la negociació col·lectiva que hi hagi. Si hi ha acord, es pot fer el mes de juny, i, si no, es farà repartit el mes de juny i el mes de desembre. Per tant, el que va dir la Llei de pressupostos és que habilitava el Govern, remetia que fos el Govern, en funció de les mesures que en aquest sentit prendria Madrid, que pogués acotar el número..., el tant per cent de reducció.

En aquest moment encara no estan aprovats els pressupostos de l'Estat, però tot indica que no hi haurà cap reducció directa –que en aquest cas seria consolidable–, per part de l'Estat, aquest any. I, per tant, nosaltres el que segurament plantejarem és arribar a aquest 2 per cent que ja vàrem plantejar d'una manera inicial, i que efectivament s'aplicarà el 3 per cent a la paga extraordinària del mes de juny, i s'aplicaria el 2 per cent a la paga addicional del mes de desembre.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Violant Mascaró per tornar a repreguntar o per a comentar.

Violant Mascaró i López

Sí, no, m'agradaria que m'hagués dit si tenien informes jurídics que avalessin que les pagues extres no són dobles, tal com diu l'Estatut de l'empleat públic.

En qualsevol cas, sí que és una mesura excepcional; vostès en diuen proporcional, perquè, clar, si algú cobra un sou de tècnic superior, doncs, els euros mensuals que se li apliquen de reducció, en tot cas, són menors que els d'un funcionari de cos 8. Però, en qualsevol cas, segurament pel còmput mensual del que cobra l'un i l'altre és més greu la retallada d'un 5 per cent a una persona que no arriba als 900 euros o 950 euros de sou net mensual.

Vostè diu que estan pendents de les mesures que puguin venir dels pressupostos de l'Estat. Ja sabem –i vostè mateixa ho ha apuntat– que segurament de cara als treballadors públics no hi haurà cap afectació pressupostària; sí que sembla que hi haurà una afectació de temps de treball, perquè la disposició addicional setanta-dosena estipularà que l'horari no pot ser inferior a trenta-set hores i mitja setmanals de feina efectiva. Per tant, sembla que això significarà que la reducció d'horari en les jornades especials de Nadal o estiu o Setmana Santa, doncs, aquest dret, o aquest benefici que en podrien dir els que miren la funció pública de vegades amb cert recel, tampoc hi serà, no? És allò que deiem de la conciliació del treballador, que, en tot cas, sempre ha tingut algunes compensacions en funció de la mateixa massa salarial, que mai ha significat un augment de pressupost destinat als treballadors públics, igual que seria una mesura similar al fet de les hores o els dies d'assumptes personals.

En qualsevol cas, ens aporta aquesta llum de la paga del desembre. I, en qualsevol cas, li volem deixar dit des del nostre grup parlamentari que el funcionari, el treballador públic rep per dues bandes: rep com a ciutadà que ja té els pressupostos dels diferents departaments retallats i, per tant, menys serveis públics, i com a treballador que rep menys percepcions –un 5 per cent, o un 15 per cent, o un 23 per cent–, abans de l'aplicació d'aquestes mesures.

Gràcies, presidenta.

La presidenta

Gràcies. Té la paraula la vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

No, primer indicar-li que nosaltres som l'única comunitat autònoma que ja fa aquest horari, no?, el de trenta-set hores i mitja. És veritat que hi han altres comunitats que han vist incrementat l'horari i a més a més han vist reduïda també, doncs, la seva retribució. Però nosaltres, en aquest sentit, sí que som un exemple –i em refereixo a «nosaltres» Govern de la Generalitat, Administració de la Generalitat– d'aquest horari ja de trenta-set hores i mitja, per la qual cosa no ha de tenir repercussió en els horaris d'estiu i d'hivern.

Vostè em preguntava –és veritat, no li ho he respost– sobre la legalitat o no d'afectar les pagues extraordinà-

ries per al compliment del que disposa aquest article 34, no? Però aquí, en aquest cas, l'acció de govern de la Generalitat no ha incomplert en cap cas la previsió que estableix l'Estatut bàsic *del empleado público* ni cap altra norma de l'ordenament jurídic. De fet, l'article 22 *del Estatuto básico del empleado público*, que és el que regula les pagues extraordinàries, no està en vigor, perquè té una disposició que diu que el capítol relatiu als drets retributius dels funcionaris produirà efectes a partir de l'entrada en vigor de les lleis de la funció pública –altre aspecte que fa, doncs, encara més urgent aquesta reforma de la Llei de funció pública– i, per tant, en aquest sentit s'empara, el Govern de la Generalitat, en els preceptes legals que li permeten dur a terme aquesta reducció.

La presidenta

Moltes gràcies.

Pregunta

al Govern sobre la destinació de l'estalvi procedent de l'aplicació de les mesures que estableix l'article 34 de la Llei de pressupostos per al 2012 (tram. 311-02517/09)

Passariem... Per preguntar, donaríem la paraula a la senyora Violant Mascaró, per substanciar la pregunta número 4.

Violant Mascaró i López

Sí, molt breu, perquè intentaré no exhaurir els temps de què dispenso, perquè són moltes les preguntes.

En qualsevol cas, la disposició addicional sisena de la Llei de pressupostos, com ja li vam preguntar per escrit, diu que els estalvis que es derivin de l'aplicació de les mesures incloses a la Llei de pressupostos, així com qualsevol altra mesura que aprovi el Govern que no necessiti autorització legislativa, es podran destinar a les necessitats de finançament d'altres despeses no financeres, atenent al règim de modificacions pressupostàries que sigui d'aplicació.

La pregunta és simple, és: com té intenció el Govern de donar compliment a la disposició addicional sisena de la Llei de pressupostos del que en el seu moment ens van dir que eren 180 milions d'euros d'estalvi, que el Govern ha declarat que significarà inicialment només el 3 per cent de reducció –no està computat el 5 per cent–, segons les mesures aquestes incloses en la Llei de pressupostos i en el pla. La pregunta és: es destinaran efectivament al finançament de despeses no financeres?

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Doncs, es destinaran, efectivament, a allò que recull la disposició addicional quarta de la Llei de pressupos-

tos. Vostè ha d'entendre que en aquest moment no li puc dir exactament de quina manera, perquè el que, en tot cas, s'ha de fer és preservar tots els serveis bàsics.

I, en aquest sentit, quan coneguem tota la Llei de pressupostos de l'Estat i de quina manera afecten Catalunya, doncs, aleshores podrem posar amb més rigor allà on es destinaran aquests estalvis de 180 milions d'euros, que signifiquen, com deia vostè, el 3 per cent.

La presidenta

Moltes gràcies.

(La presidenta dona la paraula a Violant Mascaró i López.)

Violant Mascaró i López

Bé, en tot... Tinc deu segons només?

La presidenta

Sí, té cinquanta-quatre segons, senyora Violant Mascaró.

Violant Mascaró i López

Quan..., de fet, només és una percepció..., aleshores anem malament, perquè si hem d'esperar la Llei de pressupostos de l'Estat, que ja ens acaba de dir que 10.000 milions extres en retallades en Sanitat i Ensenyament, sempre serà més fàcil retallar en els treballadors públics per invertir en serveis finalistes. La qüestió és que no s'inverteixin en obres de finançament que no siguin les de serveis públics.

Gràcies.

La presidenta

Té la paraula l'honorable...

La vicepresidenta del Govern

S'invertirà...

La presidenta

...vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

...perdoni, gràcies– a mantenir els serveis bàsics, vull dir, en això és en el que s'han d'invertir i en això és en el que s'inverteix al màxim. I és per això que es fan també uns ajustos, que es demanen aquest cop d'una manera més directa als treballadors públics, per poder mantenir uns estàndards en el nostre estat de benestar.

La presidenta

Moltes gràcies.

Pregunta

al Govern sobre l'aplicació d'una mesura correctora perquè els treballadors públics recuperin el poder adquisitiu (tram. 311-02520/09)

Té la paraula la senyora Violant Mascaró per formular la pregunta número 7.

Violant Mascaró i López

També ràpidament; és una qüestió que hem tractat en el darrer Ple, el dijous de la setmana passada. Tenint en compte aquest 23 per cent –que jo sempre dic que els treballadors públics ja han vist retallat el seu poder adquisitiu en els últims deu anys–, i si hi afegim el 15 per cent dels interins i el 5 per cent de sou directe, més aquests petits ajustos, que són computables a efectes de diners que no han de gastar els treballadors –en tiquets o amb el Fons d'acció social, per exemple–, ja estem en uns percentatges molt alts.

Nosaltres hem proposat en la Llei de pressupostos, la Llei de mesures, que s'inclogués una clàusula de salvaguarda perquè no perdessin més drets els treballadors públics catalans que els de la resta d'administracions de l'Estat espanyol. Ara ja sabem que el pressupost de l'Estat no aplicarà una reducció de les retribucions del personal al servei del sector públic amb caràcter bàsic per a totes les administracions públiques, per la qual cosa els treballadors públics catalans pateixen una reducció retributiva dràsticament superior a la resta de treballadors públics de l'Estat espanyol.

La pregunta era si pensava aplicar alguna mesura correctora per preveure la recuperació del poder adquisitiu perdut.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Sí, la mesura és temporal, en principi, acotada. Li ho torno a dir perquè és molt important. I especialment és important que no consolidi; això és vital. Perquè vostè sap que si ve alguna reducció per part de l'Estat, aquesta sí que consolida.

No som l'única comunitat autònoma que s'ha vist obligada a fer ajustos. En aquest sentit no som els més castigats. Gairebé la majoria de les comunitats autònomes s'han vist abocades a haver de prendre mesures tan dràstiques com aquestes.

Vostè em diu: «Pensa aplicar alguna mesura correctora per preveure la recuperació del poder adquisitiu perdut?» Doncs, miri, hi estem treballant tots plegats. Però escolti, com és lògic, també seria una irresponsabilitat que jo en aquest moment, sense conèixer quina serà l'evolució de la conjuntura econòmica i de quina manera avançarem en el creixement econòmic, li posés aquí una data.

Quina és la voluntat del Govern? Doncs, escolti, deixar sense efecte totes aquestes mesures que es porten a terme en els treballadors públics i que suposen un esforç molt important per part d'ells. Ara, jo per rigor el que no puc és posar-li ni data ni li puc dir en aquest moment de quina manera es pot avançar. Tant de bo tots treballem a poder reactivar el país econòmicament i que aquestes mesures quedin solucionades al més aviat possible.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Violant Mascaró per formular les preguntes 8, 10 i 11.

Violant Mascaró i López

No tinc temps per a l'anterior?

La presidenta

Ara no havia posat..., té vostè..., en té, sí, sí..., senyora Violant Mascaró.

Violant Mascaró i López

No, és que aquí m'havia deixat per a aquesta part... De fet, perquè en el Ple vam aprovar una moció subsequent de la interpellació que va fer el Grup Socialista en el Ple anterior, i al punt número 6, home, jo no li demano que cometi una irresponsabilitat, és evident que tots estem al mateix vaixell; però sí que és cert que hem de treballar tots junts. I per això parlava del marc, del concert entre partits polítics, sindicats i vostès mateixos, perquè tenim escrit en una moció, que vam aprovar tots el dijous passat, que abans de finalitzar el 2012 hem de trobar la manera d'establir mecanismes de recuperació progressiva del poder adquisitiu perdut.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Honorable vicepresidenta del Govern...

La vicepresidenta del Govern

No. Jo no m'he explicat prou bé. Jo el que li volia dir és que aquesta mesura té la voluntat de ser circumscrita en l'exercici d'aquest any, però l'evolució de la situació econòmica i financera del país i de la mateixa Generalitat seran determinants, com vostè sap perfectament, a l'hora d'elaborar els plantejaments i les coordenades que hauran de marcar els propers pressupostos, no? Jo deia, home, que seria una altíssima irresponsabilitat fer ara promeses i posar dates a futures recuperacions de poder adquisitiu. Deixi'm que li ho digui, no goso fer-ho. La voluntat hi és tota, però no em faci fer un compromís que en aquest moment no tinc la certesa de poder-lo tirar endavant.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies.

Preguntes

al Govern acumulades relatives als treballadors públics (tram. 311-02521/09, 311-02523/09 i 311-02524/09)

Ara sí, té la paraula la senyora Violant Mascaró, per formular les preguntes 8, 10 i 11.

Violant Mascaró i López

Molt bé. Sí, ja passaríem a mesures concretes previstes en el Pla d'ocupació. N'hem agrupat tres que tenen a veure. La primera la podríem formular de manera molt concreta, perquè ens definís com ha quedat afectat..., el nombre total de treballadors, si tenen càlculs del nombre total de treballadors afectats per la reassignació en data 1 d'abril, que és la data en què es va posar en funcionament. I si ha quedat per aplicar la mesura a algun altre personal, a algun altre grup de personal, a banda dels cossos excepcionats en el mateix pla, que abans ens ha definit en la compareixença.

La pregunta número 10. El Govern ha manifestat que aquesta redistribució d'efectius, de fet, afectaria, quan es debatia aquesta xifra dels quaranta mil, etcètera... –aquesta redistribució que, en tot cas, entenc que quan s'han fet declaracions es parlava de l'univers possible de treballadors que podrien moure's del lloc de treball i aquestes condicions de treball que queden substancialment modificades o que poden quedar substancialment modificades, amb canvi de funcions, de lloc de treball i de població; en tot cas, seria l'univers–, vostès en algun mitjà han parlat que potser seria un miler de treballadors públics els que quedarien afectats. En tot cas, si és cert que hi ha hagut un càlcul previ i si ho han identificat, doncs, si ens ho poden explicar avui en seu parlamentària.

I la pregunta número 11. Sembla..., ja hem debatut abans sobre quins departaments, o alguns departaments que poden tenir dèficits de serveis i superàvit de persones treballant-hi, per la qual cosa posen en el pla, manifesten en el pla la voluntat i la feina efectiva per arribar a unes diagnosi que nosaltres entenem que han de ser, en qualsevol cas, prèvies a cap pla d'ocupació i no pas després de l'aplicació de mesures contundents com la reducció d'un 15 per cent dels interins. Però en qualsevol cas, si hi ha dèficit per cobrir en alguns departaments, com han declarat, i els han detectat, per què no han convocat un concurs de trasllats, previ a qualsevol diagnosi departamental, de manera que ja tindria tothom la seguretat que es mou de lloc de treball, es mou a canviar de funcions o de població qui vol, i no per mitjà de la mobilitat forçosa.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Per contestar, té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Sí. En data 1 d'abril del 2012, cap treballador –cap– ha quedat afectat per una reassignació d'efectius, no?, ni

per cap altra mesura de racionalització d'efectius previstos, perquè vostè sap que hem prorrogat l'entrada en vigor per a molts cossos especials i, per tant, aquestes mesures s'han d'aplicar amb el compliment del mateix pla, i algunes ho faran amb posterioritat a la diagnosi, que, com deia, tindrà de data límit la que vostès varen posar en la moció, que si no ho recordo malament és 31 de juliol; per tant, aquella serà la data límit.

Després, vostè em preguntava també sobre l'afectació del nombre de treballadors, no?, sí, per aquesta distribució d'efectius. Aquí el que es va fer va ser una estimació de les persones que es podrien veure afectades. Aquesta estimació es va xifrar en un miler de persones. Xifra que, com li dic, és una estimació de la qual..., és una previsió, per tant, és una possibilitat; per tant, no està tancada. I aquesta estimació s'ha fet en base als criteris de màxima afectació, que sortiria buscant l'extrem que superés el 5 per cent de la plantilla de l'àmbit d'aplicació. Per tant, aquesta estimació d'aquestes mil persones sorgia d'aquesta previsió del 5 per cent, però el nombre d'efectius i el nombre clar sortirà un cop s'hagi culminat la diagnosi, no?

Vostè diu: «Per què no es va posar aquesta xifra a disposició dels sindicats?» Doncs, perquè era una estimació i, per tant, no era cap altra previsió. I sí que s'ha compartit aquesta estimació amb els agents socials, però la prudència, com li deia, també associada a les xifres estimades, aconsella fer-ne una difusió com si fossin previsions, no? Prudència, però que segurament no va ser compartida per altres persones, que van acabar, com vostè sap, xifrant aquesta mobilitat i aquesta afectació en 45.000 persones, la qual cosa va posar sobre la taula un grau d'alarmisme important, no?

I després, vostè diu: «Per què no s'ha fet la possibilitat de convocar concursos de trasllat per facilitar la mobilitat voluntària del personal?» Doncs, el departament, efectivament, es plantejarà convocar concursos de trasllat per facilitar la mobilitat voluntària, de la mateixa manera que s'ha manifestat reiteradament als agents sindicals i a les meses de negociació aquesta voluntat. Jo abans, quan li explicava, en el Pla d'ocupació, quins eren els aspectes que més es tenien en compte, el primer era aquest: la voluntarietat, el fet que es pogués optar d'una manera voluntària. I, per tant, en aquest sentit també s'ha contemplat, en aquest pla d'ocupació, la possibilitat de dur a terme concursos de provisió limitats a personals d'àmbits excendentaris de personal, etcètera.

Però bé, en tot cas, les mesures que es puguin derivar del pla se subjecten a uns criteris generals que abans he explicat i que en aquests criteris destaca, com no podia ser d'una altra manera, la voluntarietat de les persones per anar-hi.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Violant Mascaró.

Violant Mascaró i López

Sí, gràcies. Quan li deia quantes persones són susceptibles d'aquesta reassignació, també em referia a les

dades que ja li han d'arribar dels diferents departaments, després de l'aplicació de l'1 d'abril –som a 3 de maig. Per una banda, si hi havia aquesta primera sensació del 5 per cent o percepció del 5 per cent, si havia estat ratificada, augmentada o disminuïda en funció de la realitat de l'aplicació del pla –per una banda. Però també en el sentit que tota la xarxa pública... –consorcis, instituts públics, empreses públiques–, si tenen al cap el pensament de fer alguna aplicació, parcial o no, de mesures d'aquest estil o del tipus de què parlem aquests dies.

I després una qüestió que està relacionada també a concursos de trasllat i a la mobilitat. Hi ha el fenomen que no pot estar previst en el pla, però que segur que l'aplicació del pla provoca –perquè coneixem més d'un, i de dos, i de deu casos–, que és el retorn de treballadors públics en una plaça d'interinatge a la seva plaça de funcionari amb concurs d'oposició passat. Aquest fenomen, que també no sé si és alarmista o no alarmista, però dir que pot afectar uns dos mil dels interins afectats pel pla... No sé quants d'aquests dos mil voldran tornar, però és evident que una persona que ha vist retallat no només un 15 per cent el seu sou, sinó la incertesa d'un horari laboral que ja no és el que tenia previst i que a més a més no és que un dia no vagi a treballar amb aquesta reducció, sinó que se li han retallat franges horàries estranyes al llarg del seu còmput setmanal... La qüestió és quantes persones preveuen que retornaran a la seva plaça d'origen, si el fenomen ja s'ha començat a notar, i com preveuran la reassignació d'efectius en funció del dret que té el treballador de retornar, sigui per comissió o sigui a la seva plaça, a la seva reserva de plaça anterior.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del govern.

La vicepresidenta del Govern

Sí. Les mesures, diputada, afecten també el sector públic; per tant, són mesures que afecten a tothom.

Pel que fa referència a quantes persones interines retornaran al lloc de funcionari, realment era una xifra que era preocupant quan la reducció horària que podia afectar els funcionaris estava xifrada en un 33 per cent. En estar xifrada en un 15 per cent, la reducció ha estat menor. En aquest moment, si no m'equivoco, hi ha comptabilitzades una trentena de persones, i per tant no són xifres en cap cas alarmants, no? Però, bé, en tot cas el que s'ha de facilitar és a totes aquelles persones que vulguin recuperar el seu lloc d'origen, que puguin fer-ho.

Vostè em feia referència també als departaments, de quina manera tenen sobre la taula el nombre aquest de persones... (*Veus de fons.*) A recolocar, exacte, sí, sí... Doncs, des dels departaments es treballa en funció pública, s'avancen dades. Jo el que no li faré és..., home, donar una xifra avui que demà no tingui validesa, no?, però sí que es treballa amb els departaments.

De fet, ja fa temps que s'hi treballa. Vostè sap també que el canvi i la reducció de quinze a dotze departaments d'alguna manera ja va marcar un camí en aquesta línia. Per tant, quan ho tinguem treballat i quan tinguem les dades exactes i de quina manera afecta, doncs, no pateixi que els ho farem arribar i en tindran la informació.

La presidenta

Moltes gràcies.

Preguntes

al Govern sobre el lliurament als representants socials dels treballadors de la informació suficient que ha d'acompanyar el Pla d'ocupació 2012-2014 (tram. 311-02522/09) i sobre les funcions de la representació sindical en el comitè de seguiment de les diagnosis de cada departament (tram. 311-02526/09)

Té la paraula la senyora Violant Mascaró per formular les preguntes 9 i tretzena.

Violant Mascaró i López

Nou i tretze. Aquestes dues preguntes fan referència al comitè de seguiment. Molt bé. Sí, qualsevol pla d'ocupació, per això nosaltres de vegades hem dit que més que un pla d'ocupació ha estat un pla d'estalvi o un pla de..., d'això, d'estalvi a costa de mesures de retallades salarials, més que ocupació, perquè ocupació justament no en crea. En tot cas, vostès diuen que el que crea és menys desocupació, segons com ho mirem, si no és que els pressupostos de l'Estat espanyol ens obliguen a prendre altres mesures que ara mateix no ens podem ni imaginar i que esperem que no es compleixin. Però, en qualsevol cas, és norma de qualsevol pla d'ocupació tenir una diagnosi prèvia a l'aplicació del pla, sigui de l'àmbit públic, de l'àmbit privat o l'àmbit semipúblic.

En qualsevol cas, i sabent que abans de la publicació de l'aprovació del pla, els representants socials, els agents socials els van demanar informació, la qüestió és molt simple, és una pregunta molt simple: si van lliurar, si el Govern va lliurar a temps als representants socials dels treballadors, tal com els ho van sol·licitar formalment els sindicats, la informació suficient que ha d'acompanyar el Pla d'ocupació per a la racionalització i l'organització. Entre altres, la relació detallada dels llocs de treball abans de portar a terme la modificació dels horaris i dels sous.

I la pregunta número 13, també seria sobre el paper que tenen els agents socials en aquest procés d'aplicació de seguiment del Pla d'ocupació. I la pregunta és: quines funcions concretes ha previst el Govern, reals, factibles i útils, que tingui la representació sindical en el comitè de seguiment de les diagnosis que cada departament haurà de fer abans de..., ara rectifico la data, perquè no és 31 d'octubre sinó 31 de juliol. Quines funcions concretes tenen en el procés d'elaboració, de revisió i de validació de les diagnosis.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Bé. Pla d'ocupació. Els termes legals estan en l'Estatut bàsic de l'empleat públic, per tant, és el que hem d'utilitzar. Però deixi'm, també, que li digui una cosa, el principal element a l'hora de fer un pla d'ocupació és l'econòmic. Ho dic perquè tampoc perdem el punt de vista.

Miri, durant les reunions de negociació del Pla d'ocupació i en la Mesa General de Negociació de l'Empleat Públic, s'ha lliurat tota la documentació que van demanar les organitzacions sindicals. En el cas del Pla d'ocupació no me'n van demanar cap en concret, no?, per bé que en diverses ocasions la manca d'informació van dir que era l'argument per tal de no arribar a acords. Per altra banda, les mateixes organitzacions sindicals amb representació a la mesa ja disposen periòdicament de la relació de llocs de treball actualitzada, i, per tant, en aquest sentit la tenen tota.

Vostè diu: «Quines són les funcions de la comissió de seguiment» –comissió de seguiment paritària– «que preveu aquest pla d'ocupació?» Doncs, miri, segurament són les parts les que n'hauran de determinar les funcions concretes. I la finalitat d'aquesta comissió és verificar que aquells acords que es desenvolupen en el Pla d'ocupació es facin de manera adequada per a l'assoliment dels objectius perseguits en aquest pla d'ocupació.

Li torno a dir que aquesta comissió és una comissió paritària, però també li he de dir que en cap cas té competències negociadores. Les competències negociadores les tenen en caràcter exclusiu les meses de negociació, pel que fa al personal funcionari, i les comissions negociadores pel que fa al personal laboral, no?

I precisament, i a banda d'aquesta comissió de seguiment, el Pla d'ocupació preveu que, d'una manera expressa, totes les mesures de racionalització que es vagin prenent i que afectin les condicions de treball dels empleats públics seran prèviament negociades en l'àmbit que correspongui.

Per tant, aquesta és a grans trets la resposta a què vostè feia esment.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Violant Mascaró.

Violant Mascaró i López

Bé. En qualsevol cas, la més gran justificació, evidentment, d'un pla –no ho posa ningú en dubte– és l'argument econòmic. Però, en qualsevol pla d'ocupació, a part de la diagnosi prèvia, també un dels punts que es demana és que hi hagi un mètode homogeni, homogeneïtzat d'actuació, de cara a la racionalització que es pretén, no? (*Veus de fons.*) No..., jo, en tot cas, guanyaria temps, perquè com que encara queden, una mica, unes quantes preguntes...

La presidenta

Molt bé. No vol contestar vostè. Per tant, continuariem.

Pregunta

al Govern sobre la conversió del canvi forçós de destinació en un acte discrecional (tram. 311-02525/09)

Si vostè vol formular la pregunta dotzena?

Violant Mascaró i López

També té a veure amb aquest canvi forçós de destinació que, segons la segona part del Pla d'ocupació, es pot donar a partir de la diagnosi que cada departament faci; per tant, aquests canvis de funcions d'horari, de jornada o de destinació.

Nosaltres el que li posàvem per escrit perquè avui ens ho expliqués és... De fet, un canvi forçós de destinació, avui, és una sanció, que és l'article 9.d i 9.e, del Decret 243, del 95, del règim del Reglament disciplinari. És a dir que el canvi forçós de destinació és resultant d'un procés reglat de caràcter contradictori, més una sanció resultant d'un procés reglat de caràcter contradictori amb possibilitat de defensa per part del funcionari i amb proves.

Aleshores, la pregunta és si una sanció, com és el canvi forçós de destinació, es pot convertir en una discrecionalitat del Govern.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern

La vicepresidenta del Govern

Miri, pel que fa a la possibilitat que un canvi forçós de destinació es pugui convertir en una sanció que pugui utilitzar de forma discrecional el Govern, deixi'm que li digui que la diversa normativa vigent en matèria de funció pública estableix, si no ho recordo malament, des de l'any 97, mesures com la redistribució i la reassignació d'efectius. Per tant, aquest no és un invent, com vostè sap perfectament, creat pel Pla d'ocupació. Però aquesta redistribució i reassignació d'efectius poden comportar un canvi forçós a la destinació del funcionari afectat, i que aquest canvi forçós no té caràcter disciplinari, sinó exclusivament organitzatiu.

Així, per tant, el trasllat forçós, deixi'm que li digui que no només es configura com una sanció disciplinària, sinó també com una mesura derivada d'un pla d'ordenació de recursos humans en l'article 81 de l'Estatut bàsic de l'empleat públic o també per al personal laboral en el seu conveni. Dit això, home, la voluntat del Govern de la Generalitat no és fer canvis forçosos, en absolut; és arribar a acords, és parlar amb els agents socials i és parlar primordialment amb les persones interessades. Per tant, aquesta és la màxima voluntat que té el Govern de la Generalitat.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Violant Mascaró.

Violant Mascaró i López

I nosaltres celebrem, com no pot ser d'una altra manera, que la voluntat del Govern sigui posar..., arreglar els treballadors públics amb les necessitats no només econòmiques, sinó també dels serveis públics que ha d'oferir a la ciutadania, que en aquests moments necessita uns serveis públics el màxim d'eficients, eficaços i plurals, i segurament més extensos, en alguns departaments, del que ho són en aquest moment.

En qualsevol cas, ja ens ha dit abans que facilitarà el possible la voluntarietat de les mesures de canvis i de mobilitat forçosa que hi pugui haver. Però, en tot cas, nosaltres no deixem de posar i de constatar que el treballador té dret a romandre en el seu lloc de treball i que, en tot cas, aquest dret només pot ser modificat amb molt bones justificacions de les mesures no només econòmiques, sinó també de les funcions de la disminució de la feina que aquest treballador o que aquest departament en aquell moment està duent a terme per justificar aquestes redistribucions i aquestes reassignacions de llocs de treball.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Senyora Mascaró, no pateixi, que el Govern té l'obligació i la voluntat de fer totes aquelles mesures d'acord sempre amb la legalitat vigent –això per una banda–, i, per tant, com no podia ser d'una altra manera, doncs, complir-ho; però, a més a més, també té la voluntat de fer-ho amb el màxim consens dels implicats. De fet, la feina de l'Administració..., vostè sap que si no hi ha unes bones condicions també en aquest sentit, doncs, qualsevol feina no té la repercussió que ha de tenir, amés a més de ser un dret que ha de poder gaudir al màxim la persona que el desenvolupa.

La presidenta

Moltes gràcies.

Pregunta

al Govern sobre la solució de les disfuncions que crearà la reducció d'hores del servei públic prestat pel personal interí (tram. 311-02527/09)

Té la paraula la senyora Violant Mascaró, per formular la pregunta catorzena.

Violant Mascaró i López

Sí, també és breu, però podríem estar molta estona parlant de casos concrets. Però, en tot cas, la pregun-

ta és breu i només tinc dos minuts i mig per formular-la i reformular-la. Ja s'aplica la mesura de la reducció del 15 per cent per al personal interí, i, en el cas de centres amb poca ocupació, de centres molt petits, ens trobem amb disfuncions a la pràctica, que signifiquen que personal faci les funcions d'altre personal que està reduït i que no és present aquell dia.

En qualsevol cas, la pregunta és: quines són les disfuncions o com han previst solucionar les disfuncions que a partir de l'1 d'abril s'estan creant? Perquè aquestes recordem que són més de sis mil hores menys de servei públic diari que presta aquest personal interí reduït en un 15 per cent. Afecten, segur, serveis finalistes. I després, en qualsevol cas, també aquests centres desassistits, que són en moltes ocasions serveis finalistes, com és que aquesta taxa de reposició del 50 per cent en serveis finalistes en aquest moment no s'aplica?

Gràcies.

La presidenta

Gràcies. Per contestar, té la paraula la vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Vostè diu: «Hi hauran sis mil hores menys de feina de servei públic.» També hi haurà més hores, bastants més hores de feina efectiva. Però, deixi'm que li ho digui, vostè em pregunta: «Quines disfuncions?» És que no n'hi han hagut, de disfuncions; no n'hi han, senyora Mascaró. Jo ho lamento perquè vostè incideix aquí. Perquè on podia haver-hi hagut disfuncions, el que hem fet és demorar l'entrada en vigor. Per tant, no n'hi han, de disfuncions. Ho lamento, però afortunadament no n'hi han. I deixi'm que li digui una cosa: i menys encara en serveis finalistes, perquè han estat exclosos –han estat exclosos.

Per tant, senyora Mascaró, no hi han disfuncions –on n'hi podia haver hagut s'ha ajornat i s'ha demorat l'entrada en aplicació–, i menys encara en serveis finalistes que estan exclosos.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Violant Mascaró.

Violant Mascaró i López

Dos segons. M'està dient que en els instituts, on les consergeries estaven ocupades per personal interí, o el personal administratiu que estava ocupat per personal interí, no hi ha cap cas en què no hi hagi servei de consergeria perquè no estava exclòs i l'assumeixi una altra persona de la plantilla de l'escola o de l'institut?

La presidenta

Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Li dic, senyora Mascaró, que no s'ha produït cap incident. I, per tant, escolti, jo crec que vostè també ha de tenir una miqueta més de fe en els treballadors públics i amb la capacitat que tenen també d'organitzar-se. (*Veus de fons.*) No, deixi'm que li ho digui.

Per tant, escolti, en tot cas jo ho lamento, però, escolti, no hi han hagut disfuncions. I on crèiem que n'hi podien haver, li ho reitero, n'hem ajornat l'entrada en vigor. I aquesta és la realitat.

I deixi'm dir-li una cosa: jo crec que treballem tots per una administració una miqueta més flexible, no?, en la qual jo no entenc els treballadors públics com persones rígides i estrictes; ans al contrari. Vostè coneix perfectament, igual que jo, la funció pública i sap que hi ha moltes persones, la majoria d'elles, que s'excedeixen molts vegades inclús en les seves mateixes feines, no?, i, per tant, van molt més enllà. No hi vegi, aquí, unes disfuncions que no es produeixen.

En el moment en què es produeixen –si es produeixen–, com és lògic, s'agafaran, s'abastaran i es donaran les solucions adients; només faltaria.

La presidenta

Moltes gràcies.

Preguntes

al Govern acumulades (tram. 311-02528/09, 311-02529/09 i 311-02530/09)

Té la paraula la senyora Violant Mascaró per formular les darreres preguntes d'aquest grup: la 15, la 16 i la 17.

Violant Mascaró i López

Ja acabo. Sí, he tingut ganes de presentar la 15 en un grup anterior, quan parlàvem de les feines prèvies a un pla d'ocupació, com és la relació de llocs de treball, perquè ara ens hem trobat, en l'aplicació, que no hi ha hagut cap disfunció i que si hi ha hagut alguna disfunció s'ha endarrerit –ja ho tenim molt clar– l'aplicació del pla. Perfecte. Però abans ens ha semblat també entendre, en la compareixença, una informació que m'agradaria que ara me la completés, si us plau, perquè el dia 1 d'abril, quan es va començar a aplicar el Pla d'ocupació, els treballadors afectats no tenien la seva relació de llocs de treball modificada en funció d'aquest 15 per cent menys d'horari; de manera que fins i tot algú pensava que incomplir el seu horari –l'horari pactat, la seva part del contracte que significa la relació de llocs de treball– treballant un 15 per cent menys del que diu la relació de llocs de treball, podia significar fins i tot, doncs, una falta disciplinària. La pregunta és simple: pot un treballador interí reduir la seva jornada abans que sigui modificat el seu horari a la relació de llocs de treball? O podria ser motiu d'una falta disciplinària? S'han pogut publicar les modificacions de llocs de treball, de les relacions de llocs de treball, d'aquestes 6.800 places abans de l'aplicació del pla, abans del dia 1 d'abril?

La següent pregunta, que també és per avalar el pla, és simple també, gairebé és un sí o un no. Té el Govern informes i base jurídica per defensar que la reducció de jornada i sou no és considerada o no pot ser considerada discriminatòria, pel fet que es proposa aquesta reducció només en base al tipus de contractació, sense un estudi previ del lloc de treball, tal com s'ha argumentat, per interposar un recurs contenciós administratiu el dia 3 d'abril, que entenem que no ha estat resolt encara? Per tant, quina base jurídica tenen per poder justificar que no és discriminatòria la reducció pel tipus de contracte i no per la feina que es fa.

I la darrera pregunta d'aquesta bateria, que no la voldria haver perdut... Aquí la tinc. L'última pregunta és molt clara –ja me la va contestar, de fet, el dia que li ho vaig preguntar al Ple. La manera com s'han notificat als treballadors les diferents opcions horàries de la seva reducció del 15 per cent, o cap possibilitat d'escollir el 15 per cent de reducció horària, no va ser ni homogènia en la manera d'expressar-la al treballador ni homogènia a l'hora d'aplicar-se el dia 1 d'abril. La pregunta és: el dia 1 d'abril, totes les unitats van avisar amb temps els interins afectats de quin havia de ser el seu nou horari? És cert que encara hi havia, el dia 1 d'abril, molts treballadors a qui no se'ls havia comunicat quin havia de ser el seu nou horari, i que els mitjans utilitzats per notificar-ho van ser, en molts casos, una trucada telefònica del treballador, un paper al costat de l'ordinador amb una nota del seu cap, i que no hi ha hagut un format homogeni, formal i oficial?

I, en tot cas –i aquesta és l'última pregunta que li formularia–, si creu que hi ha alguna responsabilitat en alguna unitat del seu departament a l'hora d'haver deixat una mica –el que veiem– en mans de cada un dels departaments, de cada una de les unitats de recursos humans dels departaments, no només l'aplicació, sinó sobretot la manera d'informar els treballadors, havent-hi mitjans telemàtics i formals, com té l'Administració, d'informar amb temps suficient dels nous horaris dels treballadors afectats per la retallada del 15 per cent del Pla d'ocupació.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Bé. Vejam, senyora Mascaró, que avui em fa tantes i tantes preguntes. Miri, l'Acord de govern que va aprovar el Pla d'ocupació preveu que el canvi de jornada en els llocs de treball afectats amb l'entrada en vigor del pla tindrà efectes a partir de l'1 d'abril del 2012 –en això estem d'acord, no?–, sens perjudici que les modificacions de les relacions de llocs de treball s'aprovin amb posterioritat –perquè hi han sis mesos perquè s'aprovin.

De fet, la normativa en matèria de modificacions de llocs de treball ja contempla que el Govern pugui preveure expressament, com és el cas, alguna modificació

en la tramitació d'aquest procediment. I, en aquest cas, l'aplicació de la jornada a temps parcial per als llocs de treball afectats per la mesura en la relació de llocs de treball, es va materialitzar en la Comissió de la Funció Pública el dia 10 d'abril, a efectes de l'1 d'abril. Per tant, resulta evident, d'altra banda, que la reducció de la jornada abans de la modificació de la relació de llocs de treball, tenint en compte aquesta empara, no comporta de cap manera cap mesura de caràcter disciplinari per a cap interí. Per tant, en aquest sentit pot estar prou tranquil·la.

Després, vostè em planteja també la qüestió relativa a si disposem o no de fonament jurídic per defensar que la reducció de jornada i sou dels llocs de treball ocupats pels interins no és discriminatòria. Doncs, deixi'm que li digui que aquesta mesura està predefinida legalment; la que és la disposició transitòria cinquena de la Llei de mesures, aprovada pel Parlament, és la que habilita el Govern per a l'aprovació d'un pla d'ocupació que inclogui aquesta reducció, com una mesura de prestació de serveis a temps parcial, no? Per tant, pel que fa a aquesta figura, està reconeguda a l'Estatut bàsic de l'empleat públic i el que fa el Govern és aplicar-la en els seus mateixos termes.

La tramitació de la llei, com a projecte de llei, va anar acompanyada de tota la documentació, de tots els informes jurídics a què fa referència la normativa sobre el règim jurídic i sobre el procediment per a les administracions públiques a Catalunya. Però també li vull assenyalar que aquest projecte de llei va ser sotmès al dictamen del Consell de Garanties Estatutàries, el qual, en aquest aspecte, no va fer cap observació amb relació a una possible actuació discriminatòria en l'adopció d'aquesta mesura. Sí que es va pronunciar –no sé si és vostè que n'ha fet esment abans– en algun altre aspecte d'aquesta mesura, com va ser una precisió respecte de la seva durada, no? Però també l'expedient de tramitació que acompanya l'acord de govern que va aprovar el Pla d'ocupació és acompanyat de tot el corresponent informe dels serveis jurídics.

I per acabar, vostè diu: «Vostès han deixat en mans dels departaments l'aplicació i la informació de cara als interins?» Sí, per un principi de proximitat ho hem deixat en una banda, però per altra, com és lògic, doncs, a través de tots els mitjans telemàtics, l'Atri, el butlletí, també se n'ha fet difusió. Per tant, sí en els departaments, però no s'ha deixat de tenir la responsabilitat de fer-ne la informació i la difusió des dels serveis centrals i, per tant, des de Governació.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la senyora Violant Mascaró.

Violant Mascaró i López

Sí, jo, com que ja és la intervenció del final, no voldria entrar ja en més coses puntuals; ja tindrem ocasió d'anar fent preguntes concretes per ser respostes per escrit o oralment, com avui. Però sí que voldria que no se m'esgotés el temps sense poder fer aquesta conside-

ració cap al departament que presideix, de tenir molt present la moció que el dijous de la setmana passada va aprovar el Ple d'aquest Parlament, que no va més enllà d'intentar garantir la manera com fem les coses, parlant de la funció pública. Perquè parlar de funció pública significa parlar de serveis públics, i parlar de serveis públics avui, amb la situació de desemparament que té la ciutadania en molts aspectes fonamentals, però també veient tipus d'incursions, de laminacions de competències als diferents departaments..., els serveis públics i els seus treballadors han de ser les persones i els serveis més orgullosos de prestar el servei que presten.

Per tant, jo li vull recordar el punt 2, que diu: «Recuperar el diàleg i les negociacions amb els agents socials, en el marc de la Mesa General de Funció Pública.» També li vull recordar que és molt important donar compte al Parlament de les mesures conjunturals, que és el punt número 4, de contenció de la despesa que impacti sobre el personal al servei de l'Administració i en el seu sector públic, adoptades en aplicació de l'esmentat document de diagnòsi; encetar el debat de les mesures estructurals amb la incorporació de persones expertes, i establir els mecanismes de recuperació progressiva del poder adquisitiu que el personal funcionari i estatutari, i sobretot l'afectat directament pel Pla d'ocupació, haurà perdut amb aquestes mesures d'estalvi, sense recordar les que des de la dècada dels noranta van patint els treballadors públics, que van aguantant estoicament perquè creuen en la funció pública i en el servei que presten.

Per tant, ara més que mai, cal no només creure i donar el copet a l'esquena, sinó, en qualsevol cas, portar-ho a les esferes que correspongui de diàleg i de concertació, i en les quals ens incloem els partits polítics, perquè aquelles mesures que s'hagin d'aplicar d'ara endavant siguin no només consensuades, sinó compartides per tothom.

Moltes gràcies, vicepresidenta, per les respostes i la paciència, i fins a una propera vegada.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Gràcies, il·lustríssima diputada. Tenint en compte la seva consideració, li agraeixo també les seves paraules i la seva, doncs, visió –en molts aspectes compartida– de la funció pública i també aquesta predisposició a treballar-hi plegats. Pensi que, del diàleg i del consens, en volem fer bandera i sabem que això no és fàcil, però no per això deixarem de fer-ho, no?

En tot cas, ara ha tingut per bé la diputada socialista fer-me arribar la moció, que rellegia mentre vostè la posava sobre la taula. I, en tot cas, reiterar també aquesta voluntat de diàleg i d'acord amb tots els grups parlamentaris per portar a terme aquesta reforma de la funció pública –reforma necessària–, que, sens dubte, amb el consens de tothom ha de poder donar una millora i un aire una miqueta més positiu a tota aquesta situació que viu en aquest moment la nostra Administració. I per damunt de tot, lluny de qualsevol retret,

el que poso sobre la taula novament és l'agraïment als servidors públics, que són conscients que en un moment complicat econòmicament i socialment, doncs, contribueixen amb el seu esforç per tal de fer sostenible l'Administració i per tal d'ajudar a tirar endavant i a donar un pas més en la reactivació econòmica.

Per tant, gràcies, i gràcies per les seves intervencions i les seves preguntes.

La presidenta

Moltes gràcies. Han quedat posposades les preguntes de la 18 a la 26, com abans els he informat.

Preguntes

al Govern acumulades relatives al responsable de Seguiment de Relacions amb el Territori i als responsables de les oficines dels delegats territorials (tram. 311-00579/09, 311-00580/09, 311-00581/09, 311-00582/09 i 311-00583/09)

Ara passaríem a un altre bloc de preguntes, sobre òrgans territorials. El primer bloc acumulat –té la paraula la senyora Hortènsia Grau, en nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa–: de la 27 a la 31.

Moltes gràcies.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, presidenta. Sí, queden acumulades; per tant, les faré totes juntes.

Vicepresidenta, aquestes preguntes també les vam presentar per escrit en el seu moment, el maig del 2011, i ja sé que van tenir resposta escrita, tot i que la resposta no s'adequava al contingut de les preguntes, segons el nostre parer. Per això aprofito l'avinentsa, ara que les podem fer orals, per tornar-li a preguntar a què es deu que, un cop van ser nomenats els càrrecs que treballaven a les delegacions territorials del Govern de la Generalitat, amb uns complementos i un sou, al cap d'un mes i mig, dos mesos, surt una resolució de Presidència per a aquests càrrecs, en la qual, a través d'aquesta ordre, se'ls apuja els sous, se'ls apuja el complement de destinació i l'específic, cosa que suposa un augment d'uns disset mil euros anuals de manera lineal a totes les vegueries i sense tenir en compte el grau de complexitat, el grau demogràfic de cadascuna d'aquestes vegueries. Parlem que s'equiparen els sous de vegueries com poden ser Alt Pirineu - Aran, Terres de l'Ebre, a Camp de Tarragona.

Les tres preguntes són molt concretes, vicepresidenta. Són: com justifica el Govern aquest augment en època de retallades a l'Administració, amb acomiadaments, congelacions salarials? Quines tasques han canviat, des que aquests càrrecs són nomenats entre els mesos de gener i febrer fins a la data 13 de març, que justifiquin aquest augment de complement de destí i de complement específic? I per què no s'ha tingut en compte l'anàlisi de llocs de treball i les càrregues de feina de cadascuna de les diferents delegacions terri-

torials a l'hora d'establir els nivells retributius, i s'ha aplicat aquest augment de manera lineal.

Gràcies, consellera.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Sí, gràcies, presidenta. Diputada, miri, el que es va fer va ser reduir i concentrar en la persona del delegat territorial moltes funcions que abans feien diverses persones. I, en tot cas, el que es va fer, de la mateixa manera que es va fer amb la resta de departaments, és reduir el nombre d'eventuals –vostè sap que s'ha reduït en un 43 per cent–; que, pel que fa a les conselleries, els consellers tenen cinc persones eventuales, la vicepresidenta en té set i el president crec que en té deu. Però també, en aquest sentit, es va reduir tot aquell nombre de persones eventuales que depenien del delegat territorial. En aquest sentit, es va deixar una única persona i es van concentrar diverses funcions que abans realitzaven més persones en la figura del delegat, al qual se li va posar el nivell 30.

Vostè em diu: «I quines funcions fa que no feia?» Doncs, miri, fa més funcions, perquè en definitiva fa funcions que abans feien altres persones, no? Entre aquestes funcions, també hi ha una presència molt important del president i del Govern a tot el territori, que va acompanyat... No dic, senyora Bonet, que no hi fos abans, eh?, perquè l'he vist molt neguitosa. Però sí que hi ha una presència de tot el Govern i del president, constant, en el territori de Catalunya. I, per tant, en aquest sentit, el mateix delegat assumeix funcions.

També he de dir-li que hi han molts casos en què s'han eliminat els delegats territorials de departament i, per tant, aquestes feines també en alguns casos corresponen al mateix delegat territorial. Li'n posaré un exemple. En el cas de Governació, doncs, no hi ha delegat territorial al Pirineu i, per tant, les funcions les realitza el senyor Alins –per posar-li un exemple, eh?; Governació, que té la relació amb el món local i, per tant, té tota la necessitat de tenir interlocutors.

La presidenta

Moltes gràcies...

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, vicepresidenta...

La presidenta

Té la paraula la senyora Hortènsia Grau.

Hortènsia Grau Juan

Perdoni, presidenta.

La presidenta

A efectes d'enregistrament, només; senyora Hortènsia Grau...

Hortènsia Grau Juan

Tots podem posar exemples. La sensació és, més enllà del que..., no entrarem en un ball de xifres perquè crec que no és l'important. El tema és que sí que s'han reduït delegats, evidentment, al reduir-se consellers, però creiem que aquest augment no està justificat; i, sobretot, és el procediment. Perquè el que ens fa l'efecte és que, quan vostès arriben al Govern, hi arriben amb una percepció, amb uns pensaments molt prejudicials: que està inflat, que cal reduir... I, sense una base ni uns coneixements empírics, comencen a aplicar una sèrie de principis, sense fer una anàlisi que això sigui el millor.

I li posaré jo, també, un exemple que conec perfectament, que és el cas dels Serveis Territorials d'Interior, que en aquell moment era Interior, Relacions Institucionals i Participació Ciutadana. Desmunten el departament; en un primer moment es diu que no hi haurà delegada d'Interior perquè les funcions les assumirà el delegat de govern, però després ens trobem que hi ha delegat de Governació –delegada en aquest cas, el que conec–, que assumeix Relacions Institucionals, Memòria i Participació, i el serial aquest de Jocs i Espectacles, que Jocs primer passa en un primer moment a Economia, després d'Economia passa a Presidència, Espectacles es queda a Interior, i ara l'últim és que tenim que els serveis territorials orgànicament depenen de Presidència i funcionalment d'Interior.

Acompanyat amb tot això que no sabem ben bé a què respon, ni on està l'eficiència ni la sostenibilitat, ens trobem que tota una sèrie de tasques que es desenvolupaven amb la intenció d'apropar l'Administració al territori –els serveis territorials fan aquesta funció: que Barcelona estigui més a prop dels territoris–, i són les funcions que fan els directors de serveis..., en què es posen serveis d'atenció oberta, en què es fan cartes de serveis per tal de fer justament aquesta Administració més eficaç, més eficient, més transparent, més participativa, tot això queda en *stand by*.

I a més també ens trobem que, com vostè bé diu, es nomenen els delegats territorials i aquests assessors, amb criteris –és molt lícit, eh?, vostès governen, manen– totalment polítics; de fet, tots els delegats són líders territorials de Convergència Democràtica, crec que hi ha un líder d'Unió. I vostès no queda clar quines competències van assumint; a cada lloc es fa, una mica..., sense un pla. O sigui, el que resulta de tot plegat és que sembla que no hi hagi un estudi fet per fer justament aquesta Administració, que tots sabem que ha de ser austera –i en això nosaltres també ja vam començar a aplicar mesures d'austeritat–, però evidentment perquè sigui més eficient, més eficaç i sobretot sigui més propera al territori, més propera als alcaldes, més propera a la ciutadania

A nosaltres ens fa l'efecte que això no ha estat així. I és més, treballs que s'havien avançat en alguns departa-

ments –com em referia al de les cartes de serveis, o tota la qüestió de l'Administració telemàtica, tota la qüestió del teletreball– han quedat congelats i no sabem..., com en *stand by*.

És per això que, més enllà del tema dels sous –que evidentment que ens preocupa, perquè al final l'estalvi ni en càrrecs ni en sous ha estat tant com vostès van anunciar a bombo i plateret quan van arribar a Govern–, el que ens preocupa realment és si aquestes reduccions –que ja li dic, no sé si han estat..., crec que no han estat tantes, mirant cas per cas– al final faran que tinguem una administració més propera al territori, més eficaç i més eficient.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Sí, miri, coincidim, eh?, perquè volem realment, doncs, una administració i un govern molt més proper, molt més pròxim; això a vegades no està renyit amb un principi d'austeritat o amb un exercici de més austeritat. Miri, un govern té la capacitat d'organitzar-se com creu convenient. A vostè li agraeixo el respecte amb què ha parlat, doncs, i ha posat sobre la taula aquesta capacitat.

Jo explicar-li, en tot cas, que sí que hi ha hagut estalvi. Hi ha hagut estalvi, doncs, de 6 milions d'euros anuals en personal eventual i de 5 milions d'euros anuals –consolidats, eh?– en alts càrrecs. Per tant, parlem d'11 milions d'euros. Jo crec que en un moment com l'actual és un estalvi important i que deixa en tot cas com una anècdota el fet que, doncs, un responsable, quan hagi assumit més funcions, hagi passat d'un nivell 27 a un nivell 30, o d'un nivell 24 a un nivell 30 –en aquest moment, la veritat, no li sé dir el què.

Però, escolti, li puc explicar les funcions que tenia des de la seva creació, el juny del 2006, que eren: assistir el delegat territorial..., no, no li ho dic bé. No, les funcions que tenia, que eren: coordinar l'organització de viatges oficials del president de caràcter general o especial al territori, en col·laboració amb altres entitats; elaborar i preparar notes internes i dossiers; efectuar un seguiment de la correspondència, i qualsevol altra funció que li encomanin, no? Les noves funcions, a més a més..., doncs, se li suma: donar suport, donar assessorament al president per tal de preparar amb cura les visites al territori, col·laborar en el desenvolupament i la determinació de problemàtiques concretes, i també fer una anàlisi de la informació recopilada de tots els departaments, no?

Jo voldria dir-li una cosa: amb el lamentable episodi viscut als incendis aquest hivern i amb aquesta sequera tan especial, realment la xarxa de les delegacions territorials li puc dir que ha funcionat d'una manera excel·lent i, per tant, en definitiva jo crec que el que és important és el resultat i, en definitiva, aquest sí que li puc dir que ha estat bo, els alcaldes han tingut res-

posta. Quan el Govern hem anat pel territori hem pogut conèixer tota la realitat i tenir tota la informació al respecte. I, per tant, miri, jo li he de dir que em sembla que la manera com està distribuït, doncs, respon a les necessitats i ha pogut donar resposta a les necessitats que ens hem marcat.

La presidenta

Moltes gràcies.

Hortènsia Grau Juan

Gràcies, presidenta. Vicepresidenta, justament l'exemple que m'ha posat, en el cas dels incendis...

La presidenta

Senyora Hortènsia Grau, vostè no havia esgotat el temps, però seria un tercer torn. Si vostè vol fer algun aclariment, el pot fer...

Hortènsia Grau Juan

Només...

La presidenta

...perquè li restava temps, però vostè ha fet dos torns, eh? Però té...

Hortènsia Grau Juan

Perdoni, presidenta...

La presidenta

...un moment per aclariments.

Hortènsia Grau Juan

Un segon només. *(Per raons tècniques no han quedat enregistrats alguns mots de la intervenció de l'oradora.)* ...les tasques dels assessors són les mateixes i en el cas de l'exemple que ha posat la vicepresidenta, dels incendis, a part d'aquesta figura, és que hi ha director de Serveis Territorials d'Interior; per tant, se suposa que és aquest qui ha de cobrir aquestes tasques de coordinació en cas d'incendis.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies.

Pregunta

al Govern sobre el nomenament dels adjunts dels delegats territorials (tram. 311-00602/09)

Passaríem la paraula a la senyora Laia Bonet, en nom del Grup Parlamentari Socialista, per substanciar la pregunta número 32.

Laia Bonet Rull

Sí, gràcies, presidenta. Es tracta del mateix tema que s'ha posat ara sobre la taula, i, per tant, partim amb una resposta ja sobre la taula. Jo l'haig de tenir necessàriament en compte, tenint en compte que tenim ja una resposta per part de la vicepresidenta. L'he de tenir en compte, en el sentit que el que ha anunciat és que s'havien acumulat tasques en una sola persona, amb la voluntat, com ens deia, de reduir els eventuais, el nombre d'eventuals.

No li preguntem aquí per la reducció del 43 per cent d'eventuals, que si la volem discutir, ja la discutirem com a xifres globals. Discutim ara el supòsit d'uns nomenaments: els adjunts a les delegacions territorials. Jo el que em demano és si el criteri per establir el nivell d'una plaça és el de l'acumulació de tasques o el de la dificultat i del nivell de les funcions a realitzar per la persona.

Gràcies.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Vostè em pregunta pel lloc d'adjunt del delegat territorial?

Laia Bonet Rull

Sí, perdoni, no li he..., és la pregunta 32, efectivament, és sobre els adjunts dels delegats territorials.

La vicepresidenta del Govern

És que de fet no existeix cap lloc de treball que correspongui a aquesta denominació, però en tot cas sí que és cert que cada delegació territorial té un responsable de l'oficina, d'acord amb les previsions, i feia referència que de cada delegació en depèn una única plaça de responsable de l'oficina territorial. Això és des de l'1 de juny del 2006, vostè ho deu recordar, que és quan van ser creades aquestes places, i totes sempre han tingut el mateix nivell que el de la resta de delegacions, no?

El que s'ha fet en l'anàlisi del lloc de treball..., s'ha fet la mateixa valoració per a tots aquests llocs, perquè s'ha considerat que les funcions i les responsabilitats de cada un d'ells són equiparables i, en conseqüència, no s'havia de fer un tractament discriminatori en funció del territori sobre el qual actuen. Per tant, aquest és criteri que s'ha aplicat de forma general a tots els llocs de treball de totes les delegacions territorials del Govern.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula la portaveu del Grup Socialista, senyora Laia Bonet.

Laia Bonet Rull

Vicepresidenta, entenc que ja fa hores que som aquí i, per tant, a vegades ens podem distreure un moment. Jo no li he parlat de desigualtats en el territori, ha estat la diputada d'Iniciativa per Catalunya, simplement li he preguntat si el criteri per modificar el nivell d'una plaça era el fet de tenir molta més feina o era la dificultat de les funcions a exercir, perquè, si no, probablement la persona que està a la secretaria del president, que deu haver d'estar disponible moltes més hores, seria un A30, i no ho és.

Per tant, no és una qüestió..., i no li ho pregunto. I si ho és, doncs, en tot cas ja li formularem la pregunta. Però simplement li ho dic perquè vostès van presumint d'una cosa, que és el 43 per cent de reducció d'eventuals, que si fos cert, doncs aquí els ho reconeixeríem, però ens temem que mentre anuncien el 43 per cent de reducció d'eventuals, amaguen o no publiciten una altra realitat. I una altra realitat és que no és el mateix retallar 43 per cent d'eventuals quant a xifres –a places–, si en paral·lel es van apujant els nivells d'aquests eventuals que queden.

Què és el que ha passat? Perquè resulta que les set persones que abans hi havien, que eren A24, ara són A30. I això vol dir que a l'Administració, la feina d'aquestes set persones..., que abans ja hi havia una clàusula que deia «qualsevol cosa que els delegui, que els encarregui el delegat territorial»; per tant, ja tenien un calaix de sastre quant a funcions –que ara també el tenen, per cert–; doncs, resulta que ara aquestes set persones suposen 125.000 euros més de despesa a l'Administració pública. Allò que deia el president, que és hora de fer més amb menys, potser també val per a ells. I és això el que es demana.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Senyora Bonet, és que aquest debat el té perdut –el té perdut–, perquè són els indicadors el que compten. Si vostè diu: «Oh, si ens hem de creure el 43 per cent...» Doncs, no se'l cregui. Hi posem les xifres. Escolti, senyora Bonet, és que vostè també ens vol fer combregar amb rodes de molí. Escolti, hem apujat el sou i són 125.000 euros més de despesa, i 6 milions més de reducció d'aquests càrrecs, d'aquest 43 per cent d'eventuals. Senyora Bonet, vostè no vol sentir que és un 43 per cent menys, però ho és, senyora Bonet, ho és –ho és. (Veus de fons.) Sí que ho discuteix, ho dubta; però ho és, senyora Bonet, ho té perdut.

Escolti, per què se'ls ha apujat el sou? Li ho torno a repetir: per més feina, per més dedicació, per un horari més gran, per la dificultat de les funcions, per fer funcions que tenien altres persones.

I, per tant, escolti, jo li parlo en termes globals. Vostè ara em ve a posar el dit aquí, el dit a l'ull. Escolti, com si vostès no haguessin fet contractacions de persones

amb nivell 30 eventuals! Senyora Bonet, jo abans li he posat un exemple de, quan vostès, doncs, ja havien perdut les eleccions, quanta gent s'havia contractat.

Per tant, senyora Bonet, tot suma. Vostè vol fer un debat obviant unes xifres, els indicadors són els que són: s'ha reduït un 43 per cent dels càrrecs eventuals, i és cert que uns càrrecs eventuals, com són els delegats territorials, han assumit més funcions i han passat d'un A26 a un A30. Això és, sí, un estalvi de 125.000 euros respecte..., ai, un increment de 126.000 euros respecte a un estalvi de 6 milions d'euros. Sospesi vostè mateixa, senyora Bonet.

(Laia Bonet Rull demana per parlar.)

La presidenta

Per què em demana la paraula? (Pausa.) Només per si vostè... (Veus de fons.) No, per a rèplica, no, una...

Laia Bonet Rull

No, és que li he fet una pregunta que no ha estat contestada...

La presidenta

...contradicció d'una frase que vostè ha considerat que no era adient. Té la paraula per això.

Laia Bonet Rull

Efectivament. (Veus de fons.) No, no per replicar, vicepresidenta, aquí no estem per empenyar, estem per preguntar. I, per tant, quan fem una pregunta, la fem, aquella pregunta. I jo no li preguntava, i li ho he dit, pel 43 per cent de reducció d'eventuals. Per tant, si us plau, quan vingui aquí, porti les respostes a les preguntes que li femem i no porti una resposta comodí per a totes.

Gràcies.

La presidenta

Senyora Laia Bonet, és un aclariment.

Senyora vicepresidenta, té vostè la paraula. (Veus de fons.)

Preguntes

al Govern acumulades relatives al deute de la Generalitat als ajuntaments (tram. 311-01306/09, 311-01307/09, 311-01308/09, 311-01309/09, 311-01310/09 i 311-01311/09)

Passaríem al següent bloc de preguntes, les formulades pel Grup Parlamentari Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa. El senyor Joan Herrera té la paraula. Vol acumular les preguntes des de la 33 fins a la 38.

Joan Herrera Torres

Gràcies, presidenta. Sí, vicepresidenta, de fet, volem acumular aquestes preguntes perquè són preguntes que hem presentat també per escrit; no han estat respostes i teníem interès que el seu Govern ens respongués.

La primera, com vostè sap, és l'import. Volem saber l'import total del deute de la Generalitat amb els ajuntaments en data 31 de desembre.

La segona d'elles, el calendari de pagament del deute de la Generalitat als ajuntaments. Allò mateix que demanen vostès a l'Estat, sap?, exactament igual. Volem que ens expliquin com ho pensen fer vostès amb els ajuntaments.

La tercera deia..., és sobre la previsió de compensacions durant el 2012, també pel deute dels ajuntaments.

La quarta és sobre la previsió d'abonament d'interessos als ajuntaments pel deute amb aquestes administracions locals.

També ens agradaria saber la previsió de mesures extraordinàries per ajudar els ajuntaments el 2012. I la previsió de sollicitud de préstec, si ho tenen previst fer o no, a alguna entitat financera, per fer front als deutes de la Generalitat amb els ajuntaments.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor diputat. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Lamento que a la pregunta escrita no li ho detallés. Li ho detallo. Total de les obligacions reconegudes per la Generalitat de Catalunya en data 31 de desembre de 2011 i actualitzades en data d'1 de març del 2012, descomptats els pagaments que ja s'han efectuat –descomptats els pagaments l'1 de març, eh?– als ens locals, amb exclusió dels ja cedits –dels *confirmings*, que en diem–, el que hi ha és: Barcelona, la demarcació... –li ho dic per demarcacions–, la demarcació de Barcelona són 281.531.118 milions –281 milions d'euros–, d'aquests 281 milions, 249 es refereixen a ajuntaments, la resta són consells comarcals; a Lleida són 59,7 milions d'euros, dels quals 42,5 aproximadament es refereixen a ajuntaments; Tarragona són 62 milions, dels quals 54 corresponen a ajuntaments, i Girona uns 62 milions, dels quals 30 es refereixen als ajuntaments. D'aquestes quantitats, les diputacions catalanes, i d'acord amb el conveni que sap vostè que es va subscriure el 8 de març, fent aquest pla extraordinari que permetia a les diputacions poder liquidar el deute assumit per la Generalitat, la Diputació de Barcelona ha fet efectiu 168,5 milions; la de Lleida 16 milions, la de Tarragona, 15, i la de Girona, 11.

Vostè em diu quin és el calendari previst. Doncs, de fet, una part del pagament ja s'ha fet efectiu; es va fer efectiu el dia 20 d'abril de 2012. La quantitat aproximada és de 211 milions d'euros. La resta del deute reconegut s'abonarà dintre del mes de juny, segurament a principis de la segona quinzena.

I vostè em preguntava si el Govern de la Generalitat preveu alguna compensació durant l'any 2012 per als ajuntaments. Doncs, en aquest cas, les xifres ens fan ser molt curiosos i, per tant, en aquest moment no preveiem cap compensació econòmica, de la mateixa manera que tampoc preveiem abonar interessos als ajuntaments catalans. Atès el principi de lleialtat institucional i vist que totes les administracions pateixen les conseqüències de l'actual situació econòmica, el que fem és prioritzar els pagaments dels ens locals on hi ha iniciat un contenciós amb particulars, per tal d'arribar a un consens i evitar que hi hagin incidències més grans en aquest sentit, no?

I alguna mesura extraordinària? De fet, la Generalitat innova i busca sinergies amb la resta d'administracions. Per primer cop hi ha un acord amb les quatre diputacions i, per tant, es va en la línia de cooperació i de concertació. No es tracta aquí d'anar lluitant per quotes de poder. I li puc dir, en aquest sentit, que aquest pla extraordinari ha pogut donar una molt bona resposta a les necessitats que en aquest moment tenen els ajuntaments. I, per tant, ha posat, en definitiva, una bona coordinació amb la Generalitat, no? I, bé, aquí, de fet, les preguntes que m'ha fet.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable vicepresidenta. Té la paraula el senyor Joan Herrera.

Joan Herrera Torres

Gràcies, presidenta. Senyora Ortega, aquí és on entra la nostra reflexió política. Vostès parlen que innoven. Nosaltres creiem que externalitzen; que externalitzen a les diputacions allò de què vostès no es fan responsables. Segurament, per una coincidència política, eh?, diguem que mai un partit havia tingut tan poder a Catalunya. I això es nota, perquè avui l'Administració que és la primera trinxera precisament de les necessitats socials de la gent, que és l'Administració local, pateix precisament un infrafinançament, que si ja és greu –i hi coincidim– en el cas de la Generalitat, en el cas de les administracions locals és sagnant. I el problema de fons és que vostès plantegen que les diputacions es facin càrrec d'allò de què vostès no es fan càrrec, i precisament els tempos en què vostès paguen posen els ajuntaments en una situació més que delicada.

De fet, a això se li suma, per exemple –i no ho he entrat a la pregunta, però sí que hem entrat preguntes escrites–, el que passa i succeeix, per exemple, en tots els pagaments pel que fa a serveis, prestacions, o el que succeeix, per exemple, amb l'educació de zero a tres, on els pagaments es dilaten. Els ajuntaments pateixen els ajustaments i es fan càrrec precisament del que vostès s'haurien de fer càrrec. I és més, abaixen precisament el pagament per alumne i, a més d'abajar-lo a 1.500 i escaig euros, el que ens trobem és que no paguen.

És per això que des d'Iniciativa Verds - Esquerra Unida entenem que el caldria precisament és que el pla fos més detallat, que en el pla es fixessin, en definitiva, els

objectius de pagament en determinats terminis, i que a més hi haguessin compensacions precisament. Perquè els ajuntaments, avui, amb les seves propostes –o encara més greu, les propostes que vénen de Madrid– el que fan és accedir a diner, si m'ho permeten, a preu d'or, o dit d'una altra manera, amb uns interessos, que el que fan precisament és que l'ajuntament encara acabi en una situació financera molt pitjor de la que ha entrat.

Això és el que passa avui. El que no pot succeir, per tant, és que avui els ajuntaments, per la demora en els pagaments de diferents administracions, hagin d'accedir a un crèdit i hagin de pagar un interès, que precisament després no els és compensat, per les demores de les diferents administracions. I aquí sí que vull anar a una reflexió final, senyora vicepresidenta: la mateixa lleialtat que vostès reclamen al Govern de l'Estat, i que nosaltres compartim –sempre ens han tingut al costat, i vostè ho sap, en aquestes reivindicacions, quan les feien davant del Govern de l'Estat–, és la lleialtat que vostès han d'aplicar a les administracions locals. I, francament, em preocupa molt que vostè digui ara mateix que no hi haurà ni compensacions ni previsió d'abonaments d'interessos.

Per últim, li he preguntat sobre la previsió de la sol·licitud de préstec a alguna entitat financera per fer front als deutes que té la Generalitat contrets amb els ajuntaments. I m'agradaria que em respongués sobre aquesta matèria perquè creiem que és prou rellevant. De la mateixa manera que entenem que haurien de, vostès, plantejar-se mesures extraordinàries per ajudar els ajuntaments. I encara que sigui anar a favor del país, però en contra del seu programa i els seus dogmes –saben allò, no?, que el president deia: «Nosaltres defensem el país per davant de les idees de cadascú.» No és veritat, eh?, amb la política fiscal ho han demostrat–, sí que m'agradaria que entenguessin que d'una vegada per totes han d'entrar en la política d'ingressos –perquè són els ingressos, el problema avui el tenim amb els ingressos–, i que en els ingressos, en definitiva, entenguessin que tenen una via per eixugar aquest deute i per donar resposta a uns ajuntaments que avui estan més que escanyats. I quan escanyem els ajuntaments, no escanyem l'ajuntament –vostè ho sap prou bé–, escanyem els serveis que ofereixen i la primera trinxera de les necessitats de la dramàtica situació social –de la dramàtica situació social– que avui es viu al país.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Joan Herrera. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Efectivament, senyor Herrera, té raó: hi ha una dramàtica situació en els ens locals, dels quals, doncs, no li nego la meua preocupació i la preocupació del Govern en aquest sentit. I, per tant, posem sobre la taula mesures a curt i mesures a llarg. Vostè diu «externalitzar», a aquest pla que hem fet amb la Diputació. No és externalitzar. Jo en dic «coordinació», jo en dic «col·laboració», jo en dic «optimització de recursos», no? En definitiva,

pel principi aquest d'eficiència, els ajuntaments, el Govern de la Generalitat i les diputacions sumem els esforços i sumem els recursos. I com vostè sap, quan se suma, arriba molt més, no? I tanquem també una època –li ho he de dir, no?– de contrapoders. Tanquem una porta i obrim la porta a la cooperació, a la col·laboració, a l'eficiència. I, per tant, en aquest sentit avancem. Això és a curt.

Jo sóc conscient de la delicada situació dels ajuntaments –en sóc molt conscient–, però deixi'm que li ho digui: jo m'he trobat en el meu departament també deutes milionaris als ens locals. I, per tant, sóc conscient que el principi aquest de lleialtat amb les administracions locals i que reclamem al Govern de l'Estat l'hem de tenir; però l'hem de tenir tots. Perquè jo també m'he trobat que aquest principi de lleialtat, doncs, potser tampoc hi era, no? Per tant, compensacions ara? Tant de bo li pogués dir que sí, senyor Herrera –tant de bo li pogués dir que sí. Però, en tot cas, el que intentarem serà, a través de la coordinació, a través d'un millor servei, i a través del que en dic jo una mesura a mitjà i llarg termini, que és la futura llei de governs locals i d'hisendes locals, poder donar resposta als nous temps que ens vénen.

És veritat que la manera com està finançat el món local el porta a una situació cada vegada més complicada, quan és –com vostè hi feia referència– el primer impacte social de la crisi econòmica que rebem, no? Per tant, llei de governs locals en aquest sentit, mesures extraordinàries en funció de les possibilitats. I referent al préstec amb alguna entitat financera, doncs, nosaltres estem constantment en contacte amb les entitats per intentar paliar i solucionar, en la mesura del possible, la situació del món local. Hem incorporat en les convocatòries d'ajuts de fons europeus, convenis amb l'Institut Català de Finances. Per tant, que els ens locals beneficiaris dels ajuts puguin obtenir crèdits pont fins que rebin els ingressos de fons europeus.

Des del departament que presideixo també hem fet alguna innovació important, sobretot adreçada a aquells ajuntaments amb menys habitants, aquells ajuntaments més petits que quan duen a terme el programa «Viure al poble» –que va ser un programa forjat en l'anterior Govern i que nosaltres hem valorat molt positivament i seguim aplicant–, intentem que l'aportació que hagi de fer l'ens local sigui mínima i que vingui ajudada per algun crèdit pont o bé des d'Europa o bé des de l'Institut Català de Finances. Per tant, mesures, intentem posar-ne sobre la taula: totes aquelles que possibilitin la viabilitat dels ens locals, tot sabent que aquí ens cal una reforma i que, per tant, hem de posar ordre també en el món local. I que segurament haurem de veure també de quina manera podem marcar aquest mapa competencial que permeti desenvolupar totes aquelles funcions i aquelles competències que són pròpies, però que vinguin acompanyades de recursos i que responguin a les necessitats actuals.

La presidenta

Moltes gràcies, honorable vicepresidenta. Han quedat posposades les preguntes 39, 40 i 41.

Preguntes

al Govern acumulades relatives al cost del canvi de nom de les conselleries (tram. 311-01106/09 i 311-01107/09)

Ara donaríem la paraula al senyor Joan Herrera per formular les dues preguntes sobre el canvi de denominació de les conselleries –la pregunta 42 i la pregunta 43.

Joan Herrera Torres

Gràcies, presidenta. Vicepresidenta, fa un any i mig que preguntem sobre què ha costat –què ha costat– el canvi de denominació de les conselleries. I no ho diem per aquelles conselleries que han canviat precisament per una adscripció diferent –Medi Ambient va passar a ocupar la mateixa conselleria que en aquest cas s'ubicava també a Política Territorial–, sinó per aquelles que obeeixen a motius ideològics. Vostès tenen una ideologia, i és legítima, igual que la té tothom, i qui negui que la té és preocupant. Però, en tot cas, el que sí que volem saber és quant ha costat. I ho diem perquè fa un any i mig que ho preguntem i vostès no responen. Bé, ens han respost en pregunta escrita amb subterfugis.

I, clar, quan una conselleria com Ensenyament es canvia el seu nom, o quan una conselleria com Treball deixa de dir-se Treball, per motius segurament ideològics, doncs, és legítim. Però amb la mateixa legitimitat que vostès fan aquest canvi de denominació, vostès tenen l'obligació legal i, per un criteri de transparència, l'obligació moral, hi afegiria, de respondre al grup parlamentari que jo represento què ha costat. I per això m'agradaria que avui..., no és que em sorprengui, compleixi amb la seva obligació legal i moral de respondre què han costat els canvis de denominació en les diferents conselleries.

La presidenta

Moltes gràcies, senyor Joan Herrera. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Em sap greu, senyor Herrera, però no el podré sorprendre. Intentaré contestar-li-ho, eh?, el podré sorprendre. I no li ho contestaré com... Vostè ha rebut resposta. I se li ha dit que en els pressupostos de la Generalitat hi consten els canvis. Però jo intentaré, en la mesura que puc, donar-li alguna xifra, perquè sé, a més a més, i em consta, que l'altre dia al Ple vostè..., o la senyora Camats hi feia referència, no?

Li posaré tres exemples. No els hi dono tots, però jo em comprometo que per escrit li faré arribar detalladament totes les xifres. Però sí que li n'avanço tres. Per exemple, Economia i Coneixement. Vostè sap que ha canviat, no? Doncs, el cost total del canvi de nom de les conselleries, dels rètols i tal ha estat –de tot, eh?– 7.800 euros, que això significa que en les targetes i els rètols, n'hi ha hagut 4.500; en els segells i la resta, 1.800 euros. Per exemple, despesa del canvi de nom del Departament de Governació i Relacions Institucionals, que abans es deia d'una altra manera: 3.600 eu-

ros en retolació –entre altres coses, perquè assumeixo la vicepresidència i perquè sóc dona, i això també vostè sap que el tema gènere, tant a vostè com a nosaltres, doncs, ens agrada també fer-ne l'ús que correspon, no?– i 3.000 euros en etiquetes i segells. Per tant, 6.600 euros. Jo crec que són molt similars a les del canvi de qualsevol govern, però no ho sé. I Departament d'Ensenyament, que sé que és el que a vostè més li preocupa, i per tant espero aquí poder-li donar... El cost total que ha tingut és de 12.000 euros. Per tant, li he pogut donar el cost de tres departaments: 7.800, 6.600 i 12.000 euros.

Sí que agafo el compromís. Ja li ho diré per escrit, li acabaré de detallar, doncs, les xifres exactes de tot. Aquí ja li dic que comptem tant el canvi... Perquè és veritat que també hi han departaments on abans hi havia..., el canvi de gènere també ha fet canviar els cartells... La reducció també del nombre de departaments de quinze a dotze i l'agrupació de manera diferent també han provocat canvis. Però, bé, en tot cas, el canvi a què vostè es referia suposo que és el del Departament d'Ensenyament; aquest té un cost de 12.000 euros –12.000 euros.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Joan Herrera.

Joan Herrera Torres

Senyora vicepresidenta, a mi m'agradaria que em respongués de tots els departaments i amb tot el detall. I, perdoni, no és que m'hagi..., és que em sorprèn que no em respongui, és al revés. Perquè vostè té una obligació legal des de fa setze mesos que l'està contravenint. Sí, l'estan contravenint. Un govern té l'obligació de respondre. No som diputats per estar al Ple, i per parlar i discutir; som diputats per exercir una tasca també de control sobre el Govern. I vostès tenen la de respondre precisament, respondre a aquesta tasca de control. I vostès continuen no fent-ho. Fa setze mesos que li ho preguntem. I perdoni'm, fins ara subterfugis. La primera xifra concreta que ens donen és la que ens acaba de donar ara, i ens ho diu de forma desgranada i sense saber si hi ha compliment precisament de tots els canvis de nomenament.

Perquè jo ja li ho he dit, nosaltres entenem que hi puguin haver modificacions en els organigrames de les conselleries que donin peu a una nova nomenclatura –ho entenem. Però hi ha canvis que són ideològics. I, clar, quan la ideologia costa tants diners, estan contravenint aquest principi que els marca el president del país, que és defensar el país, no? Doncs, no, no el defensen. I això és el que lamentablement ha passat amb Ensenyament, amb Empresa i Ocupació, que es deia Treball des de temps immemorials, o amb Benestar i Família. I això és el que volem saber amb tot el detall. Per una raó. Perquè tenim, sí, una curiositat: quant ha costat el seu caprici ideològic, si m'ho permet. Que tots en poden tenir, però vostès també. I, per tant, m'agradaria que em detallés totes i cadascuna de les xifres.

Entrant al detall, vull saber si a Ensenyament, en les partides que vostè m'ha anomenat, compten també tots els canvis de retolació. Perquè com vostè sap, en el cas d'Economia i Coneixement els canvis de retolació són menors, pel menor nombre de delegacions, però en canvi a Ensenyament sí que hi ha molts canvis de retolació. I vull saber si només consta el canvi de paper en aquests 12.000 euros o compten tots els canvis. I, per tant, l'emplaço que vostè compleixi amb la seva funció, que és informar d'allò que li demanem els diputats.

Vostè ha estat diputada abans de ser vicepresidenta. I vostè quan era diputada abans que vicepresidenta el que volia és que li responguessin precisament les preguntes que feia. Per això l'emplaço que no normalitzi –i traslladi això al seu Govern– que el seu Govern pugui estar setze mesos sense respondre –i encara ara continuen setze mesos sense respondre– una sol·licitud d'informació que li ha demanat el nostre grup.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Per tant, senyor Herrera, em demana que no normalitzi allò que vostès feien? Aquella... (*Veus de fons.*) No..., sí –sí–, senyor Herrera, aquell costum que vostès feien. Resposta típica del tripartit: «Com vostè sap, atès que ho vam respondre des del departament, pam-pam-pam, el cost de canvi de nom de les conselleries és públic i es pot consultar en les partides pressupostàries on estan incloses aquestes despeses.» Això és el que contestaven vostès, en això i en mil coses més. Senyor Herrera, rigor –rigor.

Ideologia. La ideologia ja costa 12.000 euros? D'això en diu vostè «ideologia»? Sap què fa la ideologia? Doncs, posar el principi d'austeritat que fa que una administració sigui molt més austera. Sap què fa la ideologia? Reduir un 43 per cent els llocs de persones eventuals. Sap què fa la ideologia? Doncs, en alguns departaments, en època del tripartit, incrementar de manera notòria el nombre de persones nomenades a dit, i que inclús alguna sentència ha posat de manifest que eren molt afins, curiosament, a una formació política. Això fa la ideologia, senyor Herrera –això fa la ideologia.

Per tant, escolti, jo el que he intentat és no agafar la resposta tipus del tripartit, he intentat, d'una manera amable, cercar la informació –li he dit que la intentaria cercar i la cercaré. Però, home, senyor Herrera, no em vingui a explicar segons què quan el que he fet justament és intentar evitar aquelles respostes que vostès tenien normalitzades i que des dels mateixos funcionaris ja anaven posant, perquè, bé, era la norma de la casa. Per tant, senyor Herrera, en aquest sentit, rigor.

La presidenta

Té la paraula el senyor Joan Herrera...

Preguntes

al Govern sobre el programa d'actuació de la Subdirecció General de Participació Ciutadana (tram. 311-00188/09) i sobre el programa d'actuació de l'Oficina de Promoció de la Pau i els Drets Humans (tram. 311-00198/09)

...per formular la pregunta número 46.

Joan Herrera Torres

Volíem plantejar el problema d'actuació de la Subdirecció General de Participació Ciutadana, i l'acumulo també perquè ens expliquin el programa d'actuació de l'Oficina de Promoció de la Pau i els Drets Humans. I ho dic per una raó: perquè tenim interès a conèixer la informació que ens volen detallar, i perquè entenem precisament que el seu Govern, en altres aspectes, ha expressat una postura ideològica, profundament ideològica, que el que ha fet és que marquessin amb una ideologia conservadora, que aquesta ideologia practiqués una austeritat que avui al que ens du és a la ineficàcia de les seves polítiques i, a més, a la injustícia d'aquestes. I, per tant, amb un govern d'aquestes característiques, doncs, el que entenem és que hi ha d'haver tota la transparència.

Ho dic per la pregunta anterior, eh? Sé que estic en el marc d'aquesta pregunta, però crec que avui el Govern precisament, que forma part de la internacional de l'austeritat i que intenta ser l'alumne més avantatjat amb unes polítiques de retallades que no duen enlloc, quan apuja el to hauria de ser prudent –hauria de ser prudent. I que, a més, si aquest diputat li diu: «Durant setze mesos li demanem una informació i vostès no la donen», l'últim que poden fer és donar lliçons. Perquè vostè sap que en el Govern anterior hi havia respostes que es donaven i n'hi havia altres que no. I nosaltres el que fem és lamentar les que no es donaven, li ho dic ara. Com vostè ho feia. Però el que no es pot fer és apujar el to quan estàs setze mesos sense respondre una pregunta tan senzilla com aquesta, i quan encara avui la resposta és parcial. I quan el canvi de denominació obeeix a motius ideològics. Per tant, el que s'ha de ser és mínimament prudent. I com a mínim, quan estàs tan en fals, l'últim que s'ha de fer és apujar el to. Quan, a més, a les preguntes que li han fet les diputades anteriors vostès no han respost encara: per què han apujat els sous, quan precisament prediquen aquesta austeritat.

Dit això, volia conèixer el programa d'actuació de la Subdirecció General de Participació Ciutadana, i l'acumulo, presidenta, amb la pregunta número 48 també, sobre la promoció de la pau i els drets humans.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Sí, el programa i la Subdirecció General de Foment de la Qualitat Democràtica, entre altres funcions, és la unitat encarregada de promoure línies de subven-

cions en matèria de participació ciutadana adreçades als ens locals i a les entitats. Té un marc institucional que engloba tot allò que estigui relacionat amb els elements de caire estructural que poden facilitar una acció de govern, coneixement públic de les actuacions i una més gran eficaç intervenció ciutadana; també té un àmbit relacionat amb els sectors socials, que els permeti una millor capacitat de ser subjectes actius de l'acció política com a promotors d'iniciatives o com a part necessària en el debat públic. Té una part de formació, recerca, desenvolupament i innovació. Hem iniciat una col·laboració amb l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca, fruit de la qual properament es publicarà una convocatòria d'ajuts a la recerca en matèria de qualitat democràtica. I també, quant al suport a les experiències, en aquest àmbit, doncs, s'intenta mantenir un ventall de realitats que permetin contrastar i millorar les bases teòriques.

I per altra banda, el programa d'actuació de l'Oficina de Promoció de la Pau i els Drets Humans, també adscrita a aquest departament, té la funció d'orientar i promoure aquelles polítiques públiques de recuperació de la memòria democràtica i de foment de la pau i dels drets humans, des d'una perspectiva integral i interactiva.

La presidenta

Moltes gràcies. Té la paraula el senyor Joan Herrera.

Joan Herrera Torres

No. Li agraeixo molt la lectura sobre el decret, però pretenia que m'expliquéssis una mica –la veritat, eh?, li ho dic amb tota l'amabilitat del món– quin era el programa d'actuació, més enllà de la lectura del decret. És a dir, quins programes tenen previstos fer des de les polítiques que endeguen entorn de participació ciutadana. I quines són les propostes que vostès creuen que han de liderar, perquè hi han coses que costen més i hi ha coses que no. I entenc que precisament des del Govern el que haurien de fer és explicar-nos el programa, més enllà de la lectura del decret, que tots la podem fer.

La presidenta

Moltes gràcies. Per contestar, té la paraula l'honorable vicepresidenta del Govern.

La vicepresidenta del Govern

Doncs, miri: potenciar totes aquelles polítiques de participació, en un moment a més a més de crisi, de crisi important en la política i en les institucions. I, en aquest sentit, també participar no únicament amb els ens locals, sinó també amb la Direcció General de Joventut, perquè entenem que a més a més, doncs, és important crear aquesta *impronta* de cooperació i de complicitat des de la joventut. El que a vostè no se li deu escapar –si no, ja li ho dic jo també– és que aquesta direcció general ha rebut un considerable decrement dels fons, perquè, com vostè sap, s'han hagut de primar altres partides que en aquest moment, doncs, són

molt més urgents de dur a terme, en temes d'àmbit social, sense que això posi de manifest la voluntat de participació que hi ha d'haver des del Govern i que hi ha. Per tant, aquestes són les línies bàsiques.

Deixi'm que aprofiti també per recordar-li..., a les seves paraules que aquest Govern volia acabar també amb el Memorial Democràtic. Vostè sap que hi ha un nou director. El memorial està agafant amb força i representant tota aquella política, doncs, que va començar a dur a terme, i que es fa des d'uns recursos menors, però amb la voluntat de fer perdurable la memòria del país, que en definitiva també ha de ser una memòria de tots, perquè mai es pot dir que la memòria sigui propietat de ningú. Per tant, aquestes són, en tot cas, les previsions pel que fa referència al programa d'innovació democràtica i de participació.

Per altra banda, també avancem en tot el que és el desenvolupament de diferents lleis que comporten, doncs..., la llei de consultes populars, la futura i possible llei, si és que s'arriba a un acord, electoral de Catalunya. Per tant, sobre la taula hi han reptes prou importants per poder-los abordar i sobre els quals la gent que hi ha en la direcció general està molt preparada i hi treballa de valent.

La presidenta

Moltes gràcies. Hem conclòs totes les preguntes orals en aquesta comissió.

Proposició de llei

per la qual s'estableix l'aplicació a l'Ajuntament de Reus del règim d'organització dels municipis de gran població (nomenament de la ponència) (tram. 202-00038/09).

Si m'ho permeten –si m'ho permet–, només faria lectura dels noms, perquè quedi enregistrat, de l'últim punt, del darrer punt de l'ordre del dia, que són els ponents. Si hi ha algun error per part meua de la lectura, que els portaveus ho facin avinent, si us plau.

És la Proposició de llei per la qual s'estableix l'aplicació a l'Ajuntament de Reus del règim d'organització dels municipis de gran població.

Pel Grup Parlamentari de Convergència i Unió, el senyor Carles Pellicer. Pel Grup Parlamentari del Partit dels Socialistes de Catalunya, el senyor Josep Maria Sabaté. Pel Grup Parlamentari del Grup Popular, la senyora Alicia Alegret. En nom del Grup Parlamentari d'Iniciativa per Catalunya Verds, senyora Hortènsia Grau. I en nom d'Esquerra Republicana, el senyor Sergi de los Ríos. Per tant, aquests són els noms de la ponència.

Moltes gràcies.

I sense més, doncs, s'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a tres quarts de tres de la tarda i quatre minuts.